சேக்கிழார் அருளிய
திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய புராணம்
இரண்டாம் காண்டம் - சருக்கம் **6**
(வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்**)**
6.1 திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் புராணம் - முதல் பகுதி **(1899- 2598)**

periya purANam of cEkkizAr
Canto 2, Carukkam -6 part 1
(vampaRA varivaNTuc carukkam)
In tamil script, unicode/UTF-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten and Colleagues of the Univ. of Koeln, Germany
for providing us with the transliterated/romanized version of the etext and giving us permission
to release the TSCII version as part of Project Madurai etext collections.
TSCII proof reading by **tiruciRRampalam aRakaTTaLai, Kovilpatti, Tamilnadu.**
Preparation of HTML and PDF versions: **Dr. K. Kalyanasundaram** Lausanne, Switzerland.
This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding.
To view the Tamil text correctly you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi,

Code2000, UniMylai,...) installed on your computer and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii)Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5, FireFox Mozilla,..) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are available at the website

http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம்
என்ற பெரிய புராணம் -முதற் காண்டம்
6. வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம் - முதல் பகுதி

6.1 திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் புராணம் /முதல் பகுதி **(1899 - 2598)**

திருச்சிற்றம்பலம்

1899 வேத நெறி தழைத்து ஓங்க
மிகு சைவத் துறை விளங்கப்
பூத பரம்பரை பொலியப்
புனித வாய் மலர்ந்து அழுத
சீத வள வயல் புகலித்

திருஞான சம்பந்தர்
பாத மலர் தலைக் கொண்டு
திருத் தொண்டு பரவுவாம் 6.1.1
1900 சென்னி வளர் மதி அணிந்த
சிலம்பு அணி சேவடியார்
தம்
மன்னிய சைவத் துறையின்
வழி வந்த குடி வளவர்
பொன்னி வளம் தரு நாடு
பொலிவு எய்த நிலவியதால்
கன்னி மதில் மருங்கு முகில்
நெருங்கும் கழுமல மூதூர் 6.1.2
1901 அப் பதி தான் அந்தணர் தம்
கிடைகள் அரு மறை
முறையே
செப்பும் ஒலி வளர் பூகச்
செழும் சோலை புறம் சூழ
ஒப்பில் நகர் ஓங்குதலால்
உகக் கடை நாள் அன்றியே
எப்பொழுதும் கடல் மேலே

மிதப்பது என இசைந்து 6.1.3
உளதால்

1902 அரி அயனே முதல் அமரர்
அடங்க எழும் வெள்ளங்கள்
விரி சுடர் மா மணிப் பதணம்
மீது எறிந்த திரை வரைகள்
புரிசை முதல் புறம் சூழ்வ
பொங்கு ஓதம் கடை நாளில்
வரி அரவி மந்தரம் சூழ்
வடம் போல வயங்குமால் 6.1.4

1903 வளம் பயிலும் புறம்
பணைப் பால் வாசப்
பாசடை மிடைந்த
தளம் பொலியும் புனல்
செந்தாமரைச் செவ்வித தட
மலரால்
களம் பயில் நீர்க் கடல்
மலர்வது ஒரு பரிதி எனக்
கருதி
இளம் பரிதி பல மலர்ந்தாற்

போல்ப உள இலஞ்சி பல 6.1.5
1904 உளம் கொள் மறை வேதியர்
தம் ஓமத் தூமத்து இரவும்
கிளர்ந்த திரு நீற்று ஒளியில்
கெழுமிய நண் பகலும்
அலர்ந்து
அளந்து அறியாப் பலூழி
ஆற்றுதலால் அகல் இடத்து
விளங்கிய அம்மூதூர்க்கு
வேறு இரவும் பகலும் மிகை 6.1.6
1905 பரந்த விளைவயல் செய்ய
பங்கயமாம் பொங்கு
எரியில்
வரம்பில் வளர் தேமாவின்
கனி கிழிந்த மது நறு நெய்
நிரந்தரம் நீள் இலைக்
கடையால் ஒழுகுதலால்
நெடிது அவ்வூர்
மரங்களும் ஆகுதி வேட்கும்
தகைய என மணந்து

உளதால் 6.1.7

1906 வேலை அழல் கதிர் படிந்த
வியன் கங்குல்
வெண்மதியம்
சோலை தொறும் நுழைந்து
புறப்படும் பொழுது
துதைந்த மலர்ப்
பால் அணைந்து மதுத்
தோய்ந்து தாது அளைந்து
பயின்று அந்தி
மாலை எழும் செவ்வொளிய
மதியம் போல் வதியுமால் 6.1.8

1907 காமர் திருப்பதி அதன் கண்
வேதியர் போல் கடி கமழும்
தாமரையும் புல்லிதழும்
தயங்கிய நூலும் தாங்கித்
தூமரு நுண் துகள் அணிந்து
துளி வருகண்ணீர் ததும்பித்
தேமரு மென் சுரும்பு
இசையால் செழும் சாமம்

பாடுமால் 6.1.9

1908 புனைவார் பொன் குழை
அசையப் பூந்தானை பின்
போக்கி
வினை வாய்ந்த தழல் வேதி
மெழுக்குற வெண் சுதை
ஒழுக்கும்
கனை வானமுகில் கூந்தல்
கதிர் செய் வடமீன் கற்பின்
மனை வாழ்க்கைக்
குலமகளிர் வளம் பொலிவ
மாடங்கள் 6.1.10

1909 வேள்வி புரி சடங்கு அதனை
விளையாட்டுப் பண்ணை
தொறும்
பூழியுற வகுத்து அமைத்துப்
பொன் புனை கிண்கிணி
ஒலிப்ப
ஆழி மணிச் சிறு தேர் ஊர்ந்த
அவ்விரதப் பொடியாடும்

வாழி வளர் மறைச் சிறார்
நெருங்கியுள மணி மறுகு 6.1.11

1910 விடு சுடர் நீள் மணி மறுகின்
வெண் சுதை மாளிகை
மேகம்
தொடு குடுமி நாசி தொறும்
தொடுத்த கொடி சூழ் கங்குல்
உடுஎனு நாள் மலர் அலர
உறு பகலில் பல நிறத்தால்
நெடு விசும்பு தளிப்பது என
நெருங்கியுள மருங்கு
எல்லாம் 6.1.12

1911 மடை எங்கும் மணிக்குப்பை
வயல் எங்கும் கயல்
வெள்ளம்
புடை எங்கும் மலர்ப்
பிறங்கல் புறம் எங்கும் மகப்
பொலிவு
கிடை எங்கும் கலைச் சூழல்
கிளர் எங்கும் முரல் அளிகள்

இடை எங்கும் முனிவர்
குழாம் எயில் எங்கும் பயில் 6.1.13
எழிலி

1912 பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலி
பெருவெம் குரு நீர்ப்
பொருவில் திருத்
தோணிபுரம் பூம்தராய்
சிரபுரம் முன்
வருபுறவம் சண்பை நகர்
வளர் காழி கொச்சை வயம்
பரவு திருக் கழுமலமாம்
பன்னிரண்டு திருப்
பெயர்த்தால் 6.1.14

1913 அப்பதியின் அந்தணர் தம்
குடி முதல்வர் ஆசில் மறை
கைப்படுத்த சீலத்துக்
கவுணியர் கோத்திரம்
விளங்கச்
செப்பும் நெறி வழிவந்தார்
சீவபாத இருதயர் என்று

இப் புவி வாழத் தவம் செய்
இயல்பினார் உளர் ஆனார் 6.1.15

1914 மற்றவர் தம் திரு மனையார்
வாய்ந்த மரபின் வரு
பெற்றியினார் எவ்வுலகும்
பெறற்கு அரிய
பெருமையினார்
பொற்புடைய பகவதியார்
எனப் போற்றும் பெயர்
உடையார்
கற்பு மேம்படு சிறப்பால்
கணவனார் கருத்து
அமைந்தார் 6.1.16

1915 மரபு இரண்டும் சைவ நெறி
வழிவந்த கேண்மையினார்
அரவு அணிந்த சடை
முடியார் அடியலால்
அறியாது
பரவு திருநீற்று அன்பு
பாலிக்கும் தன்மையராய்

விரவு மறை மனை
வாழ்க்கை வியப்பு எய்த 6.1.17
மேவு நாள்

1916 மேதினி மேல் சமண் கையர்
சாக்கியர் தம் பொய்ம்மிகுந்த
ஆதி அருமறை வழக்கம்
அருகி அரன் அடியார் பால்
பூதி சாதன விளக்கம்
போற்றல் பெறாது ஒழியக்
கண்டு
ஏதமில் சீர் சிவ பாத
இருதயர் தாம் இடர்
உழந்தார்
6.1.18

1917. மனை அறத்தில் இன்பம்
உறு மகப் பெறுவான்
விரும்புவார்
அனையநிலை தலை நின்றே
ஆய சேவடிக் கமலம்
நினைவுற முன் பர சமயம்

நிராகரித்து நீர் ஆக்கும்
புனை மணிப்பூண்
காதலனைப் பெறப் 6.1.19
போற்றும் தவம் புரிந்தார்
1918 பெருத்து எழும் அன்பால்
பெரிய நாச்சியார் உடன்
புகலித்
திருத்தோணி வீற்று
இருந்தார் சேவடிக் கீழ்
வழிபட்டுக்
கருத்து முடிந்திடம் பரவும்
காதலியார் மணி வயிற்றில்
உருத் தெரிய வரும் பெரும்
பேறு உலகு உய்ய உளதாக 6.1.20
1919 ஆள் உடையாளுடன்
தோணி அமர்ந்த பிரான்
அருள் போற்றி
மூளும் மகிழ்ச்சியில் தங்கள்
முதல் மறைநூல் முறைச்
சடங்கு

நாள் உடைய ஈரைந்து
திங்களினும் நலம் சிறப்பக்
கேளிர் உடன் செயல் புரிந்து
பேர் இன்பம் 6.1.21
கிளர்வ்வுறுநாள்
1920 அருக்கன் முதல் கோன்
அனைத்தும் அழகிய
உச்சங்களிலே
பெருக்க வலியுடன் நிற்கப்
பேணிய நல்லோரை எழத்
திருக்கிளரும் ஆதிரை நாள்
திசை விளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவம்
முதல் வைதிகமும் தழைத்து
ஓங்க 6.1.22

1921 தொண்டர் மனம் களி
சிறப்பத் தூய திருநீற்று நெறி
எண் திசையும் தனி நடப்ப
ஏழ் உலகும் குளிர் தூங்க
அண்டர் குலம் அதிசயிப்ப

அந்தணர் ஆகுதி பெருக
வண் தமிழ் செய்தவம்
நிரம்ப மாதவத்தோர் செயல் 6.1.23
வாய்ப்ப
1922 திசை அனைத்தின் பெருமை
எலாம் தென் திசையே
வென்று ஏற
மிசை உலகும் பிறவுலகும்
மேதினியே தனி வெல்ல
அசைவில் செழும் தமிழ்
வழக்கே அயல் வழக்கின்
துறைவெல்ல
இசை முழுதும் மெய்
அறிவும் இடம் கொள்ளும் 6.1.24
நிலை பெருக
1923 தாளுடைய படைப்பு
என்னும் தொழில் தன்மை
தலைமை பெற
நாளுடைய நிகழ்காலம்
எதிர்காலம் நவை நீங்க

வாளுடைய மணிவீதி
வளர்காழிப் பதிவாழ
ஆளுடைய திருத்தோணி
அமர்ந்த பிரான் அருள் 6.1.25
பெருக

1924 அவம் பெருக்கும் புல்
அறிவின் அமண் முதலாம்
பரசமயப்
பவம் பெருக்கும் புரை
நெறிகள் பாழ்பட நல் ஊழி
தொறும்
தவம் பெருக்கும்
சண்பையிலே தாவில்
சராசரங்கள் எலாம்
சிவம் பெருக்கும்
பிள்ளையார் திரு அவதாரம்
செய்தார் 6.1.26

1925 அப்பொழுது பொற்புறு
திருக்கழு மலத்தோர்
எப்பெயரினோரும் அயல்

எய்தும் இடையின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப் புளகம்
மேவி அறியாமே
ஒப்பில் களி கூர்வதோர் 6.1.27
உவப்புற உரைப்பார்
1926 சிவன் அருள் எனப்
பெருகும் சித்தம் மகிழ்
தன்மை
இவண் இது நமக்கு வர
எய்தியது என் என்பார்
கவுணியர் குலத்தில் ஒரு
காதலன் உதித்தான்
அவன் வருநிமித்தம் இது
என்று அதிசயித்தார் 6.1.28
1927 பூ முகை அவிழ்ந்து மணம்
மேவும் பொழில் எங்கும்
தே மருவு தாதோடு துதைந்த
திசை எல்லாம்
தூ மருவு சோதி விரியத்
துகள் அடக்கி

மா மலய மாருதமும் வந்து 6.1.29
அசையும் அன்றே
1928 மேலை இமையோர்களும்
விருப்பொடு கரப்பில்
சோலை மலர் போல மலர்
மா மழை சொரிந்தே
ஞாலம் மிசை வந்து வளர்
காழி நகர் மேவும்
சீல மறையோர்கள் உடன்
ஓம வினை செய்தார்
6.1.30

1929 பூத கண நாதர் புவி வாழ
அருள் செய்த
நாதன் அருளின் பெருமை
கண்டு நலம் உய்ப்பார்
ஓதும் மறையோர் பிறிது
உரைத்திடினும் ஓவா
வேத மொழியால் ஒலி
விளங்கி எழும் எங்கும் 6.1.31
1930 பயன் தருவ ப·றருவும்

வல்லிகளும் மல்கித்
தயங்கு புனலும் தெளிவ
தண்மையுடன் நண்ணும்
வயங்கு ஒளி விசும்பு
மலினம் கழியும் மாறா
நயம் புரிவ புள் ஒலிகள்
நல்ல திசை எல்லாம் 6.1.32

1931 அம்கண் விழவில் பெருகு
சண்டை அகல் மூதூர்ச்
சங்கம் படகம் கருவி தாரை
முதலான
எங்கணும் இயற்றுபவர்
இன்றியும் இயம்பும்
மங்கல முழக்கு ஒலி மலிந்த
மறுகு எல்லாம் 6.1.33

1932 இரும் புவனம் இத்தகைமை
எய்த அவர் தம்மைத்
தரும் குல மறைத் தலைவர்
தம் பவன முன்றில்
பெரும் களி வியப்பொடு

பிரான் அருளினாலே
அரும் திரு மகப் பெற
அணைந்த அணி செய்வார் 6.1.34

1933 காதல் புரி சிந்தை மகிழக்
களி சிறப்பார்
மீது அணியும் நெய் அணி
விழாவொடு திளைப்பார்
சூத நிகழ் மங்கல வினைத்
துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப் பல சடங்கு
வினை செய்வார் 6.1.35

1934 மா மறை விழுக்குல
மடந்தையர்கள் தமில்
தாம் உறு மகிழ்ச்சியோடு
சாயல் மயில் என்னத்
தூ மணி விளக்கொடு சுடர்க்
குழைகள் மின்னக்
காமர் திரு மாளிகை கவின்
பொலிவு செய்வார் 6.1.36

1935 சுண்ணமொடு தண் மலர்

துதைந்த துகள் வீசி
உண்ணிறைந்த விருப்பின்
உடன் ஓகை உரை செய்வார்
வெண் முளைய பாலிகைகள்
வேதி தொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறும் புனல்
கொள் பொன் குடம்
நிரைப்பார் 6.1.37
1936 செம் பொன் முதலான பல
தான வினை செய்வார்
நம்பர் அடியார் அமுது
செய்ய நலம் உய்ப்பார்
வம்பலர் நறும் தொடையல்
வண்டொடு தொடுப்பர்
நிம்பம் முதலான கடி நீடு
வினை செய்வார் 6.1.38
1937 ஐயவி உடன் பல அமைத்த
புகையாலும்
நெய் அகில் நறுங்குறை
நிறைத்த புகையாலும்

வெய்ய தழல் ஆகுதி விழுப்
புகையினாலும்
தெய்வ மணம் நாறவரு
செய் தொழில் விளைப்பார் 6.1.39

1938 ஆய பல செய் தொழில்கள்
அன்று முதல் விண்ணோர்
நாயகன் அருள் பெருமை
கூறும் நலம் எய்த
தூய திரு மா மறை
தொடர்ந்த நடை நூலின்
மேய விதி ஐயிரு
தினத்தினும் விளைத்தார் 6.1.40

1939 நாம கரணத்து அழகு நாள்
பெற நிறுத்திச்
சேம உதயப் பரிதியில் திகழ்
பிரானைத்
தாமரை மிசைத் தனி முதல்
குழவி என்னத்
தூ மணி நிரைத்து அணி
செய் தொட்டில்

அமர்வித்தார் 6.1.41

1940 பெரு மலை பயந்த கொடி
பேணும் முலையின் பால்
அரு மறை குழைத்த அமுது
செய்து அருளுவாரைத்
தருமிறைவியார் பரமர் தாள்
பரவும் அன்பே
திருமுலை சுரந்து அமுது
செய்து அருளுவித்தார் 6.1.42

1941 ஆறுலவு செய்ய சடை ஐயர்
அருளாலே
பேறு உலகினுக்கு என
வரும் பெரியவர்க்கு
வேறு பல காப்பு மிகை
என்று அவை விரும்பார்
நீறு திரு நெற்றியில் நிறுத்தி
நிறைவித்தார் 6.1.43

1942 தாயர் திரு மடித்தலத்தும்
தயங்கு மணித் தவிசினிலும்
தூய சுடர்த் தொட்டிலினும்

தூங்கு மலர்ச் சயனத்தும்
சேய பொருள் திருமறையும்
தீம் தமிழும் சிறக்க வரு
நாயகனைத் தாலாட்டும் 6.1.44
நலம் பல பாராட்டினார்

1943 வரும் முறைமைப்
பருவத்தில் வளர் புகலிப்
பிள்ளையார்
அரு மறைகள் தலை எடுப்ப
ஆண்ட திருமுடி எடுத்துப்
பெரு மழுவர் தொண்டு
அல்லால் பிரிது இசையோம்
என்பார் போல்
திருமுக மண்டலம் அசையச்
செங்கீரை ஆடினார் 6.1.45

1944 நாம் அறியோம் பர சமயம்
உலகிர் எதிர் நாடாது
போம் அகல என்று அங்கை
தட்டுவதும் புனிதன் பால்
காமரு தாளம் பெறுதற்கு

ஒத்துவதும் காட்டுவ போல்
தாமரைச் செங்கை களினால் 6.1.46
சப்பாணி கொட்டினார்

1945 விதி தவறுபடும் வேற்றுச்
சமயங்கள் இடை விழுந்து
கதி தவழ இரு விசும்பு
நிறைந்த கடிவார் கங்கை
நதி தவழும் சடை முடியார்
ஞானம் அளித்திட உரியார்
மதி தவழ் மாளிகை
முன்றின் மருங்கு தவழ்ந்து
அருளினார் 6.1.47

1946 சூழ வரும் பெருஞ்சுற்றத்துத்
தோகையரும் தாதியரும்
காழியர் தம் சீர் ஆட்டே
கவுணியர் கற்பகமே என்று
ஏழ் இசையும் எவ் உலகும்
தனித் தனியே
வாழ வரும் அவர் தம்மை
வருக வருக என அழைப்ப

6.1.48

1947 திரு நகையால் அழைத்து
அவர் தம் செழு முகங்கள்
மலர்வித்தும்
வருமகிழ்வு தலை சிறப்ப
மற்றவர் மேல்
செலவுகைத்தும்
உருகி மனம் கரைந்து
அலைய உடன் அணைந்து
தழுவியும் முன்
பெருகிய இன்புற அளித்தார்
பெரும் புகலிப் பிள்ளையார் 6.1.49

1948 வளர் பருவ முறை ஆண்டு
வருவதன் முன் மலர்
வரிவண்டு
உளர் கரு மென் சுருள்
குஞ்சியுடன் அலையச்
செந்நின்று
கிளர் ஒலி கிண்கிணி
எடுப்பக் கீழ்மை நெறிச்

சமயங்கள்
தளர் நடை இட்டு அறத்
தாமும் தளர் நடை இட்டு 6.1.50
அருளினார்

1949 தாதியர் தங்கைப் பற்றித்
தளர் நடையின் அசைவு
ஒழிந்து
சோதி அணி மணிச்
சதங்கை தொடுத்த வடம்
புடை சூழ்ந்த
பாத மலர் நிலம்
பொருந்தப் பருவ முறை
ஆண்டு ஒன்றின்
மீது அணைய நடந்து
அருளி விளையாடத்
தொடங்கினார் 6.1.51

1950 சிறு மணித்தேர் தொடர்ந்து
உருட்டிச் செழுமணல்
சிற்றில்கள் இழை
நறு நுதல் பேதையார்

மழுங்கு நடந்து ஓடி
அடர்ந்து அழித்தும்
குறு வியர்ப்புத் துளி
அரும்பக் கொழும்பொடி
ஆடிய கோல
மறுகு இடைப் பேர் ஒளி
பரப்ப வந்து வளர்ந்து 6.1.52
அருளினார்
1951 மங்கையோடு உடன் ஆகி
வளர் தோணி வீற்று
இருந்த
திங்கள் சேர் சடையார் தம்
திரு அருட்குச் செய்
தவத்தின்
அங்குரம் போல் வளர்ந்து
அருளி அரு மறையோடு
உலகு உய்ய
எங்கள் பிரான் ஈர்
ஆண்டின் மேல் ஓர்
ஆண்டு எய்து தலும் 6.1.53

1952 நாவாண்ட பல கலையும்
நா மகளும் நலம் சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும்
புண்ணியமும் பொலிவு
எய்த
சேவாண்ட கொடியவர் தம்
சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டில் உலகு உய்ய
நிகழ்ந்தது அதனை 6.1.54
மொழிகின்றேன்
1953 பண்டு திருவடி மறவாப்
பான்மையோர் தமைப்
பரமர்
மண்டு தவ மறைக்
குலத்தோர் வழிபாட்டின்
அளித்து அருளத்
தொண்டின் நிலை தர
வருவார் தொடர்ந்த பிரிவு
உணர்வு ஒருகால்
கொண்டு எழலும் வெருக்
கொண்டாற் போல்

அழுவார் குறிப்பு அயலாய் 6.1.55

1954 மேதகைய இந் நாளில்
வேறு ஒரு நாள் வேத விதி
நீதி முறைச் சடங்கு நெறி
முடிப்பதற்கு நீர் ஆடத்
தாதையார் போம் பொழுது
தம் பெருமான் அருள்
கூடச்
சோதி மணி மனை
முன்றில் தொடர்ந்து அழுது
பின் சென்றார் 6.1.56

1955 பின் சென்ற பிள்ளையார்
தமை நோக்கிப்
பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனை
ஒழிந்து முனிவார் போல்
விலக்குதலும்
மின் செய் பொலங் கிண்
கிணிக் கால் கொட்டி அவர்

மீளாமை
உன் செய்கை இது ஆகில்
போ என்று அங்கு உடன் 6.1.57
சென்றார்
1956 கடை உகத்தில் தனி
வெள்ளம் பல விரிக்கும்
கருப்பம் போல்
இடை அறாப் பெரும்
தீர்த்தம் எவற்றினுக்கும்
பிறப்பு இடமாய்
விடை உயர்த்தார் திருத்
தோணிப் பற்று விடா
மேன்மை அதாம்
தடம் அதனில் துறை
அணைந்தார் தருமத்தின்
தலை நின்றார் 6.1.58
1957 பிள்ளையார்தமைக்
கரையில் வைத்துத் தாம்
பிரிவு அஞ்சித்
தெள்ளு நீர்ப் புக மாட்டார்

தேவியொடும்
திருத்தோணி
வள்ளலார் இருந்தாரை
எதிர் வணங்கி மணி வாவி
உள்ளிழிந்து புனல் புக்கார்
உலகு உய்ய மகப்
பெற்றார் 6.1.59

1958 நீர் ஆடித் தருப் பிடித்து
நியமங்கள் பல செய்வார்
நீர் ஆடும் திரு மகனார்
காண்பதன் முன் செய்து
அதன்பின்
ஆராத விருப்பினால்
அகமர் உடம்படிய நீர்
பேராது மூழ்கினார் பெரும்
காவல் பெற்றாராய் 6.1.60

1959 மறை முனிவர் மூழ்குதலும்
மற்றவர் தம்மைக் காணாது
இறை தெரியார் எனும்
நிலைமை தலைக்கு ஈடா

ஈசர் கழல்
முறை புரிந்த முன் உணர்வு
மூள அழத் தொடங்கினார்
நிறை புனல் வாவிக்
கரையில் நின்று அருளும் 6.1.61
பிள்ளையார்

1960 கண் மலர்கள் நீர் ததும்பக்
கைம் மலர்களால் பிசைந்து
வண்ண மலர்ச்
செங்கனிவாய் மணி
அதரம் புடை துடிப்ப
எண்ணில் மறை ஒலி
பெருக எவ் உயிரும்
குதுகலிப்ப
புண்ணியக் கன்று
அனையவர் தாம் பொருமி
அமுது அருளினார்
6.1.62

1961 மெய்ம் மேல் கண் துளி
பனிப்ப வேறு எங்கும்
பார்த்து அழுவார்

தம் மேலைச் சார்பு
உணர்ந்தோ சாரும்
பிள்ளை மைதானோ
செம் மேனி வெண் நீற்றார்
திருத் தோணி சிகரம்
பார்த்து
அம்மே அப்பா என்று
என்று அழைத்து அருளி
அழுது அருள 6.1.63
1962 அந்நிலையில் திருத்தோணி
வீற்று இருந்தார் அருள்
நோக்கால்
முன் நிலைமைத் திருத்
தொண்டு முன்னி அவர்க்கு
அருள் புரிவான்
பொன் மலை வல்லியும்
தாமும் பொருவிடை மேல்
எழுந்து அருளிச்
சென்னி இளம் பிறை
திகழச் செழும் பொய்கை

மருங்கு அணைந்தார் 6.1.64

1963 திரு மறைநூல்
வேதியர்க்கும்
தேவியர்க்கும் தாம்
கொடுத்த
பெருகு வரம் நினைந்தோ
தான் தம் பெருமை கழல்
பேணும்
ஒரு நெறியில் வரு ஞானம்
கொடுப்ப அதனுக்கு உடன்
இருந்த
அரு மறையாள்
உடையவளை அளித்து
அருள அருள் செய்வார்
6.1.65

1964 அழுகின்ற பிள்ளையார்
தமை நோக்கி அருள்
கருணை
எழுகின்ற திரு உள்ளத்து
இறையவர் தாம்
எவ்வுலகும்

தொழுகின்ற மலைக்
கொடியைப் பார்த்து
அருளித் துணை முலைகள்
பொழிகின்ற பால் அடிசில்
பொன் வள்ளத்து ஊட்டு
என்ன 6.1.66

1965 ஆரணமும் உலகு ஏழும்
ஈன்று அருளி
அனைத்தினுக்கும்
காரணமாய் வளம் பெருகு
கருணை திருவடிவான
சீர் அணங்கு
சிவபெருமான்
அருளுதலும் சென்று
அணைந்து
வார் இணங்கு
திருமுலைப்பால்
வள்ளத்துக் கறந்து அருளி 6.1.67
1966 எண்ணரிய சிவஞானத்தின்

இன் அமுதம் குழைத்து
அருளி
உண் அடிசில் என ஊட்ட
உமை அம்மை எதிர்
நோக்கும்
கண் மலர் நீர் துடைத்து
அருளிக் கையில் பொன்
கிண்ணம் அளித்து
அண்ணலை அங்கு
அழுகை தீர்த்த
அங்கணனார் அருள் 6.1.68
புரிந்தார்
1967 யாவர்க்கும் தந்தை தாய்
எனும் இவர் இப்படி
அளித்தார்
ஆவதனால் ஆளுடையப்
பிள்ளையாராய் அகில
தேவருக்கும் முனிவர்க்கும்
தெரிஅரிய பொருளாகும்
தாவில் தனிச் சிவ ஞான
சம்பந்தர் ஆயினார்

6.1.69

1968 சிவன் அடியே சிந்திக்கும்
திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவம் அதனை அற
மாற்றும் பாங்கினில்
ஓங்கிய ஞானம்
உவமை இலாக் கலை
ஞானம் உணர்வு அரிய
மெய்ஞ் ஞானம்
தவ முதல்வர் சம்பந்தர்
தாம் உணர்ந்தார்
அந்நிலையில்

6.1.70

1969 எப்பொருளும் ஆக்குவான்
ஈசனே எனும் உணர்வும்
அப்பொருள்தான்
ஆளுடையார் அடியார்கள்
எனும் அறிவும்
இப்படியால் இது அன்றித்
தம் இசைவு கொண்டு
இயலும்

துப்புரவில்லார் துணிவு
துகளாகச் சூழ்ந்து எழுந்தார் 6.1.71

1970 சீர் மறையோர் சிவபாத
இருதயரும் சிறு பொழுதில்
நீர் மருவித் தாம் செய்யும்
நியமங்கள் முடித்து ஏறி
பேர் உணர்வில்
பொலிகின்ற
பிள்ளையார்தமை நோக்கி
யார் அளித்த பால் அடிசில்
உண்டது நீ என வெகுளா 6.1.72

1971 எச்சில் மயங்கிட உனக்கு
ஈது இட்டாரைக் காட்டு
என்று
கைச் சிறியது ஒருமாறு
கொண்டோச்சக் கால்
எடுத்தே
அச் சிறிய பெருந்தகையார்
ஆனந்தக் கண் துளி பெய்து
உச்சியினில் எடுத்து

அருளும் ஒரு திருக்கை
விரல் சுட்டி 6.1.73
1972 விண் நிறைந்த பெருகு
ஒளியால் விளங்கு மழ
விடைமேல்
பண் நிறைந்த
அருமறைகள் பணிந்து
ஏத்தப் பாவை உடன்
எண் நிறைந்த
கருணையினால் நின்றாரை
எதிர் காட்டி
உள் நிறைந்து பொழிந்து
எழுந்த உயர் ஞானத்
திருமொழியால் 6.1.74

1973 எல்லை இலா மறை முதல்
மெய்யுடன் எடுத்த எழுது
மறை
மல்லல் நெடும் தமிழால்
இம் மா நிலத்தோர்க்கு
உரை சிறப்ப

பல் உயிரும் களிகூரத் தம்
பாடல் பரமர் பால்
செல்லு முறை
பெறுவதற்குத்
திருசெவியைச் சிறப்பித்து 6.1.75
1974 செம்மை பெற எடுத்த
திருத் தோடுடைய
செவியன் எனும்
மெய்ம்மை மொழித்
திருப்பதிகம் பிரமபுரம்
மேவினார்
தம்மை
அடையாளங்களுடன்
சாற்றித் தாதையார்க்கு
எம்மை இது செய்த பிரான்
இவன் அன்றே என
இசைத்தார் 6.1.76
1975 மண் உலகில் வாழ்வார்கள்
பிழைத்தாலும்
வந்தடையின்

கண் நுதலான் பெரும்
கருணை கைக் கொள்ளும்
எனக்காட்ட
எண்ணம் இலா வல்
அரக்கன் எடுத்து முறிந்து
இசைபாட
அண்ணல் அவற்கு அருள்
புரிந்த ஆக்கப்பாடு அருள்
செய்தார் 6.1.77

1976 தொழுவார்க்கே
அருளுவது சிவபெருமான்
எனத் தொழார்
வழுவான மனத்தாலே
மாலாய மால் அயனும்
இழிவாகும் கருவிலங்கும்
பறவையுமாய் எய்தாமை
விழுவார்கள்
அஞ்செழுத்தும் துதித்து
உய்ந்த படி விரித்தார் 6.1.78

1977 வேத காரணராய வெண்

பிறை சேர் செய்ய சடை
நாதன் நெறி அறிந்து
உய்யார் தம்மிலே நலம்
கொள்ளும்
போதம் இலாச் சமண்
கையர் புத்தர் வழியாக்கும்
ஏதமே என மொழிந்தார் 6.1.79
எங்கள் பிரான் சம்பந்தர்

1978 திருப்பதிகம் நிறைவித்துத்
திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
இருக்கு மொழிப்
பிள்ளையார் எதிர் தொழுது
நின்று அருள
அருள் கருணைத்
திருவாளனார் அருள்
கண்டு அமரர் எலாம்
பெருக்க விசும்பினில்
ஆர்த்துப் பிரசமலர் மழை
பொழிந்தார் 6.1.80

1979 வந்து எழும் மங்கலமான

வான் அகத் துந்துபி
முழக்கும்
கந்தருவர் கின்னரர்கள்
கான ஒலிக் கடல் முழக்கும்
இந்திரனே முதல் தேவர்
எடுத்து ஏத்தும்
இசைமுழக்கும்
அந்தம் இல் பல் கண நாதர்
அர எனும் ஓசையின்
அடங்க 6.1.81

1980 மறைகள் கிளர்ந்து ஒலி
வளர முழங்கிட வானோர்
தம்
நிறை முடி உந்திய நிரை
மணி சிந்திட நீள் வானத்து
உறை என வந்து உலகு
அடைய நிறைந்திட
ஓவாமெய்ப்
பொறை பெருகும்
தவமுனிவர் எனும் கடல்
புடை சூழ 6.1.82

1981 அணைவுற வந்து எழும்
அறிவு தொடங்கின
அடியார் பால்
இணை இல் பவம் கிளர்
கடல்கள் இகந்திட இரு
தாளின்
புணை அருள் அங்கணர்
பொருவிடை தங்கிய புணர்
பாகத்து
துணையொடு
அணைந்தனர் சுருதி
தொடர்ந்த பெரும் தோணி
6.1.83

1982 அண்ணல் அணைந்தமை
கண்டு தொடர்ந்து எழும்
அன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்
சிறு போதகம் அன்னாரும்
கண் வழி சென்ற கருத்து
விடாது கலந்து ஏகப்
புண்ணியர் நண்ணிய

பூமலி கோயிலின் உள்
புக்கார் 6.1.84

1983 ஈறில் பெரும் தவம் முன்
செய்து தாதை எனப்
பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கை
குவித்து மகிழ்ந்து ஆடி
வேறு விளைந்த வெருட்சி
வியப்பு விருப்போடும்
கூறும் அரும் தமிழின்
பொருளான குறிப்
போவார் 6.1.85

1984 தாணுவினைத் தனிகண்டு
தொடர்ந்தவர் தம்மைப்
போல்
காணுதல் பெற்றிலரேனும்
நிகழ்ந்தன கண்டு உள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்
அருள் ஆதல் துணிந்து
ஆர்வம்

பேணும் மனத்தொடு
முன்புகு காதலர் பின்
சென்றார்
6.1.86

1985 அப்பொழுது அங்கண்
அணைந்தது கண்டவர்
அல்லாதார்
முப்புரிநூல் மறையோர்கள்
உரோமம் முகிழ்ப்பு எய்தி
இப்படி ஒப்பதோர்
அற்புதம் எங்கு உளது
என்று என்றே
துப்பு உறழ் வேணியர்
கோயிலின் வாயில் புறம் 6.1.87
சூழ

1986 பொங்கு ஒளி மால் விடை
மீது புகுந்து அணி பொன்
தோணி
தங்கி இருந்த பெரும் திரு
வாழ்வு தலைப்பட்டே
இங்கு எனை ஆளும்

உடையான் உமையோடும்
இருந்தான் என்று
அங்கு எதிர் நின்று
புகன்றனர் ஞானத்து
அமுது உண்டார் 6.1.88

1987 இன் இசை ஏழும் இசைந்த
செழும் தமிழ் ஈசற்கே
சொன்முறை பாடும்
தொழும்பர் அருள் பெற்ற
தொடக்கோடும்
பல் மறை வேதியர் காண
விருப்பொடு பால் நாறும்
பொன்மணி வாயினர்
கோயிலின் நின்று
புறப்பட்டார் 6.1.89

1988 பேணிய அற்புத நீடு
அருள் பெற்ற பிரான்
முன்னே
நீண் நிலையில் திகழ்
கோபுர வாயிலின் நேர்

எய்தி
வாண் நிலவில் திகழ்
வேணியர் தொண்டர்கள்
வாழ்வு எய்தும்
தோணி புரத்தவர் தாம்
எதிர் கொண்டு
துதிக்கின்றார் 6.1.90

1989 காழியர் தவமே கவுணியர்
தனமே கலை ஞானத்து
ஆழிய கடலே அதன்
இடை அமுதே அடியார்
முன்
வாழிய வந்து இம்மண்
மிசை வானோர் தனி நாதன்
ஏழ் இசை மொழியாள் தன்
திரு அருள் பெற்று அனை
என்பார் 6.1.91

1990 மறை வளர் திருவே
வைதிக நிலையே வளர்
ஞானப்

பொறை அணி முகிலே
புகலியர் புகலே
பொருபொன்னித்
துறை பெறு மணியே
சுருதியின் ஒளியே
வெளியே வந்து
இறையவன் உமையாள்
உடன் அருள் தர எய்தினை 6.1.92
என்பார்

1991 புண்ணிய முதலே புனை
மணி அரை ஞாணொடு
போதும்
கண் நிறை கதிரே கலை
வளர் மதியே கவின்
மேவும்
பண் இயல் கதியே
பருவமது ஒரு
மூவருடத்தே
எண்ணிய பொருளாய்
நின்றவர் அருள்
பெற்றனை என்பார் 6.1.93

1992 என்று இனைய பல கூறி
இருக்கு
மொழி அந்தணரும்
ஏனையோரும்
நின்று துதி செய்து
அவர்தாள் நீள்
முடிக்கண்
மேல் ஏந்தி நிரந்த போது
சென்று அணைந்த
தாதையர் சிவபாத
இருதயர் தாம் தெய்வ
ஞானக்
கன்றினை முன் புக்கு
எடுத்துப் பியலின் மேல்
கொண்டு களி கூர்ந்து
செல்ல
6.1.94

1993 மா மறையோர் குழத்தின்
உடன் மல்கு
திருத் தொண்டர் குழாம்
மருங்கு சூழ்ந்து

தாம் அறுவை உத்தரியம்
தனி விசும்பில்
எறிந்து ஆர்க்கும்
தன்மையாலே
பூ மறுகு சிவானந்தப்
பெருக்காறு போத
அதன் மீது பொங்கும்
காமர் நுரைக் குமிழி
எழுந்து இழிவன போல்
விளங்கும் பெரும்
காட்சித்தாக 6.1.95

1994 நீடு திருக் கழுமலத்து
நிலத்தேவர்
மாளிகை மேல் நெருங்கி
அங்கண்
மாடு நிறை மடவார்கள்
மங்கலமாம்
மொழிகளால் வாழ்த்தி
வாசத்
தோடு மலி நறுமலரும்
சுண்ணமும் வெண்

பொரியினொடும்
தூவிநிற்பர்
கோடு பயில் குல வரை
மேல் மின் குலங்கள்
புடை பெயரும்
கொள்கைத்தாக 6.1.96

1995 மங்கல தூர் இயந்து
வைப்பர்
மறைச் சாமம் பாடுவார்
மருங்கு வேதிப்
பொங்கு மணி விளக்கு
எடுத்து பூரண கும்பமும்
நிரைப்பார் போற்றி
செய்வார்
அங்கு அவர்கள் மனத்து
எழுந்த அதிசயமும்
பெருவிருப்பும் அன்பும்
பொங்கத்
தங்கு திரு மலி வீதிச்
சண்பை நகர் வலம்

செய்து சாரும் காலை 6.1.97
1996 தம் திரு மாளிகையின் கண்
எழுந்து
அருளிப் புகும் பொழுது
சங்க நாதம்
அந்தர துந்துபி முதலா
அளவில் பெருகு
ஒலி தழைப்ப
அணைந்து புக்கார்
சுந்தரப் பொன் தோணி
மிசை இருந்த
பிரானுடன்
அமர்ந்த துணைவி
ஆகும்
பைந்தொடியாள் திரு
முலையின் பால் அறா
மதுர மொழிப் பவள
வாயார்

6.1.98

1997 தூ மணி மாளிகையின் கண்
அமர்ந்து அருளி அன்று

இரவு தொல்லை நாத
மா மறைகள் திரண்ட
பெரும் திருத்
தோணி மன்னி வீற்று
இருந்தார் செய்ய
கா மரு சேவடிக் கமலம்
கருத்திலுற
இடையறாக் காதல்
கொண்டு
நாம நெடும் கதிர்
உதிப்ப நண்ணினார்
திருத் தோணி நம்பர்
கோயில்

6.1.99

1998 காதல் உடன் அணைந்து
திருக்
கழுமலத்துக் கலந்து
வீற்று இருந்த தங்கள்
தாதை யாரையும்
வெளியே தாங்க அரிய
மெய்ஞ்ஞானம் தம்பால்

வந்து
போதம் முலை சுரந்து
அளித்த புண்ணியத்
தாயாரையும் முன்
வணங்கிப் போற்றி
மே தகைய அருள்
பெற்றுத் திருக்கோலக்
கா
இறைஞ்ச விருப்பில்
சென்றார் 6.1.100

1999 பெருக் கோல் இட்டு அலை
பிறங்கும் காவிரி நீர் பிரச
மலர் தரளம் சிந்த
வரிக் கோல வண்டு ஆட
மாதரார் குடைந்து ஆடும்
மணி நீர் வாவி
திருக் கோலக்கா எய்திதித்
தேவர்பிரான் கோயில்
வலம் செய்து முன் நின்று
இருக்கோல் இட்டு அறிவு

அரிய திருப்பாதம்
ஏத்துவதற்கு எடுத்துக் 6.1.101
கொள்வார்

2000 மெய்ந் நிறைந்த செம்
பொருளாம் வேதத்தின்
விழுப் பொருளை வேணி
மீது
பைந் நிறைந்த அரவுடனே
பசுங்குழவித் திங்கள்
பரித்து அருளுவானை
மைந் நிறைந்த
மிடற்றானை மடையில்
வாளைகள் பாய என்னும்
வாக்கால்
கைந் நிறைந்த ஒத்து
அறுத்துக் கலைப் பதிகம்
கவுணியர் கோன் பாடும் 6.1.102
காலை

2001 கை அதனால் ஒத்து
அறுத்துப் பாடுதலும் கண்டு

அருளி கருணை கூர்ந்த
செய்ய சடை வானவர் தம்
அஞ்செழுத்தும் எழுதிய
நல் செம்பொன் தாளம்
ஐயர் அவர் திரு அருளால்
எடுத்த பாடலுக்கு இசைந்த
அளவால் ஒத்த
வையம் எல்லாம் உய்ய
வரு மறைச் சிறுவர் கைத்
தலத்து வந்தது அன்றே 6.1.103
2002 காழி வரும் பெரும்
தகையார் கையில் வரும்
திருத் தாளக் கருவி கண்டு
வாழிய தம் திருமுடி மேல்
கொண்டு அருளி மனம்
களிப்ப மதுர வாயில்
ஏழ் இசையும் தழைத்து
ஓங்க இன்னிசை வண்
தமிழ்ப் பதிகம் எய்தப்
பாடித்
தாழும் மணிக் குழையார்

முன் தக்க திருக் கடைக்
காப்புச் சாத்தி நின்றார் 6.1.104

2003 உம்பர் உலகம் அதிசயிப்ப
ஓங்கிய நாதத்து
அளவின் உண்மை
நோக்கித்
தும்புரு நாரதர் முதலாம்
சுருதி இசைத் துறை
உள்ளோர் துதித்து மண்
மேல்
வம்பு அலர் மா மழை
பொழிந்தார் மறை
வாழ வந்து அருளும்
மதலையாரும்
தம் பெருமான் அருள்
போற்றி மீண்டு அருளிச்
சண்பை நகர் சாரச்
செல்வார் 6.1.105

2004 செங்கமல மலர்க் கரத்துத்
திருத்

தாளத்துடன் நடந்து
செல்லும் போது
தங்கள் குலத் தாதையார்
தரியாது தோளின்
மேல் தரித்துக் கொள்ள
அங்கு அவர் தம்
தோளின் மிசை எழுந்து
அருளி
அணைந்தார் சூழ்ந்து
அமரர் ஏத்தும்
திங்கள் அணிமணி
மாடத் திருத் தோணி
புரத்
தோணிச் சிகரக் கோயில் 6.1.106

2005 திருப் பெருகு பெரும்
கோயில் சூழ
வலம் கொண்டு
அருளித் திருமுன்
நின்றே
அருள் பெருகு

திருப்பதிகம் எட்டு ஒரு
கட்டளை
ஆக்கி அவற்றுள் ஒன்று
விருப்புறு பொன்
திருத்தோணி வீற்று
இருந்தார்
தமைப் பாட மேவும்
காதல்
பொருத்தமுற அருள்
பெற்றுப் போற்றி எடுத்து
அருளினார் பூவார்
கொன்றை 6.1.107

2006 எடுத்த திருப் பதிகத்தின்
இசை
திருத் தாளத்தினால்
இசைய ஒத்தி
அடுத்த நடை பெறப்
பாடி ஆர்வமுற
வணங்கிப்
போந்து அலைநீர்ப்

பொன்னி
மடுத்த வயல் பூந் தராய்
அவர் வாழ மழ
விளங் கோலத்துக்
காட்சி
கொடுத்து அருளி
வைகினார் குறைவு
இலா நிறை
ஞானக் கொண்டலார் 6.1.108
தாம்
2007 அந் நிலையில் ஆளுடைய
பிள்ளையார்
தமை முன்னம் அளித்த
தாயார்
முன் உதிக்க முயன்ற
தவத் திரு நன்னி பள்ளி
முதல் மறையோர்
எல்லாம்
மன்னு பெரு மகிழ்ச்சி
உடன் மங்கல தூரியம்
துவைப்ப மறைகள்

ஓதிக்
கன்னி மதில் சண்பை
நகர் வந்து அணைந்து
கவுணியர் கோன்
கழலில் தாழ்ந்தார் 6.1.109

2008 மங்கலமாம்
மெய்ஞ்ஞானம் மண்
களிப்ப பெற்ற பெரு
வார்த்தையாலே
எங்கணும் நீள் பதி
மருங்கில் இரு
பிறப்பாளரும்
அல்லா ஏனையோரும்
பொங்கு திருத்
தொண்டர்களும்
அதிசயித்துக்
குழாங் கொண்டு
புகலியார் தம்
சிங்க இளஏற்றின் பால்
வந்து அணைந்து கழல்

பணியும் சிறப்பின் 6.1.110
மிக்கார்

2009 வந்த திருத் தொண்டர்க்கும்
மல்கு செழு
மறையவர்க்கும் மற்று
உளோர்க்கும்
சிந்தை மகிழ்வுற
மலர்ந்து திருவமுது
முதல் ஆன
சிறப்பின் செய்கை
தம் தம் அளவினில்
விரும்பும்
தகைமையினால்
கடன் ஆற்றும் சண்பை
மூதூர்
எந்தை பிரான்
சிவலோகம் என
விளங்கி எவ் உலகும்
ஏத்தும் நாளில்
6.1.111

2010 செழும் தரளப் பொன்னி
சூழ் திரு
நன்னி பள்ளி உள்ளோர்
தொழுது திங்கள்
கொழுந்து அணியும்
சடையாரை எங்கள்
பதியினில் கும்பிட்டு
அருள அங்கே
எழுந்து அருள
வேண்டும் என இசைந்து
அருளித் தோணி வீற்று
இருந்தார்
பாதம் தொழும்
தகைமையால் இறைஞ்சி
அருள்
பெற்றுப் பிறபதியும்
தொழமுன் செல்வார் 6.1.112

2011 தாது அவிழ்
செந்தாமரையின் அக
இதழ் போல் சீர் அடிகள்

தரையின் மீது
போதுவதும் பிறர்
ஒருவர் பொறுப்பதுவும்
பொறா அன்பு புரிந்த
சிந்தை
மாதவம் செய்
தாதையார் வந்து
எடுத்துத்
தோளின்மேல் வைத்துக்
கொள்ள
நாதர் கழல் தம்
முடிமேல் கொண்ட
கருத்து
உடன் போந்தார் ஞானம்
உண்டார் 6.1.113

2012 தேன் அலரும்
கொண்றையினார்
திரு நன்னி
பள்ளியினைச் சாரச்
செல்வார்

வான் அணையும் மலர்ச்
சோலை தோன்றுவது
எப் பதி என்ன மகிழ்ச்சி
எய்திப்
பானல் வயல் திரு
நன்னி பள்ளி எனத்
தாதையர் பணிப்பக்
கேட்டு
ஞான போனகர்
தொழுது நல் தமிழ்ச்
சொல்
தொடை மாலை நவிலல் 6.1.114
உற்றார்
2013 காரைகள் கூகை முல்லை
என நிகழ் கலை சேர்
வாய்மைச்
சீர் இயல் பதிகம் பாடித்
திருக்
கடைக் காப்புத்தன்னில்
நாரியோர் பாகம்
வைகும் நனி பள்ளி

உள்குவார் தம்
பேர் இடர் கெடுதற்கு
ஆணை நமது
எனும் பெருமை
வைத்தார் 6.1.115

2014 ஆதியார் கோயில் வாயில்
அணைந்து புக்கு அன்பு
கூர
நீதியால் பணிந்து போற்றி
நீடிய அருள் முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச்
சூழ்ந்து பூசுரர் குழாங்கள்
போற்றும்
காதல் கண்டு அங்கு
அமர்ந்தார் கவுணியர்
தலைவனார் தாம் 6.1.116

2015 அம்பிகை அளித்த ஞானம்
அகிலமும் உய்ய உண்ட
நம் பெரும் தகையார்
தம்மை எதிர் கொண்டு

நண்ண வேண்டி
உம்பரும் வணங்கும்
மெய்ம்மை உயர் தவத்
தொண்டரோடு
தம் பெரும் விருப்பால்
வந்தார் தலைசை 6.1.117
அந்தணர்கள் எல்லாம்
2016 காவணம் எங்கும் இட்டுக்
கமுகொடு கதலி நாட்டி
பூவணை தாமம் தூக்கிப்
பூரண கும்பம் ஏந்தி
ஆவண வீதி எல்லாம்
அலங்கரித்து
அண்ணலாரை
மா அணை மலர் மென்
சோலை வளம் பதி
கொண்டு புக்கார் 6.1.118
2017 திரு மறையோர்கள் சூழ்ந்து
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி
பொங்கப்

பெரு மறை ஓசை மல்கப்
பெரும் திருக் கோயில்
எய்தி
அரு மறைப் பொருள்
ஆனாரைப் பணிந்து
அணிநல் சங்கத்தின்
தரு முறை நெறி அக்
கோயில் சார்ந்தமை
அருளிச் செய்தார் 6.1.119

2018 கறை அணி கண்டர்
கோயில் காதலால் பணிந்து
பாடி போந்து
மறையவர் போற்ற வந்து
திரு வலம் புரத்து மன்னும்
இறைவரைத் தொழுது
பாடும் கொடியுடை ஏந்தி
நிறைபுனல் திருச்
சாய்க்காடு தொழுதற்கு
நினைந்து செல்வார் 6.1.120

2019 பன்னகப் பூணினாரைப்

பல்லவ னீச்சரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி
ஏத்தித் திருந்து
இசைப்பதிகம் பாடி
பொன்னி சூழ் புகாரில் நீடு
புனிர்தம் திருச்சாய்க் காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்டர்
எல்லாம் மகிழ்ந்து எதிர் 6.1.121
கொள்ளப் புக்கார்

2020. வான் அளவு உயர்ந்த
வாயில் உள் வலம்
கொண்டு புக்குத்
தேன் அலர் கொன்றையார்
தம் திருமுன்பு சென்று
தாழ்ந்து
மானிடம் தரித்தார்
தம்மைப் போற்றுவார்
மண்புகார் என்று
ஊன் எலாம் உருக ஏத்தி
உச்சி மேல் குவித்தார்
செங்கை

6.1.122

2021 சீரினில் திகழ்ந்த பாட்டில்
திருக் கடைக் காப்புப்
போற்றிப்
பாரினில் பொலிந்த
தொண்டர் போற்றிடப்
பயில்வார் பின்னும்
ஏர் இசைப் பதிகம் பாடி
ஏத்திப் போந்து இறைவர்
வெண்காடு
ஆரு மெய்க் காதலோடும்
பணிவதற்கு அணைந்தார்
அன்றே 6.1.123

2022 பொன்னிதழ்க் கொன்றை
வன்னி புனல் இள மதியம்
நீடு
சென்னியர் திருவெண்
காட்டுத் திருத் தொண்டர்
எதிரே சென்று
இன்ன தன்மையர்கள்

ஆனார் என ஒணா
மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர் சண்பை ஆளும்
மன்னரைக் கொண்டு
புக்கார் 6.1.124
2023 முத்தமிழ் விரகர் தாமும்
முதல்வர் கோபுரத்து
முன்னர்ச்
சித்த நீடு உவகை யோடும்
சென்று தாழ்ந்து எழுந்து
புக்குப்
பத்தராம் அடியார் சூழப்
பரமர் கோயிலைச் சூழ்
வந்து
நித்தனார் தம் முன்பு எய்தி
நிலம் உறத் தொழுது
வீழ்ந்தார்
6.1.125
2024 மெய்ப் பொருள்
ஆயினாரை வெண்காடு
மேவினாரைச்

செப்பரும்பதிக மாலை
கண் காட்டு நுதல் முன்
சேர்த்தி
முப்புரம் செற்றார் பாதம்
சேரும் முக்குளமும் பாடி
ஒப்பரும் ஞானம் உண்டார்
உளம் மகிழ்ந்து ஏத்தி
வாழ்ந்தார் 6.1.126

2025 அருமையால் புறம்பு
போந்து வணங்கி அங்கு
அமரும் நாளில்
திருமுல்லை வாயில்
எய்திச் செந்தமிழ் மாலை
சாத்தி
மருவிய பதிகள் மற்றும்
வணங்குவார் மறையோர்
ஏத்தத்
தருமலி புகலி வந்து
ஞானசம்பர் சார்ந்தார் 6.1.127

2026 தோணி வீற்று இருந்தார்

தம்மைத் தொழுது முன்
நின்று தூய
ஆணியாம் பதிகம் பாடி
அருள் பெரு வாழ்வு கூரச்
சேண் உயர் மாடம் ஓங்கும்
திருப்பதி அதனில் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும்
போற்றிய விருப்பின்
மிக்கார் 6.1.128

2027 வைகும் அந்நாளில் கீழ்
பால் மயேந்திரப் பள்ளி
வாசம்
செய் பொழில் குருகா
வூரும் திருமுல்லை வாயில்
உள்ளிட்டு
எய்திய பதிகள் எல்லாம்
இன்புற இறைஞ்சி ஏத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப்
பாடினார் தமிழ்ச் சொல்
மாலை 6.1.129

2028 அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த
பதிகளில் அரனார் பொன்
தாள்
மெய் வகை ஞானம் உண்ட
வேதியர் விரவிப் போற்றி
உய் வகை மண்
உளோருக்கு உதவிய
பதிகம் பாடி
எவ்வகையோரும் ஏத்த
இறைவரை ஏத்தும் நாளில் 6.1.130

2029 திரு நீல கண்டத்துப்
பெரும் பாணர் தெள்
அமுதின்
வருநீர்மை இசைப்பாட்டு
மதங்க சூளா மணியார்
ஒரு நீர்மையுடன் உடைய
பிள்ளையார் கழல்
வணங்கத்
தரு நீர்மை யாழ் கொண்டு
சண்பையிலே வந்து

அணைந்தார் 6.1.131

2030 பெரும் பாணர் வரவு
அறிந்து பிள்ளையார் எதிர்
கொள்ளச்
சுரும்பு ஆர் கமல மலர்த்
துணைப் பாதம் தொழுது
எழுந்து
விரும்பு ஆர்வத்தோடும்
ஏத்தி மெய்ம் மொழிகளால்
துதித்து
வரும் பான்மை தரு
வாழ்வு வந்து எய்த மகிழ்
சிறந்தார் 6.1.132

2031 அளவு இலா
மகிழ்ச்சியினார் தமை
நோக்கி ஐயா நீர்
உளம் மகிழ இங்கு
அணைந்த உறுதி
உடையோம் என்றே
இள நிலா நகை முகிழ்ப்ப

இசைத்த அவரை உடன்
கொண்டு
கள நிலவு நஞ்சு
அணிந்தார் பால்
அணையும் கவுணியனார் 6.1.133

2032 கோயிலினில் புற முன்றில்
கொடு புக்குக்
கும்பிடுவித்து
ஏயும் இசை யாழ் உங்கள்
இறைவருக்கு இங்கு
இயற்றும் என
ஆய புகழ்ப் பிள்ளையார்
அருள் பெற்ற அதற்கு
இறைஞ்சி
மேய தொடைத் தந்திரி
யாழ் வீக்கி இசை
விரிக்கின்றார் 6.1.134

2033 தான நிலைக் கோல்
வடித்துப் படி முறைமைத்
தகுதியினால்

ஆன இசை ஆராய்வுற்று
அங்கணர் பாணியினை
மான முறைப் பாடினியார்
உடன் பாடி வாசிக்க
ஞான போனகர் மகிழ்ந்தார்
நான் மறையோர்
அதிசயித்தார் 6.1.135

2034 யாழில் எழும் ஓசையுடன்
இருவர் மிடற்று இசை
ஒன்றி
வாழி திருத் தோணி உளார்
மருங்கு அணையும்
மாட்சியினைத்
தாழும் இரு சிறைப்
பறவை படிந்த தனி விசும்பு
இடை நின்று
ஏழ் இசை நூல் கந்தருவர்
விஞ்சையரும் எடுத்து
இசைத்தார் 6.1.136

2035 எண்ணரும் சீர்

திருத்தோணி எம்
பெருமான் கழல் பரவிப்
பண் அமையாழ் இசை
கூடப்பெரும் பாணர்
பாடிய பின்
கண் நுதலார் அருளினால்
காழியர் கோன் கொடு
போந்து
நண்ணி உறை இடம்
சமைத்து நல் விருந்து
சிறந்து அளிப்ப 6.1.137
2036 பிள்ளையார் அருள் பெற்ற
பெரும்பாணர் பிறை
அணிந்த
வெள்ள நீர்ச் சடையாரை
அவர் மொழிந்த மெய்ப்
பதிகம்
உள்ளபடி கேட்டலுமே
உருகு பெரு
மகிழ்ச்சியராய்த்

தெள் அமிர்தம் அருந்தினர்
போல் சிந்தை களிப்பு உறத் 6.1.138
தொழுதார்

2037 காழியர் தவப்பயனாம்
கவுணியர் தம் தோன்றலார்
ஆழி விடம் உண்டவர் தம்
அடி போற்றும் பதிக இசை
யாழின் முறைமையின்
இட்டே எவ் உயிரும்
மகிழ்வித்தார்
ஏழ் இசையும் பணி
கொண்ட நீல கண்ட
யாழ்ப்பாணர்
6.1.139

2038 சிறிய மறைக் களிறு
அளித்த திருப்பதிக இசை
யாழின்
நெறியில் இடும் பெரும்
பாணர் பின்னும் நீர் அருள்
செய்யும்
அறிவரிய திருப்பதிக

இசை யாழில் இட்டு
அடியேன்
பிறிவு இன்றிச் சேவிக்கப்
பெற வேண்டும் எனத்
தொழுதார்
6.1.140

2039 மற்றதற்குப் பிள்ளையார்
மனம் மகிழ்வுற்று இசைந்து
அருள
பெற்றவர் தாம் தம்பிரான்
அருள் இதுவே எனப்
பேணிச்
சொல் தமிழ் மாலையின்
இசைகள் சுருதி யாழ் முறை
தொடுத்தே
அற்றை நாள் போல்
என்றும் அகலா நண்பு
உடன் அமர்ந்தார் 6.1.141

2040 சிரபுரத்தில் அமர்ந்து
அருளும் திருஞான

சம்பந்தர்
பரவு திருத் தில்லை நடம்
பயில்வாரைப் பணிந்து
ஏத்த
விரவி எழும் பெரும் காதல்
வெள்ளத்தை உள்ளத்தில்
தர இசையும் குறிப்பு
அறியத் தவ முனிவர்க்கு
அருள் செய்தார் 6.1.142
2041 பிள்ளையார் அருள்
செய்யப் பெரும் தவத்தால்
பெற்று எடுத்த
வள்ளலார் தாமும் உடன்
செல்வதற்கு மனம் களிப்ப
வெள்ளி மால் வரை
என்னத் திருத் தோணி
வீற்று இருந்த
புள்ளி மான் உரியாரைத்
தொழுது அருளால்
புறப்பட்டார் 6.1.143

2042 தாழ்வில் யாழ்ப்
பாணரொடும் தாதையார்
தம்மோடும்
மேவிய சீர் அடியார்கள்
புடை வர வெம் குரு
வேந்தர்
பூவின் மேல் அயன்
போற்றும் புகலியினைக்
கடந்து போய்த்
தேவர்கள் தம் பெரும்
தேவர் திருத் தில்லை வழிச்
செல்வார்
6.1.144

2043 நள்ளிருட்கண் நின்று
ஆடுவார்
உறை பதி நடுவு
கண்டன போற்றி
முள்ளிடைப் புற வெள்
இதழ்க் கோதை
முகிழ் விரி மணம் சூழப்

புள்ளிடைத் தடம்
பழனமும் படு கரும்பு
உடை கழிந்திடப்
போந்து
கொள்ளிடத் திரு
நதிக்கரை அணைந்தார் 6.1.145
கவுணியர் குல தீபர்
2044 வண்டிரைத்து எழு செழு
மலர்ப்
பிறங்கலும் மணியும்
ஆரமும் உந்தித்
தண் தலைப் பல
வளத்தொடும் வருபுனல்
தாழ்ந்து சேவடித்தாழ
தெண் திரைக் கடல்
பவழமும் பணிலமும்
செழு மணித் திரள்
முத்தும்
கொண்டிரட்டி
வந்தோதமங்கெதிர்
கொளக் கொள்ளிடம்

கடந்து ஏறி 6.1.146

2045 பல்கு தொண்டர் தம் குழாத்
தொடும் உடன் வரும்
பயில் மறையவர் சூழச்
செல் கதிப் பயன்
காண்பவர் போல் களி
சிந்தை கூர் தரக் கண்டு
மல்கு தேவரே முதல்
அனைத்து உயிர்களும்
வணங்க வேண்டின
எல்லாம்
நல்கு தில்லை சூழ் திரு
எல்லை பணிந்தனர்
ஞான ஆரமுது உண்டார் 6.1.147
2046 செங்கண் ஏற்றவர்
தில்லையே
நோக்கி இத் திருந்து
உலகினிற்கு எல்லாம்
மங்கலம் தரு மழவிளம்
போதகம் வரும்

இரு மருங்கு எங்கும்
தங்கு புள்ளொலி
வாழ்த்து உரை எடுத்து
முன் தாமரை மது வாசப்
பொங்கு செம்முகை
கரம் குவித்து அலர்
முகம் காட்டின புனல்
பொய்கை 6.1.148

2047 கலவ மென் மயில் இனம்
களித்து
தழைத்திடக் கடி மணக்
குளிர் கால் வந்து
உலவி முன் பணிந்து
எதிர் கொளக் கிளர்ந்து
எழுந்து உடன் வரும்
சுரும்பு ஆர்ப்ப
இலகு செந்தளிர் ஒளி
நிறம் திகழ் தர
இரு குழை புடை ஆட
மலர் முகம் பொலிந்து
அசைய மென்

கொம்பர் நின்று ஆடுவ
மலர்ச் சோலை 6.1.149

2048 இழைத் தடம் கொங்கை
இமய மாமலைக் கொடி
இன் அமுது என
ஞானம்
குழைத்து அளித்திட
அமுது செய்து
அருளிய குருளையார்
வரக் கண்டு
மழைத்த மந்த
மருதத்தினால் நறு மலர்
வண்ண நுண் துகள்
தூவித்
தழைத்த பொங்கு எழில்
முகம் செய்து
வணங்கின தடம் பணை
வயல் சாலி 6.1.150

2049 ஞாலம் உய்ந்திட ஞானம்

உண்டவர் எழுந்து
அருளும் அந் நலம்
கண்டு
சேல் அலம்பும் தண்
புனல் தடம் படிந்து
அணை சீத மாருதம்
வீசச்
சாலவும் பல கண்
பெறும் பயன் பெறும்
தன்மையில் களி கூர்வ
போல் அசைந்து இரு
புடைமிடைந்து
ஆடின புறம்பு அணை
நறும் பூகம் 6.1.151
2050 பவம் தவிர்ப்பவர் தில்லை
சூழ்
எல்லையில் மறையவர்
பயில் வேள்விச்
சிவம் தரும் பயன்
உடைய ஆகுதிகளின்
செழும் புகை பரப்பாலே

தவம் தழைப்ப வந்து
அருளிய பிள்ளையார்
தாம் அணைவுற
முன்னே
நிவந்த நீல நுண் துகில்
விதானத்தது
போன்றது நெடுவானம்
6.1.152

2051 கரும்பு செந்நெல் பைம்
கமுகொடு கலந்து உயர்
கழனி அம் பணை நீங்கி
அரும்பு மென் மலர் தளிர்
பல மூலம் என்று
அணைத்தின் ஆகரம் ஆன
மருங்கில் நந்தன வனம்
பணிந்து அணைந்தனர்
மாட மாளிகை ஓங்கி
நெருங்கு தில்லை சூழ்
நெடுமதில் தென் திரு
வாயில் நேர் அணித்தாக 6.1.153

2052 பொங்கு கொங்கையில்

கறந்த மெய் ஞானமாம்
போனகம் பொன் குன்றம்
மங்கை செங்கையால்
ஊட்ட உண்டு அருளிய
மதலையார் வந்தார் என்று
அங்கண் வாழ் பெரும்
திருத்தில்லை அந்தணர்
அன்பர்களுடன் ஈண்டி
எங்கும் மங்கல அணிமிக
அலங்கரித்து எதிர் கொள 6.1.154
அணைவார்கள்
2053 வேத நாதமும் மங்கல
முழக்கமும் விசும்பு இடை
நிறைந்து ஓங்க
சீத வாச நீர் நிறை குடம்
தீபங்கள் திசை எலாம்
நிறைந்து ஆரச்
சோதி மா மணி வாயிலின்
புறம் சென்று சோபன
ஆக்கமும் சொல்லிக்
கோதிலாதவர்

ஞானசம்பந்தரை எதிர்
கொண்டு புக்கார் 6.1.155
2054 செல்வம் மல்கிய தில்லை
மூதூரினில் தென் திசைத்
திருவாயில்
எல்லை நீங்கி உள் புகும்
திருமருங்கு நின்று
எடுக்கும் ஏத்து ஒலி சூழ
மல்லல் ஆவண மறுகிடைக்
கழிந்து போய் மறையவர்
நிறை வாழ்க்கைத்
தொல்லை மாளிகை நிரைத்
திரு வீதியைத் தொழுது
அணைந்தனர் தூயோர் 6.1.156

2055 மலர்ந்த பேர் ஒளி குளிர்
தரச் சிவமணம் கமழ்ந்து
வான் துகள் மாறிச்
சிலம்பு அலம்பு
சேவடியவர் பயில் உறும்
செம்மையால்

திருத்தொண்டு
கலந்த அன்பர் தம்
சிந்தையில் திகழ் திருவீதி
கண் களி செய்யப்
பலன் கொள் மைந்தனார்
எழுநிலைக் கோபுரம்
பணிந்து எழுந்தனர்
போற்றி 6.1.157

2056 நீடுநீள் நிலைக்
கோபுரத்துள் புக்கு நிலவிய
திரு முன்றின்
மாடு செம் பொனின்
மாளிகை வலம் கொண்டு
வானுற வளர் திங்கள்
சூடுகின்ற பேரம்பலம்
தொழுது போந்து
அருமறை தொடர்ந்து ஏத்த
ஆடுகின்றவர் முன்புற
அணைந்தனர் அணிகிளர்
மணிவாயில் 6.1.158

2057 நந்தி எம்பிரான் முதல் கண
நாதர்கள் நலம் கொள்பவன்
முறை கூட
அந்தம் இல்லவர் அணுகி
முன் தொழுதிரு
அணுக்கனாம் திருவாயில்
சிந்தை ஆர்வமும்
பெருகிடச் சென்னியில்
சிறிய செங்கை யேற
உய்ந்து வாழ் திரு
நயனங்கள் களி கொள்ள
உருகும் அன்பொடு புக்கார் 6.1.159
2058 அண்ணலார் தமக்கு
அளித்த மெய்ஞ் ஞானமே
ஆன அம்பல முந்தம்
உள் நிறைந்த ஞானத்து
எழும் ஆனந்த ஒரு பெரும்
தனிக் கூத்தும்
கண்ணின் முன்புறக் கண்டு
கும்பிட்டு எழும்

களிப்பொடும் கடல் காழிப்
புண்ணியக் கொழுந்து
அனையவர் போற்றுவார்
புனிதர் ஆடிய பொற்பு 6.1.160

2059 உணர்வின் நேர் பெற
வரும் சிவ போகத்தை
ஒழிவு இன்றி உருவின்
கண்
அணையும் ஐம் பொறி
அளவினும் எளிவர
அருளினை எனப் போற்றி
இணை இல் வண் பெருங்
கருணையே ஏத்தி முன்
எடுத்த சொல் பதிகத்தில்
புணரும் இன் இசை
பாடினர் ஆடினர்
பொழிந்தனர் விழி மாரி 6.1.161

2060 ஊழி முதல்வர்க்கு
உரிமைத் தொழில்
சிறப்பால்

வாழி திருத் தில்லை வாழ்
அந்தணரை முன் வைத்தே
ஏழ் இசையும் ஓங்க
எடுத்தார் எமை ஆளும்
காழியர் தம் காவலனார்
கற்றாங் கெரியோம்பி
6.1.162

2061 ண்ணார் பதிகத் திருக் கடை
காப்புப் பரவி
உள் நாடும் என்பும்
உயிரும் கரைந்து உருகும்
விண் நாயகன் கூத்து
வெட்ட வெளியே
திளைத்துக்
கண்ணார் அமுது உண்டார்
காலம் பெற அழுதார் 6.1.163

2062 முன் மால் அயன் அறியா
மூர்த்தியார் முன் நின்று
சொல் மாலையால் காலம்
எல்லாம் துதித்து இறைஞ்சி

பல் மா மறை வெள்ளம்
சூழ்ந்து பரவுகின்ற
பொன் மாளிகையை வலம்
கொண்டு புறம் போந்தார் 6.1.164

2063 செல்வத் திருமுன்றில்
தாழ்ந்து எழுந்து தேவர்
குழாம்
மல்கும் திருவாயில் வந்து
இறைஞ்சி மா தவங்கள்
நல்கும் திரு வீதி நான்கும்
தொழுது அங்கண்
அல்கும் திறம் அஞ்சுவார்
சண்பை ஆண்டகையார் 6.1.165

2064 செய்ய சடையார்
திருவேட்களம் சென்று
கை தொழுது சொல் பதிகம்
பாடிக் கழுமலக் கோன்
வைகி அருளும் இடம்
அங்கு ஆக மன்றாடும்
ஐயன் திருக் கூத்துக்

கும்பிட்டு அணை உறும்
நாள் 6.1.166
2065 கைம் மான் மறியார்
கழிப்பாலை உள்
அணைந்து
மெய்ம் மாலைச் சொல்
பதிகம் பாடி விரைக்
கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திரு
உச்சி மேவியுறை
அம்மானைக் கும்பிட்டு
அரும் தமிழும் பாடினார் 6.1.167

2066 பாடும் பதிக இசை
யாழ்ப்பாணரும் பயிற்றி
நாடும் சிறப்பு எய்த நாளும்
நடம் போற்றுவார்
நீடும் திருத்தில்லை
அந்தணர்கள் நீள் மன்றுள்
ஆடும் கழற்கு அணுக்கராம்
பேறு அதிசயிப்பார் 6.1.168

2067 ஆங்கு அவர் தம் சீலத்து
அளவு இன்மையும்
நினைந்தே
ஓங்கி எழும் காதல்
ஒழியாத உள்ளத்தார்
தேன் கமழும் சோலைத்
திருவேட்களம் கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ் புலியூர்
புக்கு அணையும்
போழ்தின்கண் 6.1.169

2068 அண்டத்து இறைவர்
அருளால் அணி தில்லை
முண்டத் திருநீற்று
மூவாயிரவர்களும்
தொண்டத் தகைமைக் கண
நாதராய்த் தோன்றக்
கண்ட அப் பரிசு பெரும்
பாணர்க்கும் காட்டினார் 6.1.170

2069 செல்வம் பிரிவு அறியாத்
தில்லை வாழ் அந்தணரும்

எல்லையில் சீர்ச் சண்டை
இளவேறு எழுந்து அருளி
ஒல்லை இறைஞ்சா முன்
தாமும் உடன் இறைஞ்சி
மல்லல் அணி வீதி மருங்கு
அணைய வந்தார்கள் 6.1.171

2070 பொங்கி எழும் காதல்
புலன் ஆகப் பூசுரர் தம்
சிங்கம் அனையார் திரு
முடியின் மேல் குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி
பழித்து வனப்பு ஓங்கும்
செங்கையொடும் சென்று
திருவாயில் உட்புக்கார் 6.1.172

2071 ஒன்றிய சிந்தை உருக
உயர் மேருக்
குன்று அனைய பேர்
அம்பலம் மருங்கு
கும்பிட்டு
மன்று உள் நிறைந்து ஆடும்

மாணிக்கக் கூத்தர் எதிர்
சென்று அணைந்து
தாழ்ந்தார் திருக்களிற்றுப்
படிக் கீழ் 6.1.173

2072 ஆடினாய் நறு நெய்யொடு
பால் தயிர் என்று எடுத்து
ஆர்வத்தால்
பாடினார் பின்னும்
அப்பதிகத்தினில் பரவிய
பாட்டு ஒன்றில்
நீடு வாழ் தில்லை நான்
மறையோர் தமைக் கண்ட
அந் நிலை எல்லாம்
கூறுமாறு கோத்து அவர்
தொழுது ஏத்துச் சிற்றம்
பலம் எனக் கூறி 6.1.174

2073 இன்ன தன்மையில் இன்
இசைப்
பதிகமும் திருக்கடைக்
காப்பு ஏத்தி

மன்னும் ஆனந்த
வெள்ளத்தில் திளைத்து
எதிர் வந்து முன் நின்று
ஆடும்
பின்னுவார் சடைக்
கூத்தர் பேர் அருள்
பெறப் பிரியாத
விடைபெற்றுப்
பொன்னின் அம்பலம்
சூழ்ந்து தாழ்ந்து
எழுந்து போந்து
அணைந்தனர்
புறமுன்றில்
6.1.175

2074 அப் புறத்து இடை
வணங்கி அங்கு
அருளுடன் அணிமணித்
திருவாயில்
பொற்புறத் தொழுது
எழுந்து உடன்
போதரப் போற்றிய

புகழ்ப் பாணர்
நற்பதம் தொழுது
அடியனேன் பதி
முதல் நதி நிவாக்கரை
மேய
ஒப்பில் தானங்கள்
பணிந்திட வேண்டும்
என்று உரை செய அது
நேர்வார் 6.1.176

2075 பொங்கு தெண்திரைப்
புனித நீர்
நிவாக்கரைக் குடதிசை
மிசைப் போந்து
தங்கு தந்தையாருடன்
பரிசனங்களும்
தவ முனிவரும் செல்லச்
செங்கை யாழ்த் திரு
நீலக் கண்டப்
பெரும் பாணருடன் சேர
மங்கையார் புகழ் மதங்க
சூளாமணியாருடன்

வரவந்தார் 6.1.177

2076 இரும் தடங்களும்
பழனமும் கடந்து
போய் எருக்கத்தம்
புலியூரின்
மருங்கு சென்றுற நீல
கண்டப்
பெரும்பாணர்
வணங்கிக் கார்
நெருங்கு சோலை சூழ்
இப்பதி
அடியேன்பதி என
நெடிது இன்புற்று
அருங்கலைச் சிறு மழ
இளங்களிறனார்
அங்கணைந்து அருள்
செய்வார் 6.1.178

2077 ஐயர் நீர் அவதரித்திட
இப்பதி அளவில் மாதவம்
முன்பு

செய்வாறு எனச் சிறப்பு
உரைத்து அருளி அச்
செழும்பதி இடம் கொண்ட
மை கொள் கண்டர் தம்
கோயில் உட்புக்கு வலம்
கொண்டு வணங்கி பார்
உய்ய வந்தவர் செழும்
தமிழ்ப் பதிகம் அங்கு 6.1.179
இசையுடன் உரை செய்தார்

2078 அங்கு நின்று எழுந்து
அருளி மற்றவருடன்
அம்பொன்மா மலை
வல்லி
பங்கர் தாம் இனிது
உறையும் நற் பதி பல
பரிவொடும் பணிந்து
ஏத்தித்
துங்க வண்தமிழ்த்
தொடை மலர் பாடிப்
போய்த் தொல்லை
வெங்குரு வேந்தர்

செங்கண் ஏற்றவர் திரு
முது குன்றினைத்
தொழுது சென்று
அணைகின்றார்
6.1.180

2079 மொய் கொள் மா மணிக்
கொழித்து
முத்தாறு சூழ் முது
குன்றை அடைவோம்
என்று
எய்து சொல் மலர்
மாலை வண் பதிகத்தை
இசையொடும் புனைந்து
ஏத்தி
செய் தவத் திரு
முனிவரும் தேவரும்
திசையெலாம் நெருங்கப்
புக்கு
ஐயர் சேவடி பணியும்
அப் பொருப்பினில்
ஆதரவுடன் சென்றார்

6.1.181

2080 வான நாயகர் திருமுது
குன்றினை
வழிபட வலம்
கொள்வார்
தூ நறும் தமிழ்ச் சொல்
இருக்குக் குறள்
துணை மலர் மொழிந்து
ஏத்தி
ஞான போதகர் நம்பர்
தம் கோயிலை
நண்ணி அங்கு உள்புக்கு
தேன் அலம்பு தண்
கொன்றை யார் சேவடி
திளைத்த அன்பொடு
தாழ்ந்தார்

6.1.182

2081 தாழ்ந்து எழுந்து முன் முரசு
அதிர்ந்து
எழும் எனும் தண் தமிழ்
தொடை சாத்தி

வாழ்ந்து போந்து
அங்கண் வளம்பதி
அதன்
இடை வைகுவார் மணி
வெற்புச்
சூழ்ந்த தண் புனல் சுலவு
முத்தாறொடு
தொடுத்த சொல்
தொடை மாலை
வீழ்ந்த காதலால் பல
முறை விளம்பியே
மேவினார் சில நாள்கள் 6.1.183
2082 ஆங்கு நாதரைப் பணிந்து
பெண்ணாகடம்
அணைந்து அருமறை
ஓசை
ஓங்கு தூங்கானை
மாடத்துள் அமர்கின்ற
ஒரு தனிப் பரஞ்சோதிப்
பாங்கு அணைந்து முன்
வலம் கொண்டு

பணிவுற்றுப் பரவு சொல்
தமிழ் மாலை
தீங்கு நீங்குவீர்
தொழுமின்கள் எனும்
இசைப் பதிகமும்
தெரிவித்தார்
6.1.184

2083 கருவரைப்பில் புகாதவர்
கை தொழும்
ஒருவரைத் தொழுது
உள்ளம் உவந்து போய்ப்
பெருவரத்தினில் பெற்றவர்
தம் உடன்
திரு அரத்துறை சேர்தும்
என்று ஏகுவார் 6.1.185

2084 முந்தை நாள்கள் ஒரோ ஒரு
கால் முது
தந்தையார்பியல் மேல்
இருப்பார் தவிர்ந்து
அந்தணாளர் அவர் அருகே

செலச்
சிந்தை செய் விருப்போடு 6.1.186
முன் சென்றனர்

2085 ஆதியார் தம் அரத்துறை
நோக்கியே
காதலால் அணைவார் கடிது
ஏகிட
தாதையாரும் பரிவுறச்
சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தன
பைப்பய 6.1.187

2086 மறை அனைத்தும் ஒரு
வடிவாம் என
நிறை மதிப் பிள்ளை நீள்
நிலம் சேர்ந்து எனத்
துறை அலைக் கங்கை
சூடும் அரத்துறை
இறைவரைத் தொழுவான்
விரைந்து ஏகினார் 6.1.188

2087 பாசம் அற்றிலர் ஆயினும்

பார் மிசை
ஆசை சங்கரர்கு ஆயின
தன்மையால்
தேசு மிக்க திருவுரு
ஆனவர்
ஈசனைத் தொழுதே
தொழுது ஏகினார் 6.1.189

2088 இந்த மாநிலத்தின் இருள்
நீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி
ஆனவர்
சிந்தை ஆரமுதாகிய செம்
சடைத்
தந்தையார் கழல் தாழ்ந்து
எழுந்து ஏகினார் 6.1.190

2089 மாறன் பாடி எனும் பதி
வந்துற
ஆறு செல் வருத்தத்தின்
அசைவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்

துறப் பிள்ளையார்
ஏறும் அஞ்செழுத்து ஓதி
அங்கு எய்திட 6.1.191

2090 உய்ய வந்த சம்பந்தர்
உடன் வந்தார்க்கு
எய்து வெம்மை இளைப்பு
அஞ்சினான் போலக்
கைகள் ஆயிரம் வாங்கிக்
கரந்து போய்
வெய்யவன் சென்று மேல்
கடல் வீழ்ந்தனன் 6.1.192

2091 அற்றை நாள் இரவு
அப்பதியின் இடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள்
போற்றிடப்
பெற்றம் ஊர்ந்த பிரான்
கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத்தோருடன்
மேவினார்

6.1.193

2092 இந்நிலைக் கண் எழில்
வளர் பூந்தராய்
மன்னனார் தம் வழி
வருத்தத் தினை
அன்னம் ஆடும் துறை நீர்
அரத்துறைச்
சென்னியாற்றர் திருவுளம் 6.1.194
செய்தனர்

2093 ஏறுதற்குச் சிவிகை
இடக்குடை
கூறி ஊதக் குலவு பொன்
சின்னங்கள்
மாறில் முத்தின் படியினால்
மன்னிய
நீறு வந்த நிமலர்
அருளுவார்
6.1.195

2094 நீடு வாழ் பதி யாகும் நெல்
வயலின்
மாட மாமணை தோறும்
மறையோர்க்குக்

கூடு கங்குல் கனவில்
குலமறை
தேடு சேவடி தோன்ற முன்
சென்று பின் 6.1.196

2095 ஞான சம்பந்தன் நம்பால்
அணைகின்றான்
மான முகத்தின் சிவிகை
மணிக் குடை
ஆன சின்னம் நம் பால்
கொண்டு அருங்கலைக்
கோன் அவன் பால்
அணைந்து கொடும் என 6.1.197

2096 அந்தணாளர் உரைத்த
அப்போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்து
அற்புதம் உறும்
சிந்தையோடும் செழுநீர்
அரத்துறை
இந்து சேகரர் கோயில்
வந்து எய்தினர் 6.1.198

2097 ஆங்கு மற்ற அருள்
அடியாருடன்
ஓங்கு கோயில்
உள்ளார்க்கும் உண்டாயின
ஈங்கு இது என்ன அதிசயம்
என்பவர்
தாங்கள்
அம்மறையோர்கள் முன்
சாற்றினார் 6.1.199

2098 சால மிக்க வியப்புறு
தன்மையின்
பாலர் ஆதலும் பள்ளி
எழுச்சியின்
காலம் எய்திடக் காதல்
வழிப்படும்
சீல மிக்கார் திருக்காப்பு
நீக்கினார்
6.1.200

2099 திங்கள் நீர்மைச் செழுந்
திரள் முத்தினால்

துங்க வெண் குடை தூய
சிவிகையும்
பொங்க ஊதும்
பொருவரும் சின்னமும்
அங்கண் நாதர் 6.1.201
அருளினால் கண்டனர்
2100 கண்டபின் அவர் கை தலை
மேல் குவித்து
எண்திசைக்கும் விளக்கி
இவையாம் எனத்
தொண்ட ரோடும்
மறையவர் சூழ்ந்து எழுந்து
அண்டர் நாடும் அறிவுற
ஆர்த்தனர்
6.1.202

2101 சங்கு துந்துபி தாரை பேரி
இம்முதல்
பொங்கு பல்லிய நாதம்
பொலிந்து எழ
அங்கணன் அருளால்
அவை கொண்டு உடன்

பொங்கு காதல் எதிர்
கொளப் போதுவார் 6.1.203

2102 மாசில் வாய்மை நெல்
வாயின் மறையவர்
ஆசில் சீர்ச் சண்பை ஆண்
தகையார்க்கு எதிர்
தேசுடைச் சிவிகை
முதலாயின
ஈசர் இன் அருளால் தாங்கி
ஏகினார் 6.1.204
2103 இத்தலை இவர் இன்னணம்
ஏகினார்
அத்தலைச் சண்பை
நாதர்க்கும் அவ் இரா
முத்த நற் சிவிகை முதல்
ஆயின
உய்த்து அளிக்கும் படி
முன் உணர்த்துவார் 6.1.205

2104 அள்ளல் நீர் வயல் சூழும்

அரத்துறை
வள்ளலார் நாம் மகிழ்ந்து
அளிக்கும் அவை
கொள்ளல் ஆகும் கொண்டு
உய்த்தல் செய்வாய் என
உள்ளவாறு அருள் செய்ய
உணர்ந்த பின் 6.1.206
2105 சண்பை ஆளியார் தாம்
கண்ட மெய் அருள்
பண்பு தந்தையார்
தம்முடன் பாங்கமர்
தொண்டருக்கு அருள்
செய்து தொழா முனம்
விண் புலப்பட வீங்கு
இருள் நீங்கலும் 6.1.207
2106 மாலை யாமம் புலர் உறும்
வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றி
வெண் நீறு அணி
கோல மேனியர் ஆய்க்

கைம் மலர் குவித்து
ஏல அஞ்செழுத்து ஓதி 6.1.208
எழுந்தனர்

2107 போத ஞானப் புகலிப்
புனிதரைச்
சீத முத்தின் சிவிகை மேல்
ஏற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக்
கருங்கடல்
மீது தேரின் வந்து
எய்தினன் வெய்யவன் 6.1.209

2108 ஆய போழ்தின் அரவு
எனும் ஆர்ப்புடன்
தூய முத்தின் சிவிகை
சுடர்க் குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டு
மெய் அன்ப ரோடு
ஏய அந்தணர் தாம் எதிர்
தோன்றினார் 6.1.210

2109 வந்து தோன்றிய அந்தணர்
மாதவர்
கந்த வார் பொழில் காழி
நல்னாடர் முன்
அந்தமில் சீர் அரத்துறை
ஆதியார்
தந்த பேர் அருள் தாங்குவீர் 6.1.211
என்றனர்

2110 என்று தங்களுக்கு ஈசர்
அருள் செய்தது
ஒன்றும் அங்கு ஒழியாமை
உரைத்து முன்
நின்று போற்றித் தொழுதிட
நேர்ந்தது
மன்று உளரர் அருள் என்று
வணங்கினார் 6.1.212

2111 மெய்ம்மை போற்றி விடாத
விருப்பினால்
தம்மை உன்னும் பரிசு தந்து
ஆள்பவர்

செம்மை நித்தில ஆனச்
சிறப்பு அருள்
எம்மை ஆளுவிப்பான் 6.1.213
இன்று அளித்ததே
2112 எந்தை ஈசன் என எடுத்து
இவ்வருள்
வந்தவாறு மற்று எவ்
வணமோ என்று
சிந்தை செய்யும் திருப்
பதிகத்து இசை
புந்தியார் அப் புகன்று எதிர்
போற்றுவார் 6.1.214
2113 பொடி அணிந்த புராணன்
அரத்துறை
அடிகள் தம் அருளே
இதுவாம் எனப்
படி இலாத சொல்
மாலைகள் பாடியே
நெடிது போற்றிப் பதிகம்
நிரப்பினார்
6.1.215

2114 சோதி முத்தின் சிவிகை
சூழ் வந்து பார்
மீது தாழ்ந்து வெண் நீற்று
ஒளி போற்றி நின்று
ஆதியார் அருள் ஆதலின்
அஞ்செழுத்து
ஓதி ஏறினார் உய்ய உலகு
எலாம் 6.1.216

2115 தொண்டர் ஆர்த்தனர்
சுருதிகள் ஆர்த்தன
தொல்லை
அண்டர் ஆர்த்தனர்
அகிலமும் ஆர்ப்புடன்
எய்தக்
கொண்டல் ஆர்த்தன
முழவமும் ஆர்த்தன
குழுமி
வண்டு அறாப் பொலி மலர்
மழை ஆர்த்தது வானம் 6.1.217

2116 விளையும் ஆர்த்தன
வயிர்களும் ஆர்த்தன
மறையின்
கிளையும் ஆர்த்தன
கிளைஞரும் ஆர்த்தனர்
கெழுவும்
களைகண் ஆர்த்ததொர்
கருணையின் ஆர்த்தன
முத்து
விளையும் மா கதிர்
வெண்குடை ஆர்த்தது 6.1.218
மிசையே
2117 பல்கு வெண்கதிர்ப்
பத்திசேர் நித்திலச்
சிவிகைப்
புல்கு நீற்று ஒளியுடன்
பொலி புகலி காவலனார்
அல்கு வெல் வளை
அலைத்து எழு மணி
நிரைத் தரங்கம்
மல்கு பால் கடல் வளர்மதி

உதித்தது என வந்தார் 6.1.219

2118 நீடு தொண்டர்கள்
மறையவர் ஏனையோர்
நெருங்கி
மாடு கொண்டு எழு
மகிழ்ச்சியின் மலர்க்கை
மேல் குவித்தே
ஆடு கின்றனர் அயர்ந்தனர்
அளவில் ஆனந்தம்
கூடுகின்ற கண் பொழி
புனல் வெள்ளத்தில்
குளித்தார் 6.1.220
2119 செய்ய பொன் புனை
வெண்டரளத்து
அணிசிறக்க
சைவ மா மறைத் தலைவர்
பால் பெறும் தனிக் காளம்
வையம் ஏழுடன்
மறைகளும் நிறை
தவத்தோரும்

உய்ய ஞானசம்பந்தன்
வந்தான் என ஊத 6.1.221

2120 சுற்று மாமறைச் சுருதியின்
பெருகு ஒலி நடுவே
தெற்றினார் புரம் எரித்தவர்
தரு திருச்சின்னம்
முற்றும் ஆனவன்
ஞானமே முலை சுரந்து
ஊட்ட
பெற்ற பாலறா வாயன்
வந்தான் எனப் பிடிக்க 6.1.222

2121 புணர்ந்த மெய்த்தவக்
குழாத்தொடும் போதுவார்
முன்னே
இணைந்த நித்திலத்து
இலங்கு ஒளி நலங்கிளர்
தாரை
அணைந்த மாமறை முதல்
கலை அகிலமும் ஓதாது

உணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்
வந்தான் என ஊத 6.1.223

2122 தெருளும் மெய்க்கலை
விளங்கவும் பார் உளோர்
சிந்தை
இருளும் நீங்கவும் எழுது
சொன் மறை அளிப்பவர்
தாம்
பொருளும் ஞானமும்
போகமும் போற்றி
என்பாருக்கு
அருளும் அங்கணர் திரு
அரத் துறையை வந்து
அணைந்தார் 6.1.224

2123 வந்து கோபுர மணி நெடு
வாயில் சேய்த்து ஆகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகை
நின்று இழிந்து தாழ்ந்து
எழுந்து
சிந்தை ஆர்வமும்

மகிழ்ச்சியும் பொங்கி முன்
செல்ல
அந்தி நாண்மதி
அணிந்தவர் கோயிலுள் 6.1.225
அடைந்தார்
2124 மன்னு கோயிலை வலம்
கொண்டு திரு முன்பு வந்து
சென்னியில் கரம் குவித்து
வீழ்ந்து அன்பொடு
திளைப்பார்
என்னையும் பொருளாக
இன் அருள் புரிந்து
அருளும்
பொன் அடித்தலத் தாமரை
போற்றி என்று எழுந்தார் 6.1.226
2125 சூடினார் கர கமலங்கள்
சொரிந்து இழி கண்ணீர்
ஆடினார் திரு மேனியில்
அரத்துறை விரும்பி
நீடினார் திரு அருள்

பெரும் கருணையே நிகழப்
பாடினார் திருப் பதிகம் ஏழ் 6.1.227
இசையொடும் பயில
2126 இசை விளங்கிட
இயல்பினில் பாடி நின்று
ஏத்தி
மிசை விளங்கு நீர்
வேணியார் அருளினால்
மீண்டு
திசை விளங்கிடத் திரு
அருள் பெற்றவர் சில நாள்
அசைவில் சீர்த் தொண்டர்
தம் உடன் அப்பதி
அமர்ந்தார் 6.1.228
2127 தேவர் தம்பிரான் திரு அரத்
துறையினில் இறைஞ்சி
மேவு நாட்களில்
விமலனார் நெல்
வெண்ணெய் முதலாத்
தாவில் அன்பர்கள் தம்

உடன் தொழுது பின்
சண்பைக்
காவலர் அருள் பெற்று
உடன் கலந்து மீண்டு 6.1.229
அணைந்தார்
2128 விளங்கு வேணு புரத்து
திருத் தோணி வீற்று
இருந்த
களம் கொள் கண்டர் தம்
காதலியார் உடன் கூட
உளம் கொளப் புகுந்து
உணர்வினில் வெளிப்பட
உருகி
வளம் கொள் பூம் புனல்
புகலிமேல் செல மனம் 6.1.230
வைத்தார்
2129 அண்ணலார் திரு
அரத்துறை அடிகளை
வணங்கி
நண்ணு பேர் அருளால்

விடை கொண்டு போய்
நடம் கொண்டு
உள் நிறைந்த பூங்கழல்
இணை உச்சி மேல்
கொண்டே
வெள் நிலா மலர் நித்திலச் 6.1.231
சிவிகை மேல் கொண்டார்

2130 சிவிகை முத்தினில் பெருகு
ஒளி திசை எலாம் விளக்கப்
கவிகை வெண்மதிக் குளிர்
ஒளி கதிர் செய்வான்
கலப்பக்
குவிகை மேல் கொண்டு
மறையவர் குணலை இட்டு
ஆடப்
புவிகை மாறு இன்றிப்
போற்ற வந்து அருளினார்
போந்தார்
6.1.232

2131 மறை முழங்கின தழங்கின

வண்தமிழ் வயிரின்
குறை நரன்றன முரன்றன
வளைக்குலம் காளம்
முறை இயம்பின இயம்பல
ஒலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின
பிறங்கின போற்றிசை
அரவம் 6.1.233

2132 உடைய பிள்ளையார்
வரும் எல்லை உள்ள
அப்பதியோர்
புடை இரண்டினும்
கொடியொடு பூந்துகில்
விதானம்
நடை செய் காவணம்
தோரணம் பூகம் நல் கதலி
மிடையும் மாலைகள் நிறை
குடம் விளக்கொடு
நிரைத்தார் 6.1.234

2133 அனைய செய்கையால்

எதிர் கொளும் பதிகள்
ஆனவற்றின்
வினை தரும் பவம்
தீர்ப்பவர் கோயில்கள்
மேவிப்
புனையும் வண் தமிழ்
மொழிந்து அடி பணிந்து
போந்து அணைந்தார்
பனை நெடும் கை மா
உரித்தவர் மகிழ் பெரும்
பழுவூர் 6.1.235
2134 அங்கு அணைந்து
இளம்பிறை அணிந்த
சென்னியர்
பொங்கு எழில் கோபுரம்
தொழுது புக்க பின்
துங்க நீள் விமானத்தைச்
சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து
பாடுவார் 6.1.236

2135 மண்ணினில் பொலி
குலமலையர் தாம் தொழுது
எண் இல் சீர்ப் பணிகள்
செய்து ஏத்தும் தன்மையில்
நண்ணிய வகை சிறப்பித்து
நாதரைப்
பண்ணினில் திகழ்
திருப்பதிகம் பாடினார் 6.1.237
2136 பாவின இசை வழிபாடி
அங்கு அகன்றி
யாவரும் தொழுது உடன்
ஏத்த எய்தினார்
மூவுலகு உய்ய நஞ்சு
உண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெரும் திரு விசய
மங்கையில் 6.1.238
2137 அந்தணர் விசய
மங்கையினில் அங்கணர்
தம் தனி ஆலயம் சூழ்ந்து
தாழ்ந்து முன்

வந்தனை செய்து கோ
தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையில் 6.1.239
சிறப்பித்து ஏத்தினார்

2138 விசய மங்கையின் இடம்
அகன்று மெய்யர் தாள்
அசைவில் வைகாவினில்
அணைந்து பாடிப் போந்து
இசை வளர் ஞான சம்பந்தர்
எய்தினார்
திசை உடை ஆடையர்
திருப்புறம் பயம்
6.1.240

2139 புறம் பயத்து இறைவரை
வணங்கிப் போற்றி செய்
திறம் புரி நீர்மையில் பதிகச்
செம்தமிழ்
நிறம் பயில் இசையுடன்
பாடி நீடிய
அறம் தரு கொள்கையர்
அமர்ந்து மேவினார் 6.1.241

2140 அத் திருப்பதி பணிந்து
அகன்று போய் அனல்
கைத் தலத்தவர் பதி
பிறவும் கை தொழு
முத் தமிழ் விரபராம்
முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த் தலைப் பணிலம்
முத்து ஈனும் சேய்ஞலூர் 6.1.242
2141 திரு மலி புகலி மன் சேரச்
சேய் ஞலூர்
அரு மறையவர் பதி
அலங்கரித்து முன்
பெரு மறையொடு முழவு
ஒலி பிறங்கவே
வருமுறை எதிர் கொள
வந்து முந்தினார் 6.1.243
2142 ஞான சம்பந்தரும்
நாயனார் சடைத்
தூ நறும் தொடையல் முன்
சூட்டும் பிள்ளையார்

பான்மையில் வரும் பதி
என்று நித்தில
யானமுன் இழிந்து எதிர்
இறைஞ்சி எய்தினார் 6.1.244

2143 மா மறையாளர் வண்
புகலிப் பிள்ளையார்
தாம் எழுந்து அருளிடத்
தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதியில் வந்து
அருளக் கண்டனர்
ஆ மகிழ் உடன் பணிந்து
ஆடி ஆர்த்தனர்
6.1.245

2144 களித்தனர் புண்ணியக் கரக
வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளும்
மலரும் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண் மழை
சுருதி ஆயிரம்
அளித்தவர் கோயிலுள்
அவர் முன்பு எய்தினார் 6.1.246

2145 வெங்குரு வேந்தரும்
விளங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினால்
புடை வலம் கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேல்
குவித்துச் சென்று புக்கு
அங்கணர் முன்புற
அணைந்து தாழ்ந்தனர் 6.1.247

2146 வேதியர் சேய்ஞலூர்
விமலர் தம் கழல்
காதலில் பணிந்தவர்
கருணை போற்றுவார்
தாதை தாள் தடிந்த
சண்டீசப் பிள்ளையார்
பாதகப் பயன் பெறும் பரிசு
பாடினார் 6.1.248

2147 இன் இசை வண் தமிழ்
பாடி ஏத்தியே
நன்னெடும் பதி உளோர்
நயக்க வைகிய

பின்னர் வெண்பிறை அணி
வேணிப் பிஞ்ஞகர்
மன்னிய திருப்பனந்தாள்
வணங்கினார் 6.1.249
2148 ஆங்கணி சொன் மலர்
மாலை சாத்தி அப்
பாங்கு பந்தணை நலூர்
பணிந்து பாடிப் போய்த்
தீங்கு தீர் மா மறைச்
செம்மை அந்தணர்
ஓங்கும் ஓமாம் புலியூர்
வந்து உற்றனர் 6.1.250
2149 மற்ற நல் பதி வட தளியின்
மேவிய
அற்புதர் அடி பணிந்து
அலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொல் தொடைபாடி அங்கு
அகன்று சூழ் மதில்
பொன் பதி வாழ் கொளி
புத்தூர் புக்கனர்
6.1.251

2150 சீர் வளர் கோயிலை
அணைந்து தேமலர்க்
கார் வளர் கண்டர் தாள்
பணிந்து காண்பவர்
பார் புகழ் பதிகங்கள் பாடி
நீடுவார்
வார் பொழில் கடம்பையும்
வணங்கி வாழ்ந்தனர் 6.1.252

2151 நம்பரை நலம் திகழ் நாரை
ஊரினில்
கும்பிடும் விருப்பொடு
குறுகிக் கூடிய
வம்பலர் செந்தமிழ் மாலை
பாடி நின்று
எம்பிரான் கவுணியர்
தலைவர் ஏத்தினார்
6.1.253

2152 அப்பதி பணிந்து அரும்
தமிழ் புனைந்து தம்
மெய்ப்படு விருப்பொடு
மேவு நாள் அரன்

பொன் பதி பலவும் முன்
பணிந்து போந்தனர்
பைப் பணியவர் கருப்
பறியல் ஊரினில் 6.1.254

2153 பரமர் தம் திருக் கருப்
பறியல் ஊரினைச்
சிரபுரச் சிறுவர் கை
தொழுது செந்தமிழ்
உரை இசை பாடி அம்
மருங்கின் உள்ளவாம்
சுரர் தொழும் பதிகளும்
தொழுது பாடினார்
6.1.255

2154 மண் உலகு செய்த தவப்
பயனாய் உள்ள
வள்ளலார் அப்பதிகள்
வணங்கி ஏகி
எணில் முரசு இரங்கி
எழப் பணிலம் ஆர்ப்ப
இலங்கிய காளம்
சின்னம் எங்கும் ஊதக்

கண் வளர் மென் கரும்பு
மிடை கதிர்ச் செம்சாலி
கதலி கமுகு உடன்
ஓங்கும் கழனி நாட்டுத்
தெண் நிலவு சூடிய தம்
பெருமான் வைகும்
திருப் பிரம புரம் சாரச்
செல்லும்போது 6.1.256

2155 பிள்ளையார் எழுந்து
அருளக் கேட்ட செல்வப்
பிரமபுரத்து
அருமறையோர் பெருகு
காதல்
உள்ளம் மகிழ் சிறந்து
ஓங்கத் தோணி மேவும்
உமைப் பாகர் கழல்
வணங்கி உவகை கூர
வெள்ள மறை
ஒலிபெருகு மறுகு
தோறும் மிடை
மகர தோரணங்கள் கதலி

பூகம்
தெள்ளுபுனல் நிறை
குடங்கள் தீப தூபம்
செழும்
கொடிகள் நிரைத்து எதிர்
கொள் சிறப்பில்
செய்வார் 6.1.257

2156 ஆரணங்கள் மதுர ஒலி
எழுந்து பொங்க
அரசிலையும்
தருப்பையும் பெய்து
அணிந்த வாசப்
பூரண கும்பங்கள் நிறை
கரகம் ஏந்திப் புது
மலரும் நறும் துகளும்
பொரியும் தூவி
வாரணங்கு முலை
உமையாள் குழைத்த
செம்பொன் வள்ளத்தில்
அமுது உண்ட

வள்ளலாரைச்
சீர் அணங்கு மணி
முத்தின் சிவிகை மீது
செழுந்தரளக் குடை
நிழல் கீழ் சென்று
கண்டார் 6.1.258

2157 கண்ட பொழுதே கைகள்
தலைமேல் கொண்டு
கண் களிப்ப மனம்
களிப்பக் காதல்
பொங்கித்
தொண்டர்களும்
மறையவரும் சென்று
சூழ்ந்து
சொல் இறந்த
மகிழ்ச்சியினால் துதித்த
ஓசை
எண் திசையும்
நிறைவித்தார் ஆடை
வீசி
இரு விசும்பின் வெளி

தூர்த்தார் ஏறு சீர்த்தி
வண்டமிழ் நாயகரும்
இழிந்து எதிரே சென்று
வணங்கி அவருடன்
கூடி மகிழ்ந்து புக்கார் 6.1.259

2158 திங்கள் அணி மணிமாடம்
மிடைந்த வீதி
சென்று அணைந்து
தெய்வ மறைக் கற்பின்
மாதர்
மங்கல வாழ்த்து இசை
இரண்டு மருங்கு
மல்க வானவர் நாயகர்
கோயில் மருங்கு சார்ந்து
துங்க நிலைக்
கோபுரத்தை இறைஞ்சி
புக்குச் சூழ்ந்து
திருத்தோணி மிசை
மேவினார்கள்
தங்கள் திரு முன்பு

தாழ்ந்து எழுந்து நின்று
தமிழ் வேதம் பாடினார்
தாளம் பெற்றார் 6.1.260
2159 பரவு திருப்பதிக இசை
பாடி நீடும்
பரன் கருணைத்
திருவருளின் பரிசு
போற்றி
விரவு மலர்க் கண்
பனிப்பப் கைகள் கூப்பி
விழுந்து எழுந்து புறம்
போந்து வேத வாய்மைச்
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார்
செல்லும் போது
திரு நீல கண்ட
யாழ்ப்பாணர் பின்னே
வர அவரை வளம்
பெருகு மனையில்
போக
அருள் செய்து தம் திரு
மாளிகையின் வந்தார் 6.1.261

2160 மறையவர்கள் அடி
போற்றத் தந்தையாரும்
மருங்கு அணைய
மாளிகையில்
அணையும்போதில்
நிறை குடமும் மணி
விளக்கும் முதலாய்
உள்ள
நீதி மறைக் குல மகளிர்
நெருங்கி ஏந்த
இறைவர் திரு நீற்றுக்
காப்பு ஏந்தி முன் சென்று
ஈன்ற தாயார் சாத்தி
இறைஞ்சி ஏத்த
முறைமை அவர்க்கு
அருள் செய்து மடத்தில்
புக்கார் முதல்வர் பால்
மணி முத்தின் சிவிகை
பெற்றார் 6.1.262

2161 செல்வ நெடு மாளிகையில்
அமர்ந்து
நாளும் திருத் தோணி
மிசையாரைச் சென்று
தாழ்ந்து
மல்கு திருப் பதிகங்கள்
பலவும் பாடி மனம்
மகிழ்ந்து போற்றி
இசைத்து வைகுநாளில்
ஒல்லை முறை
உபநயனப் பருவம்
எய்த உலகு
இறந்த சிவஞானம்
உணரப் பெற்றார்
தொல்லை மறை விதிச்
சடங்கு மறையோர்
செய்யத்
தோலொடு நூல்
தாங்கினார் சுரர்கள்
போற்ற 6.1.263

2162 ஒரு பிறப்பும் எய்தாமை
உடையார்தம்மை
உலகு இயல்பின்
உபநயன
முறைமையாகும்
இருபிறப்பின்
நிலைமையினைச்
சடங்கு காட்டி
எய்துவிக்கும் மறை
முனிவர் எதிரே நின்று
வரு திறத்தின் மறை
நான்கும் தந்தோம் என்று
மந்திரங்கள்
மொழிந்தவர்க்கு மதுர
வாக்கால்
பொருவு இறப்ப
ஓதினார் புகலி வந்த
புண்ணியனார்
எண்ணிறந்த புனித
வேதம்

6.1.264

2163 சுருதி ஆயிரம் ஓதி அங்கம்
ஆன தொல்
கலைகள் எடுத்து
இயம்பும்
தோன்றலாரைப்
பரிதி ஆயிரம் கோடி
விரிந்தால் என்னப்
பரஞ்சோதி
அருள் பெற்ற பான்மை
மேன்மை
கருதி ஆதரவோடும்
வியப்பு உற்று ஏத்தும்
கலை
மறையோர்
கவுணியனார் தம்மைக்
கண்முன்
வரும் தியானப்
பொருள் என்று
இறைஞ்சி தாம்
முன் வல்ல மறை
கேட்டு ஐயம் தீர்ந்து

வாழ்ந்தார்

6.1.265

2164 மந்திரங்கள் ஆன எல்லாம்
அருளிச் செய்து
மற்று அவற்றின் வைதிக
நூல் சங்கின் வந்த
சிந்தை மயக்குறும் ஐயம்
தெளிய எல்லாம் செழு
மறையோர்க்கு அருளி
அவர் தெருளும்
ஆற்றால்
முந்தை முதல்
மந்திரங்கள் எல்லாம்
தோன்றும்
முதல் ஆகும்
முதல்வனார் எழுத்தஞ்சு
என்பார்
அந்தியினுள் மந்திரம்
அஞ்சு எழுத்துமே என்று
அஞ்சு எழுத்தின்
திருப்பதிகம்

அருளிச்செய்தார் 6.1.266

2165 அத்தகைமை பிள்ளையார்
அருளிச் செய்ய
அந்தணர்கள் அருள்
தலைமேல் கொண்டு
தாழ்ந்து
சித்தம்மகிழ்வொடு
சிறப்பத் தாமும்
தெய்வத்
திருத்தோணி
அமர்ந்தாரைச் சென்று
தாழ்ந்து
மெய்த்த இசைப்
பதிகங்கள் கொண்டு
போற்றி
விரை மலர்த்தாள் மனம்
கொண்டு மீண்டு
போந்து
பத்தர் உடன் இனிது
அமரும் பண்பு கூடப்

பரமர்
தாள் பணிந்து ஏத்திப்
பயிலும் நாளில் 6.1.267
2166 பந்து அணை மெல்
விரலாளும் பரமரும் பாய்
விடை மீது
வந்து பொன் வள்ளத்து
அளித்த வரம்பில் ஞானத்து
அமுது உண்ட
செந்தமிழ் ஞான சம்பந்தர்
திறம் கேட்டு இறைஞ்சு
தற்காக
அந்தணர் பூந்தராய்
தன்னில் அணைந்தனர்
நாவுக் கரையர் 6.1.268
2167 வாக்கின் பெருவிறல்
மன்னர் வந்து அணைந்தார்
எனக் கேட்டு
பூக்கமழ் வாசத் தடம் சூழ்
புகலிப் பெரும்

தகையாரும்
ஆக்கிய நல் வினைப் பேறு
என்று அன்பர் குழாத்
தொடும் எய்தி
ஏற்கும் பெரு
விருப்போடும் எதிர் கொள 6.1.269
எய்தும் பொழுதில்
2168 சிந்தை இடை அறா
அன்பும் திருமேனி
தன்னில் அசைவும்
கந்தம் மிகையாம் கருத்தும்
கை உழவாரப் படையும்
வந்திழி கண்ணீர் மழையும்
வடிவில் பொலி திரு நீறும்
அந்தம் இலாத் திரு
வேடத்து அரசும் எதிர்
வந்து அணைய 6.1.270
2169 கண்ட கவுணியர்க் கன்றும்
கருத்தில் பரவு மெய்க்
காதல்

தொண்டர் திருவேடம்
நேரே தோன்றியது என்று
தொழுதே
அண்டரும் போற்ற
அணைந்த அங்கு அரசும்
எதிர் வந்து இறைஞ்ச
மண்டிய ஆர்வம் பெருக
மதுர மொழி அருள் 6.1.271
செய்தார்
2170 பேர் இசை நாவுக்கு
அரசைப் பிள்ளையார்
கொண்டு உடன் போந்து
போர் விடையார்
திருத்தோணிப் பொன்
கோயில் உட்புகும் போதில்
ஆர்வம் பெருக அணையும்
அவருடன் கும்பிட்டு
அருளால்
சீர்வளர் தொண்டரைக்
கொண்டு
திருமாளிகையினில்

சேர்ந்தார்
6.1.272

2171 அணையும் திருத்தொண்டர்
தம்மோடு ஆண்ட
அரசுக்கும் அன்பால்
இணையில் திரு அமுது
ஆக்கி இயல்பால் அமுது
செய்வித்துப்
புணரும் பெருகு அன்பு
நண்பும் பொங்கிய
காதலில் கும்பிட்டு
உணரும் சொல் மாலைகள்
சாத்தி உடன் மகிழ்வு எய்தி
உறைந்தார் 6.1.273

2172 அந்நாள் சில நாள்கள்
செல்ல அருள் திருநாவுக்கு
அரசர்
மின்னார் சடை அண்ணல்
எங்கும் மேவிடம் கும்பிட
வேண்டி
பொன் மார்பில் முந்நூல்

புனைந்த புகலிப் பிரான்
இசைவோடும்
பின்னாக எய்த இறைஞ்சிப்
பிரியாத நண்பொடும்
போந்தார் 6.1.274

2173 வாக்கின் தனி மன்னர் ஏக
மாறாத் திரு உளத்தோடும்
பூக்கமழ் பண்ணைகள்
சூழ்ந்த புகலியின் மீண்டும்
புகுந்து
தேக்கிய மாமறை வெள்ளத்
திருத்தோணி வீற்று
இருந்தாரைத்
தூக்கின் தமிழ் மாலை
பாடித் தொழுது அங்கு
உறைகின்ற நாளில்
6.1.275

2174 செந்தமிழ் மாலை விகற்பச்
செய்யுள்களான் மொழி
மாற்றும்
வந்த சொல் சீர் மாலை

மாற்றும் வழி மொழி
எல்லா மடக்குச்
சந்த வியமகம் ஏகபாதம்
தமிழ் இருக்குக் குறள்
சாத்தி
எந்தைக்கு எழு
கூற்றிருக்கை ஈரடி ஈரடி
வைப்பு 6.1.276

2175 நாலடி மேல் வைப்பு
மேன்மை நடையின்
முடுகும் இராகம்
சால்பினில் சக்கரம் ஆதி
விகற்பங்கள் சாற்றும் பதிக
மூல இலக்கியமாக
எல்லாப் பொருள்களும்
முற்ற
ஞாலத்து உயர்
காழியாரைப் பாடினார்
ஞான சம்பந்தர் 6.1.277

2175 இன்னிசை பாடின எல்லாம்

2176 யாழ்ப் பெரும் பாணனார்
தாமும்
மன்னும் இசை வடிவான
மதங்க சூளா மணியாரும்
பன்னிய ஏழ் இசை பற்றிப்
பாடப் பதிகங்கள் பாடிப்
பொன்னின் திருத்தாளம்
பெற்றார் புகலியில் போற்றி
இருந்தார் 6.1.278

2177 அங்கண் அமர் கின்ற
நாளில் அரும் தமிழ் நாடு
எத்தினுள்ளும்
திங்கள் சடை
அண்ணலார்தம் திருப்பதி
யாவையும் கும்பிட்டு
எங்கும் தமிழ் மாலை பாடி
இங்கு எய்துவன் என்று
தம் குலத் தாதையா
ரோடும் தவ முனிவர்க்கு
அருள் செய்தார்

6.1.279

2178 பெருகு விருப்புடன்
நோக்கிப் பெற்ற குலத்
தாதையாரும்
அருமையால் உம்மைப்
பயந்த அதனால் பிரிந்து
உறைவு ஆற்றேன்
இருமைக்கும் இன்பம்
அளிக்கும் யாகமும் யான்
செய வேண்டும்
ஒருமையால் இன்னம்
சிலநாள் உடன் எய்துவேன்
என்று உரைத்தார் 6.1.280
2179 ஆண்டகையாரும்
இசைந்து அங்கு
அம்பொன் திருத்தேணி
மேவும்
நீண்ட சடையார் அடிக்கீழ்
பணி உற்று நீடு அருள்
பெற்றே

ஈண்டு புகழ்த் தாதையார்
பின் எய்திட
யாழ்ப்பாணரோடும்
காண் தகு காழி தொழுது
காதலினால் புறம் 6.1.281
போந்தார்
2180 அத்திரு மூதூரின் உள்ளார்
அமர்ந்து உடன்போதுவார்
போத
மெய்த்தவர் அந்தணர்
நீங்கா விடை கொண்டு
மீள்வார்கள் மீள
முத்தின் சிவிகை மேல்
கொண்டு மொய் ஒளித்
தாமம் நிரத்த
நித்தில வெண்குடை மீது
நிறை மதி போல நிழற்ற 6.1.282
2181 சின்னம் தனிக் காளம்
தாரை சிரபுரத்து ஆண்டகை
வந்தார்

என்னும் தகைமை விளங்க
ஏற்ற திருப் பெயர் சாற்ற
முன் எம்மருங்கும் நிரத்த
முரசு உடைப் பல்லியம்
ஆர்ப்ப
மன்னும்
திருத்தொண்டனார் வந்து
எதிர் கொண்டு வணங்க 6.1.283
2182 சங்க நாதங்கள் ஒலிப்பத்
தழங்கு பொன் கோடு
முழங்க
மங்கல வாழ்த்து உரை
எங்கும் மல்க மறை முன்
இயம்பத்
திங்களும் பாம்பும்
அணிந்தார் திருப்பதி
எங்கும் முன் சென்று
பொங்கிய காதலில்
போற்றப் புகலிக் கவுணியர்
போந்தார் 6.1.284

2183 திருமறைச் சபையர் ஆளி
சிவனார் திருக்கண்ணார்
கோயில்
பெரு விருப்பால்
அணைந்து ஏத்திப்
பிஞ்ஞகர் கோயில் பிறவும்
உருகிய அன்பால்
இறைஞ்சி உயர் தமிழ்
மாலை கொண்டு ஏத்தி
வரு புனல் பொன்னி
வடபால் குட திசை நோக்கி 6.1.285
வருவார்

2184 போற்றிய காதல் பெருக
புள்ளிருக்கும் திருவேளூர்
நால் தடம் தோளுடை
மூன்று நயனப் பிரான்
கோயில் நண்ணி
ஏற்ற அன்பு எய்த வணங்கி
இருவர் புள் வேந்தர்
இறைஞ்சி

ஆற்றிய பூசனை சாற்றி
அஞ்சொற் பதிகம் 6.1.286
அணிந்தார்
2185 நீடு திரு நின்றி ஊரின்
நிமலனார் நீள் கழல் ஏத்திக்
கூடிய காதலில் போற்றிக்
கும்பிட்டு வண் தமிழ் கூறி
நாடு சீர் நீடூர் வணங்கி
நம்பர் திருப் புன்கூர்
நண்ணி
ஆடிய பாதம் இறைஞ்சி
அரும் தமிழ் பாடி
அமர்ந்தார்
6.1.287
2186 அங்கு நின்று ஏகி
அப்பாங்கில் அரனார்
மகிழ் கோயில் ஆன
எங்கணும் சென்று
பணிந்தே ஏத்தி இமவான்
மடந்தை
பங்கர் உறை பழ மண்ணிப்

படிக்கரைக் கோயில்
வணங்கித்
தங்கு தமிழ் மாலை சாத்தித்
திருக்குறுக்கைப் பதி 6.1.288
சார்ந்தார்
2187 திருக்குறுக்கைப் பதி
மன்னித் திரு வீரட்டானத்து
அமர்ந்த
பொருப்புவில்லாளரை
ஏத்திப் போந்து அன்னியூர்
சென்று போற்றிப்
பருக்கை வரை உரித்தார்
தம் பந்தண நல்லூர்
பணிந்து
விருப்புடன் பாடல்
இசைந்தார் வேதம்
தமிழால் விரித்தார் 6.1.289
2188 அப்பதி போற்றி அகல்வார்
அரனார் திருமணம் சேரி
செப்பரும் சீர்த்

தொண்டரோடும் சென்று
தொழுது இசை பாடி
எப்பொருளும் தரும் ஈசர்
எதிர் கொள் பாடிப் பதி
எய்தி
ஒப்பில் பதிகங்கள் பாடி
ஓங்கு வேள்விக் குடி
உற்றார் 6.1.290

2189 செழுந்திரு வேள்விக்
குடியில் திகழ் மணவாள
நற்கோலம்
பொழிந்த புனல் பொன்னி
மேவும் புனிதத் துருத்தி
இரவில்
தழும்பிய தன்னைமையும்
கூடத் தண் தமிழ்
மாலையில் பாடிக்
கொழுந்து வெண் திங்கள்
அணிந்தார் கோடிக் காவிற்
சென்றடைந்தார் 6.1.291

2190 திருக்கோடி காவில்
அமர்ந்த தேவர் சிகாமணி
தன்னை
எருக்கோடு இதழியும்
பாம்பும் இசைந்து
அணிந்தானை
வெள்ளேனப்
பருக்கோடு பூண்ட
பிரானைப் பணிந்து சொல்
மாலைகள் பாடிக்
கருக்கோடி நீப்பார்கள்
சேரும் கஞ்சனூர் கை 6.1.292
தொழச் சென்றார்
2191 கஞ்சனூர் ஆண்ட தம்
கோவைக் கண் உற்று
இறைஞ்சி முன் போந்து
மஞ்சணி மாமதில் சூழும்
மாந்துறை வந்து வணங்கி
அஞ்சொல் தமிழ் மாலை
சாத்தி அங்கு அகன்று
அன்பர் முன்னாகச்

செஞ்சடை வேதியர்
மன்னும் திருமங்கலக் குடி
சேர்ந்தார் 6.1.293

2192 வெங் கண் விடை மேல்
வருவார் வியலூர்
அடிகளைப் போற்றித்
தங்கிய இன்னிசை கூடும்
தமிழ்ப் பதிகத் தொடை
சாத்தி
அங்கண் அமர்வார் தம்
முன்னே அருள் வேடம்
காட்டத் தொழுது
செங்கண் மாலுக்கு
அரியார் தந்திருந்து தேவன்
குடி சேர்ந்தார் 6.1.294

2193 திருந்து தேவன் குடி
மன்னும் சிவ பெருமான்
கோயில் எய்திப்
பொருந்திய காதலில்
புக்குப் போற்றி வணங்கிப்

புரிவார்
மருந்தொடு மந்திரம் ஆகி
மற்றும் இவர் வேடமாம்
என்று
அருந்தமிழ் மாலை
புனைந்தார் அளவில்
ஞானத்து அமுது உண்டார் 6.1.295
2194 மொய் திகழ் சோலை அம்
மூதூர் முன் அகன்று அந்
நெறி செல்வார்
செய் தரு சாலி கரும்பு
தெங்கு பைம் பூகத்து
இடை போய்
மை திகழ் கண்டர் தம்
கோயில் மருங்கு உள்ள
எல்லாம் வணங்கி
எய்தினர் ஞானசம்பந்தர்
இன்னம்பர் ஈசர்தம்
கோயில் 6.1.296
2195 இன்னம்பர் மன்னும்

பிரானை இறைஞ்சி இடை
மடக்கான
பன்னும் தமிழ்த் தொடை
மாலைப் பாடல் புனைந்து
பரவி
பொன்னங் கழல் இணை
போற்றிப் புறம் போந்து
அணைந்து புகுந்தார்
மன்னும் தடம் கரைப்
பொன்னி வட 6.1.297
குரங்காடுதுறையில்
2196 வட குரங்காடுதுறையில்
வாலியார் தாம் வழிபட்ட
அடைவும் திருப்பதிகத்தில்
அறிய சிறப்பித்து அருளிப்
புடை கொண்டு
இறைஞ்சினர் போந்து
புறத்துள்ள தானங்கள்
போற்றி
படை கொண்ட மூவிலை
வேலர் பழனம் திருப்பதி

சார்ந்தார் 6.1.298
2197 பழனத்து மேவிய முக்கண்
பரமேட்டியார் பயில்
கோயில்
உழைபுக்கு இறைஞ்சி
நின்று ஏத்தி உருகிய
சிந்தையர் ஆகி
விழை சொல் பதிகம்
விளம்பி விருப்புடன்
மேவி அகல்வார்
அழனக்க பங்கய வாவி
ஐயாறு சென்று
அடைகின்றார் 6.1.299
2198 மாட நிரை மணி வீதித்
திருவையாற்றினில் வாழும்
மல்கு தொண்டர்
நாடு உய்யப் புகலிவரு
ஞான போனகர் வந்து
நண்ணினார் என்று
ஆடலொடு பாடல் அறா

அணி மூதூர் அடைய
அலங்காரம் செய்து
நீடு மனக் களிப்பினொடும்
எதிர் கொள்ள நித்தில 6.1.300
யானத்து நீங்கி

2199 வந்து அணைந்த
திருத்தொண்டர் மருங்கு வர
மான் ஏந்து கையர் தம்பால்
நந்தி திரு அருள் பெற்ற நல்
நகரை முன் இறைஞ்சி
நண்ணும் போதில்
ஐந்து புலன் நிலை கலங்கும்
இடத்து அஞ்சேல் என்பார்
தம் ஐயாறு என்று
புந்தி நிறை செந்தமிழின்
சந்த இசை போற்றி
இசைத்தார் புகலி வேந்தர்
6.1.301

2200 மணி வீதி இடம் கடந்து
மால் அயனுக்கு அரிய

பிரான் மன்னும் கோயில்
அணி நீடு கோபுரத்தை
அணைந்து இறைஞ்சி உள்
எய்தி அளவில் காதல்
தணியாத கருத்தின் ஒடும்
தம்பெருமான் கோயில்
வலம் கொண்டு தாழ்ந்து
பணி சூடும் அவர் முன்பு
பணிந்து வீழ்ந்து எழுந்து 6.1.302
அன்பால் பரவுகின்றார்
2201 கோடல் கோங்கம் குளி
கூவிளம் என்னும்
திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடு பெரும் திருக்கூத்து
நிறைந்த திரு உள்ளத்து
நிலைமை தோன்ற
ஆடுமாறு அது வல்லான்
ஐயாற்று எம் ஐயனே என்று
நின்று
பாடினார் ஆடினார்
பண்பினொடும் கண் பொழி

நீர் பரந்து பாய 6.1.303
2202 பல முறையும் பணிந்து
எழுந்து புறம்
போந்து பரவு திருத்
தொண்டரோடு
நிலவு திருப்பதி அதன்
கண் நிகழும்
நாள் நிகர் இலா
நெடுநீர்க் கங்கை
அலையும் மதி முடியார்
தம் பெரும்புலியூர்
முதலான அணைந்து
போற்றிக்
குலவு தமிழ்த் தொடை
புனைந்து மீண்டு
அணைந்து பெருகு
ஆர்வம் கூரு நாளில் 6.1.304
2203 குடதிசை மேல்
போவதற்குக் கும்பிட்டு
அங்கு அருள் பெற்றுக்

குறிப்பின் ஓடும்
படரும் நெறி மேல்
அணைவார் பரமர்
திருநெய்த்தானப் பதியில்
நண்ணி
அடையும் மனம் உற
வணங்கி அரும் தமிழ்
மாலைகள் பாடி அங்கு
நின்றும்
புடைவளர் மென்
கரும்பினொடு பூகம்
இடை மழபாடி போற்றச் 6.1.305
சென்றார்

2204 செங்கை மான்மறியார் தம்
திருமழபாடிப்
புறத்துச் சேரச் செல்வார்
அங்கையார் அழல்
என்னும் திருப்பதிகம்
எடுத்து அருளி
அணைந்த போழ்தில்

மங்கை வாழ் பாகத்தார்
மழபாடி தலையினால்
வணங்குவார்கள்
பொங்கு மா தவம்
உடையார் எனத்
தொழுது
போற்றி இசைத்தே 6.1.306
கோயில் புக்கார்

2205 மழபாடி வயிர மணித் தூண்
அமர்ந்து மகிழ்
கோயில் வலம் கொண்டு
எய்தி
செழுவாச மலர்க் கமலச்
சேவடிக் கீழ்ச் சென்று
தாழ்ந்து எழுந்து நின்று
தொழுது ஆடிப் பாடி
நறும் சொல் மாலைத்
தொடை அணிந்து
துதித்துப் போந்தே
ஒழியாத நேசம் உடன்
உடையவரைக் கும்பிட்டு

அங்கு உறைந்தார்
சின்னாள் 6.1.307

2206 அதன் மருங்கு கடந்து
அருளால்
திருக்கானூர் பணிந்து
ஏத்தி ஆன்ற சைவ
முதன் மறையோர்
அன்பிலாந் துறையின்
முன்னவனைத் தொழுது
போற்றிப்
பதம் நிறை செந்தமிழ்
பாடிச் சடைமுடியார்
பயில் பதியும் பணிந்து
பாடி
மத கரட வரை உரித்தார்
வட கரை மாந்துறை
அணைந்தார் மணி நூல்
மார்பர் 6.1.308

2207 சென்று திரு மாந்துறையில்

திகழ்ந்து
உறையும் துறை நதி
வாழ் சென்னியார் தம்
முன்றில் பணிந்து அணி
நெடு மாளிகை
வலம் செய்து உள்புக்கு
முன்பு தாழ்ந்து
துன்று கதிர்ப் பரிதிமதி
மருந்துக்கள்
தொழுது வழிபாடு
செய்ய
நின்ற நிலை சிறப்பித்து
நிறை தமிழில்
சொல் மாலை நிகழப் 6.1.309
பாடி

2208 அங்கண் அகன்று அம்
மருங்கில்
அங்கணர் தம் பதி
பிறவும் அணைந்து
போற்றிச்

செங்கமலப் பொதி
அவிழச் சேல் பாயும்
வயல் மதுவால் சேறு
மாறாப்
பொங்கு ஒலி நீர் மழ
நாட்டுப் பொன்னி வட
கரை மிசைப் போய்ப்
புகலி வேந்தர்
நங்கள் பிரான்
திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்
பணிய நண்ணும்
போதில் 6.1.310

2209 அந் நகரில் கொல்லி
மழவன் பயந்த
அரும் பெறல் ஆர்
அமுத மென் சொல்
கன்னி இள
மடப்பிணையாம் காமரு
கோமளக் கொழுந்தின்
கதிர் செய் மேனி
மன்னு பெரும்

பிணியாகும் முயலகன்
வந்து அணைவுற மெய்
வருத்தம் எய்தித்
தன்னுடைய பெரும்
சுற்றம் புலம்பு எய்தத்
தானும் மனம் தளர்வு
கொள்வான்
6.1.311

2210 மற்று வேறு ஒருபரிசால்
தவிராமை
மறி வளரும் கையார்
பாதம்
பற்றியே வரும் குலத்துப்
பான்மையினான்
ஆதலினால் பரிவு தீரப்
பொன் தொடியைக்
கொடு வந்து போர்
கோலச் சேவகராய்
புரங்கள் மூன்றும்
செற்றவர் தம் கோயில்
உட் கொடு புகுந்து

திரு முன்பே இட்டு
வைத்தான் 6.1.312

2211 அவ்வளவில் ஆளுடைய
பிள்ளையார்
எழுந்து அருளி அணுக
எய்தச்
செவ்விய மெய்ஞ்
ஞானம் உணர் திருஞான
சம்பந்தன் வந்தான்
என்றே
எவ் உலகும் துயர் நீங்கப்
பணி மாறும்
தனிக் காளத்து எழுந்த
ஓசை
எவ் உயிர்க்கும் அவன்
கேளா மெல்
இயலை விட்டு எதிரே
விரைந்து செல்வான் 6.1.313

2212 மா நகரம் அலங்கரிமின்
மகர
தோரணம் நாட்டும் மணி
நீர் வாசத்
தூ நறும் பூரண கும்பம்
சோதி மணி
விளக்கினொடு தூபம்
ஏந்தும்
ஏனை அணி பிறவும்
எலாம் எழில் பெருக
இயற்றும் என ஏவித்
தானும்
வானவர் நாயகர் மகனார்
வருமுன்பு
தொழுது அணைந்தான்
மழவர் கோமான் 6.1.314

2213 பிள்ளையார் எழுந்தருளப்
பெற்றேன்
என்று ஆனந்தம் பெருகு
காதல்

வெள்ளம் நீர் கண்
பொழியத் திருமுத்தின்
சிவிகையின் முன் வீழ்ந்த
போது
வள்ளலார் எழுக என
மலர்வித்த
திருவாக்கால் மலர்க்கை
சென்னி
கொள்ள மகிழ்ந்து உடன்
சென்று குலப்பதியின்
மணிவீதி கொண்டு
புக்கான் 6.1.315

2214 மங்க தூரியம் முழங்கும்
மணி வீதி
கடந்து மதிச் சடையார்
கோயில்
பொங்கு சுடர்க்
கோபுரத்துக்கு அணித்து
ஆக புனை முத்தின்
சிவிகை நின்றும்

அங்கண் இழிந்து
அருளும் முறை இழிந்து
அருளி அணிவாயில்
பணிந்து புக்கு
தங்கள் பிரான் கோயில்
வலம் கொண்டு
திருமுன் வணங்கச் 6.1.316
சாரும் காலை
2215 கன்னி இளம் கொடி
உணர்வு கழிந்து
நிலம் சேர்ந்து அதனைக்
கண்டு நோக்கி
என் இது என்று அருள்
செய்ய மழவன்தான்
எதிர் இறைஞ்சி
அடியேன் பெற்ற
பொன் இவளை
முயலகனாம் பொருவில்
அரும்பிணி பொருந்தப்
புனிதர் கோயில்
முன் அணையக்

கொணர்வித்தேன் இது
புகுந்தபடி என்று
மொழிந்து நின்றான் 6.1.317

2216 அணிகிளர் தார் அவன்
சொன்ன
மாற்றம் அருளொடும்
கேட்டு அந் நிலையின்
நின்றே
பணி வளர் செஞ்சடைப்
பாச்சின் மேய
பரம் பொருள்
ஆயினாரைப் பணிந்து
மணி வளர் கண்டரோ
மங்கையை வாட
மயல் செய்வதோ இவர்
மாண்பது என்று
தணிவில் பிணி
தவிர்க்கும் பதிகத்
தண்தமிழ் பாடினார்
சண்பை நாதர் 6.1.318

2217 பன்னு தமிழ் மறையாம்
பதிகம் பாடி
திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி
மன்னும் கவுணியர்
போற்றி நிற்க மழவன்
பயந்த மழலை மென்
சொல்
கன்னி உறு பிணி விட்டு
நீங்கக் கதும் எனப்
பார் மிசை நின்று எழுந்து
பொன்னின் கொடி என
ஒல்கிவந்து
பெருவலித் தாதை புடை
அணைந்தாள் 6.1.319

2218 வன்பிணி நீங்கு மகளைக்
கண்ட
மழவன் பெரு மகிழ்ச்சி
பொங்கக்
தன்தனிப் பாவையும்

தானும் கூடச்
சண்பையர் காவலர்
தாளில் வீழ
நின்ற அருமறைப்
பிள்ளையாரும் நீர்
அணிவேணி நிமலர்
பாதம்
ஒன்றிய சிந்தை உடன்
பணிந்தார் உம்பர்
பிரான் திருத்தொண்டர்
ஆர்த்தார் 6.1.320

2219 நீடு திரு வாச்சிரமம்
மன்னும் நேரிழை
பாகத்தர் தாள் வணங்கிக்
கூடும் அருளுடன்
அங்கு அமர்ந்து
கும்பிடும்
கொள்கை மேற்கொண்டு
போந்தே
ஆடல் பயின்றார்

பதிபிறவும் அணைந்து
பணிந்து அடிபோற்றி
ஏகிச்
சேடர்கள் வாழும்
திருப்பைஞ்ஞீலிச்
சிவபெருமானை
இறைஞ்சச் சென்றார் 6.1.321
2220 பண்பயில் வண்டு
இனம்பாடும் சோலைப்
பைஞ்ஞீலி வாணர் கழல்
பணிந்து
மண் பரவும் தமிழ்
மாலை பாடி வைகி
வணங்கி மகிழ்ந்து
போந்து
திண்பெரும் தெய்வக்
கயிலையில் வாழ்
சிவனார்
பதி பல சென்று
இறைஞ்சிச்
சண்பை வளம் தரும்

நாடர் வந்து தடம்
திரு ஈகோய் மலையைச்
சார்ந்தார்
6.1.322

2221 செங்கண் குறவரைத் தேவர்
போற்றும்
திகழ் திரு ஈங்கோய்
மலையில் மேவும்
கங்கை சடையார் கழல்
பணிந்து கலந்த
இசைப் பதிகம் புனைந்து
பொங்கர்ப் பொழில் சூழ்
மலையும் மற்றும்
புறத்துள்ள தானங்கள்
எல்லாம் போற்றிக்
கொங்கில் குட புலம்
சென்று அணைந்தார்
கோதில் மெய்ஞ்ஞான
கொழுந்து அனையார்
6.1.323

2222 அண்டர் பிரான்

ஆலயங்கள் அம்மருங்கு
உள்ளன பணிந்து
தெண்திரை நீர்த் தடம்
பொன்னித் தென் கரையாம்
கொங்கின் இடை
வண்டு அலையும் புனல்
சடையார் மகிழ் இடங்கள்
தொழுது அணைந்தார்
கொண்டல் பயில் நெடும்
புரிசை கொடி மாடச்
செங்குன்றூர் 6.1.324

2223 அந் நகரில் வாழ்வாரும்
அடியவரும் மனம்
மகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோரணமுதலாப்
பயில் அணிகள் பல
அமைத்து
முன் உறவந்து எதிர்
கொண்டு பணிந்து
ஏத்திமொய் கரங்கள்

சென்னியுறக் கொண்டு
அணைந்தார்
சினவிடையார்
செழுங்கோயில் 6.1.325

2224 தம் பெருமான்
கோயிலினுள் எழுந்து
அருளித் தமிழ் விரகர்
நம்பரவர் திரு முன்பு
தாழ்ந்து எழுந்து நலம்
சிறக்க
இம்பரும் உம்பரும் ஏத்த
இன்னிசை வண் தமிழ்
பாடிக்
கும்பிடும் ஆதரவு உடன்
அக் கோ நகரில் இனிது
அமர்ந்தார்
6.1.326

2225 அப்பாலைக் குட புலத்தில்
ஆறணிந்தார் அமர் கோயில்
எப்பாலும் சென்று ஏத்தித்
திரு நணாவினை

இறைஞ்சிப்
பைப் பாந்தள் புணைந்த
வரைப் பரவிப் பண்டு
அமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றூர்
வந்து அணைந்து
வைகினார்
6.1.327

2226 ஆங்கு உடைய
பிள்ளையார் அமர்ந்து
உறையும் நாளின்கண்
தூங்கு துளி முகில்
குலங்கள் சுரந்து பெயல்
ஒழிகாலை
வீங்கு ஒலி நீர் வைப்பு
எல்லாம் வெயில் பெறா
விருப்பு வரப்
பாங்கர் வரையும் குளிரும்
பனிப் பருவம் எய்தியதால் 6.1.328

2227 அளிக்குலங்கள் சுளித்து

அகல அரவிந்தம் முகம்
புலரப்
பளிங்கு மணி மரகத
வல்லியில் கோத்த பான்மை
எனத்
துளித் தலைமேல் அறுகு
பனி தொடுத்து அசையச்
சூழ் பனியால்
குளிர்க் குடைந்து வெண்
படாம் போர்த்து அனைய 6.1.329
குன்றுகளும்
2228 மொய் பனி கூர் குளிர்
வாடை முழுது உலவும்
பொழுதேயாய்க்
கொய் தளிர் மென்
சோலைகளும் குலைந்து
அசைய குளிர்க்கு ஒதுங்கி
வெய்யவனும் கரம்
நிமிர்க்க மாட்டான் போல்
விசும்பின் இடை
ஐது வெயில் விரிப்பதுவும்

அடங்குவதும் ஆகுமால். 6.1.330
2229 நீடிய அப் பதிகள் எலாம்
நிறை மாடத் திறைகள்
தொறும்
பேடையுடன் பவளக்கால்
புறவு ஒடுங்கப்
பித்திகையின்
தோடு அலர் மென் குழல்
மடவார் துணைக் கலச
வெம் முலையுள்
ஆடவர் தம்
பணைத்தோளும் மணி
மார்பும் அடங்குவன 6.1.331
2230 அரிசனமும் குங்குமமும்
அரைத்து அமைப்பார்
அயல் எல்லாம்
பரிய அகில் குறை பிளந்து
புகைப்பார்கள் பாங்கு
எல்லாம்
எரி உமிழ் பேழ் வாய்த்

தோணி இரும்பு ஈர்ப்பார்
இடை எல்லாம்
விரி மலர் மென் புறவு
அணிந்த மீப்புலத்து வைப்பு 6.1.332
எல்லாம்

2231 அந்நாளில் கொடி மாடச்
செங் குன்றூர் அமர்ந்து
இருந்த
மெய்ஞ்ஞானப்
பிள்ளையாருடன் மேவும்
பரிசனங்கள்
பன்னாளும் அந்நாட்டில்
பயின்ற அதனால் பனித்த
குளிர்
முன் ஆன பிணி வந்து
மூள்வது போல்
முடுகுதலும் 6.1.333

2232 அந்நிலைமை ஆளுடைய
பிள்ளையார்க்கு அவர்கள்

எல்லாம்
முன் அறிவித்து
இறைஞ்சுதலும்
முதல்வனார் அருள்
தொழுதே
இந்நிலத்தின் இயல்பு
எனினும் நமக்கு எய்தப்
பெறு என்று
சென்னி மதி அணிந்தாரைத் 6.1.334
திருப்பதிகம் பாடுவார்
2233 அவ்வினைக்கு இவ்வினை
என்று எடுத்து ஐயர் அமுது
செய்த
வெவ்விடம் முன் தடுத்து
எம் இடர் நீக்கிய
வெற்றியினால்
எவ்விடத்தும் அடியார்
இடர் காப்பது கண்டம்
என்றே
செய்வினைத் தீண்டா திரு
நீல கண்டம் எனச்

செப்பினார் 6.1.335

2234 ஆய குறிப்பினில் ஆணை
நிகழ அருளிச் செய்து
தூய பதிகத் திருக் கடைக்
காப்புத் தொடுத்து அணிய
மேய அப்பொன்பதி
வாழ்பவர்க்கே அன்றி
மேவும் அந்நாள்
தீய பனிப் பிணி அந்நாட்டு
அடங்கவும் தீர்ந்தது
அன்றே 6.1.336

2235 அப்பதியின் கண் அமர்ந்து
சில நாளில் அங்கு அகன்று
துப்புறழ் வேணியர் தானம்
பலவும் தொழுது அருளி
முப்புரி நூலுடன் தோல்
அணி மார்பர்
முனிவரொடும்
செப்பரும் சீர்த்
திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

சென்று அணைந்தார் 6.1.337

2236 பருவம் அருப் பொன்னிப்
பாண்டிக் கொடு முடியார்
தம்பாதம்
மருவி வணங்கி வளத்
தமிழ் மாலை மகிழ்ந்து
சாத்தி
விரி சுடர் மாளிகை வெஞ்ச
மாக் கூடல் விடையவர் தம்
பெருவில் தானம் பல
போற்றிக் குணதிசைப்
போதுகின்றார் 6.1.338

2237 செல்வக் கருவூர்த்
திருவானிலைக் கோயில்
சென்று இறைஞ்சி
நல் இசை வண் தமிழ்ச்
சொல் தொடை பாடி
அந்நாடு அகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு

முதலா வணங்கி வந்து
மல்கு திரைப் பொன்னித்
தென் கரைத் தானம் பல
பணிவார் 6.1.339

2238 பன்னெடும் குன்றும் படர்
பெரும் கானும் பல பதியும்
அந் நிலைத் தானங்கள்
ஆயின எல்லாம் அமர்ந்து
இறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக
வாய்மை மறையவனார்
பொன் இயல் வேணிப்
புனிதர் பராய்த் துறையுள்
புகுந்தார் 6.1.340

2239 நீடும் பராயத் துறை
நெற்றித் தனிக் கண்ணர்
கோயில் நண்ணிக்
கூடும் கருத்தொடு
கும்பிட்டுக் கோதில் தமிழ்ச்
சொல் மாலை

பாடும் கவுணியர் கண்பனி
மாரி பரந்து இழியச்
சூடும் கரதலத்து அஞ்சலி
கோலித் தொழுது நின்றார் 6.1.341
2240 தொழுது புறம்பு அணைந்து
அங்கு நின்று ஏகிச் சுரர்
பணிவு உற்று
எழு திரு ஆலந்துறை
திருச்செந்துறையே முதலா
வழுவில் பல் கோயில்கள்
சென்று வணங்கி மகிழ்ந்து
அணைவார்
செழு மலர்ச் சோலைத்
திருக் கற்குடி மலை சேர
வந்தார் 6.1.342
2241 கற்குடி மாமலை மேல்
எழுந்த கனகக்
கொழுந்தினைக் கால்
வளையப்
பொன் திரள் மேருச்

சிலை வளைத்த
போர் விடையாளியைப்
போற்றி இசைத்து
நற்றமிழ் மாலை
புனைந்து அருளி ஞான
சம்பந்தர் புலன்கள்
ஐந்தும்
செற்றமிழ் மூக்கீச்சரம்
பணிந்து
திருச்சிராப் பள்ளிச்
சிலம்பு அணைந்தார் 6.1.343

2242 செம்மணி வாரி அருவி
தூங்கும்
சிராப் பள்ளி மேய
செழும் சுடரை
கைம் மலை ஈருரி
போர்வை சாத்தும் கண்
நுதலாரைக் கழல்
பணிந்து
மெய்ம் மகிழ்வு எய்தி

உளம் குளிர விளங்கிய
சொல் தமிழ் மாலை
வேய்ந்து
மைம் மலர் கண்டர் தம்
ஆனைக் காவை
வணங்கும் விருப்பொடு
வந்து அணைந்தார் 6.1.344

2243 விண்ணவர் போற்றி செய்
ஆனைக்
காவில் வெண் நாவல்
மேவிய மெய்ப்
பொருளை
நண்ணி இறைஞ்சி முன்
வீழ்ந்து எழுந்து
நால் கோட்டு நாகம்
பணிந்ததுவும்
அண்ணல் கோச்
செங்கண் அரசன்செய்த
அடிமையும் அஞ்சொல்
தொடையில் வைத்துப்
பண் உறு செந்தமிழ்

மாலைப் பாடி பரவி
நின்று ஏத்தினர்
பான்மையினால்
6.1.345

2244 நாரணன் நான்முகன் காணா
உண்மை
வெண் நாவல் உண்மை
மயேந்திரமும்
சீரணி நீடு திருக்கயிலை
செல்வத்
திருவாரூர் மேய பண்பும்
ஆரணத்து உட் பொருள்
ஆயினாரை
ஆனைக் காவின் கண்
புகழ்ந்து பாடி
ஏர் அணியும் பொழில்
சூழ்ந்த சண்பை
ஏந்தலார் எல்லை இல்
இன்பம் உற்றார்
6.1.346

2245 கை தொழுது ஏத்திப் புறத்து

அணைந்து
காமர் பதி அதன் கண்
சில நாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து
அணைவார்
மன்னும் தவத்துறை
வானவர் தாள்
எய்தி இறைஞ்சி எழுந்து
நின்றே இன்
தமிழ் மாலை கொண்டு
ஏத்திப் போந்து
வைதிக மாமணி
அம்மருங்கு மற்று உள்ள
தானம் வழுத்திச்
செல்வார் 6.1.347

2246 ஏறு உயர்த்தார்
திருப்பாற்றுறையும்
எறும்பியூர் மாமலையே
முதலா
வேறு பதிகள் பலவும்

போற்றி விரவும்
திருத்தொண்டர் வந்து
சூழ
ஈறில் புகழ்ச் சண்பை
ஆளியார் தாம் எண்
திசையோரும் தொழுது
இறைஞ்ச
நீறணி செம்பவளப்
பொருப்பின் நெடுங்கள
மா நகர் சென்று
சேர்ந்தார் 6.1.348

2247 நெடுங்களத்து ஆதியை
அன்பால்
நின்பால் நெஞ்சம்
செலாவகை நேர்
விலக்கும்
இடும்பைகள் தீர்த்து
அருள் செய்வாய்
என்றும்
இன் இசை மாலை

கொண்டு ஏத்தி ஏகி
அடும் பணிச்
செஞ்சடையார் பதிகள்
அணைந்து பணிந்து
நியமம் போற்றிக்
கடும் கைவரை உரித்தார்
மகிழ்ந்த காட்டுப்
பள்ளிப்பதி கை 6.1.349
தொழுவார்

2248 சென்று திகழ் திருக்காட்டு
பள்ளிச்
செம் சடை நம்பர் தம்
கோயில் எய்தி
முன்றில் வலம் கொண்டு
இறைஞ்சி வீழ்ந்து
மொய் கழல் சேவடி கை
தொழுவார்
கன்று அணை ஆவின்
கருத்து வாய்ப்பக் கண்
நுதலாரை முன் போற்றி
செய்து

மன்றுள் நின்று ஆடல்
மனத்துள் வைப்பார்
வாரு மன்னும் முலை
பாடி வாழ்ந்தார் 6.1.350

2249 அங்கு அப்பதி நின்று
எழுந்தருளி
அணிந்திரு வாலம்
பொழில் வணங்கி
பொங்கு புனல்
பொன்னிப் பூந்துருத்தி
பொய்
இலியாரைப் பணிந்து
போற்றி
எங்கும் நிகழ் திருத்
தொண்டர் குழாம் எதிர்
கொள்ள எப்பதியும்
தொழுது
செங்கயல் பாய் வயல்
ஓடை சூழ்ந்த திருக்
கண்டியூர் தொழச்

சென்று அணைந்தார் 6.1.351

2250 கண்டியூர் வீரட்டர் கோயில்
எய்திக் கலந்து
அடியாருடன் காதல்
பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன்
தாழ்ந்து இறைஞ்சிக்
குலவு
மகிழ்ச்சியின்
கொள்கையினால்
தொண்டர் குழாத்தினை
நோக்கி நின்று தொடுத்த
இசைத்தமிழ் மாலை
தன்னில்
அண்டர் பிரான் தன்
அருளின் வண்ணம்
அடியார்
பெருமையில் கேட்டு
அருளி

6.1.352

2251 வினவி எடுத்த திருப்

பதிகம் மேவு
திருக்கடைக் காப்பு
தன்னில்
அனைய நினைவு
அரியேன் செயலை
அடியாரைக் கேட்டு
மகிழ்ந்த தன்மை
புனைவுறு பாடலில்
போற்றி செய்து
போந்து புகலிக்
கவுணியனார்
துனை புனல் பொன்னித்
திரை வலம் கொள்
சோற்றுத் துறை தொழச்
சென்று அடைவார்
6.1.353

2252. அப்பர் சோற்றுத் துறை
சென்று அடைவோம் என்று
ஒப்பில் வண் தமிழ் மாலை
ஒருமையால்
செப்பியே சென்று

சேர்ந்தனர் சேர்விலார்
முப்புரம் செற்ற முன்னவர் 6.1.354
கோயில் முன்
2253 தொல்லை நீள் திருச்
சோற்றுத் துறை உறை
செல்வர் கோயில் வலம்
கொண்டு தேவர்கள்
அல்லல் தீர்க்க நஞ்சு
உண்ட பிரான் அடி
எல்லையில் அன்பு கூர
இறைஞ்சினார் 6.1.355
2254 இறைஞ்சி ஏத்தி எழுந்து
நின்று இன் இசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி
நிலாவி அங்கு
உறைந்து வந்து
அடியாருடன் எய்தினார்
சிறந்த சீர்த் திரு வேதிக்
குடியினில் 6.1.356
2255 வேத வேதியர் வேதி

குடியினில்
நாதர் கோயில் அணைந்து
நலம் திகழ்
பாத பங்கயம் போற்றிப்
பணிந்து எழுந்து
ஓதினார் தமிழ் வேதத்தின் 6.1.357
ஓங்கு இசை
2256 எழுது மா மறையாம்
பதிகத்து இசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப்
போற்றி முன்
தொழுது போந்து வந்து
எய்தினார் சோலை சூழ்
பழுதில் சீர்த்திரு
வெண்ணிப் பதியினில்
6.1.358
2257 வெண்ணி மேய
விடையவர் கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலின்
நாண் மதிக்
கண்ணியார் தம் கழல்

இணை போற்றியே
பண்ணில் நீடும் பதிக முன்
பாடினார் 6.1.359

2258 பாடி நின்று பரவிப்
பணிந்து போய்
ஆடும் அங்கணர் கோயில்
அங்கு உள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி
மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறை புகழ்
வேதியர்
6.1.360

2259 மொய் தரும் சோலை சூழ்
முளரி முள்ளடவி போய்
மெய் தரும் பரிவிலான்
வேள்வியைப் பாழபடச்
செய்த சங்கரர் திருச்சக்கரப்
பள்ளி முன்
பெய்தவம் அருளினார்
இயல் இசைத் தலைவனார் 6.1.361

2260 சக்கரப் பள்ளியார் தம்

திருக் கோயில் உள்
புக்கு அருத்தியின் உடன்
புனை மலர்த் தாள் பணிந்து
அக்கரைப் பரமர்பால்
அன்பு உறும் பரிவு கூர்
மிக்க சொல் தமிழினால்
வேதமும் பாடினார் 6.1.362
2261 தலைவர் தம் சக்கரப் பள்ளி
தன் இடை அகன்று
அலைபுனல் பணைகளின்
அருகு போய் அருமறைப்
புலன் உறும் சிந்தையார்
புள்ள மங்கைப் பதி
குலவும் ஆலந்துறைக்
கோயிலைக் குறுகினார்
6.1.363
2262 மன்னும் அக் கோயில் சேர்
மான் மறிக் கையர்தம்
பொன் அடித்தலம் உறப்
புரிவொடும் தொழுது

எழுந்து
இன் இசைத் தமிழ்
புனைந்து இறைவர் சேல்
ஊருடன்
பன்னு பாலைத் துறைப் 6.1.364
பதி பணிந்து ஏகினார்
2263 காவின் மேல் முகில் எழும்
கமழ் நறும் புறவு போய்
வாவி நீடு அலவன் வாழ்
பெடை உடன் மலர் நறும்
பூவின் மேல் விழை உறும்
புகலியார் தலைவனார்
சேவின் மேல் அண்ணலார்
திருநலூர் நண்ணினார் 6.1.365
2264 மன்றலங் கழனி சூழ் திரு
நலூர் மறைவலோர்
துன்று மங்கல வினைத்
துழனியால் எதிர் கொளப்
பொன் தயங்கு ஒளி மணிச்
சிவிகையில் பொலிவு உறச்

சென்று அணைந்து
அருளினார் சிரபுரச்
செம்மலார் 6.1.366

2265 நித்திலச் சிவிகை மேல்
நின்று இழிந்து அருளியே
மொய்த்த அந்தணர் குழாம்
முன் செலப் பின் செலும்
பத்தரும் பரிசனங்களும்
உடன் பரவவே
அத்தர் தம் கோபுரம்
தொழுது அணைந்து
அருளினார் 6.1.367

2266 வெள்ளி மால் வரையை
நேர் விரிசுடர்க்
கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம் வரும்
பொழுதினில் பெருகு நீர்
வெள்ள ஆனந்தம்
பொழிய மேல் ஏறி நீர்
துள்ளுவார் சடையரைத்

தொழுது முன் பரவுவார் 6.1.368
2267 பரவு சொல் பதிகம் முன்
பாடினார் பரிவுதான்
வர அயர்த்து உருகு நேர்
மனன் உடன் புறம்
அணைந்து
அரவு உடைச் சடையர்
பேர் அருள் பெறும்
பெருமையால்
விரவும் அப்பதி அமர்ந்து
அருளியே மேவினார்
6.1.369

2268 அன்ன தன்மையில்
அப்பதியினில் அமர்ந்து
அருளி
மின் நெடும் சடை விமலர்
தாள் விருப்பொடு
வணங்கிப்
பன்னும் இன்னிசைப்
பதிகமும் பல முறை பாடி
நல் நெடும் குல நான்

மறையவர் தொழ நயந்தார் 6.1.370
2269 நீடும் அப்பதி நீங்குவார்
நிகழ் திருநல்லூர்
ஆடுவார் திரு அருள் பெற
அகன்று போந்து அங்கண்
மாடும் உள்ளன
வணங்கியே பரவி வந்து
அணைந்தார்
தேடும் மால் அயற்கு
அரியவர் திருக்கருகாவூர் 6.1.371
2270 வந்து பந்தர் மாதவி மணம்
கமழ் கருகாவூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழல்
இணை தாழ்ந்தே
அந்தம் இல்லவர்
வண்ணமார் அழல்
வண்ணம் என்று
சிந்தை இன்புறப் பாடினார்
செழும் தமிழ்ப் பதிகம் 6.1.372

2271 பதிக இன் இசை பாடிப்
போய்ப் பிறப்பதி பலவும்
நதி அணிந்தவர்
கோயில்கள் நண்ணியே
வணங்கி
மதுர முத்தமிழ் வாசகர்
அணைந்தனர் மன்றுள்
அதிர் சிலம்பு அடியார்
மகிழ் அவள் இவள் 6.1.373
நல்லூர்
2272. மன்னும் அப்பதி
வானவர் போற்றவும்
மகிழ்ந்த
தன்மையார் பயில் கோயில்
உள் தம்பரிசு உடையார்
என்னும் நாமமும்
நிகழ்ந்திட ஏத்தி முன்
இறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப் பதி பலவும்
அப்பால் சென்று பணிவார் 6.1.374

2273 பழுது இல் சீர்த் திருப் பரிதி
நல் நியமும் பணிந்து
அங்கு
எழுது மாமறையாம்
பதிகத்து இசை போற்றி
முழுதும் ஆனவர்
கோயில்கள் வணங்கியே
முறைமை
வழுவு இலார்
திருப்பூவனூர் வணங்கி
வந்து அணைந்து 6.1.375

2274 பொங்கு காதலில் போற்றி
அங்கர் அருளுடன்
போந்து
பங்கயத் தடம் பணைப் பதி
பலவும் முன் பணிந்தே
எங்கும் அன்பர்கள் ஏத்து
ஒலி எடுக்க வந்து
அணைந்தார்
அங்கணர்க்கு இடம் ஆகிய

பழம்பதி ஆவூர் 6.1.376
2275 பணியும் அப்பதிப் பசுபதி
ஈச்சரத்தின் இனிது இருந்த
மணியை உள் புக்கு
வழிபடும் விருப்பினால்
வணங்கித்
தணிவு இல் காதலினால்
தண் தமிழ் மாலைகள்
சாத்தி
அணி விளங்கிய திருநலூர்
மீண்டும் வந்து
அணைந்தார் 6.1.377
2276 மறை விளங்கும்
அப்பதியினில் மணிகண்டர்
பொன் தாள்
நிறையும் அன்பொடு
வணங்கியே நிகழ்பவர்
நிலவும்
பிறை அணிந்தவர் அருள்
பெறப் பிரச மென் மலர்

வண்டு
அறை நறும் பொழில் திரு
வலம் சுழியில் வந்து
அணைந்தார் 6.1.378
2277 மதி புணைந்தவர் வலம்
சுழி மருவு மாதவத்து
முதிரும் அன்பர்கள்
முத்தமிழ் விரகர் தம் முன்
வந்து
எதிர் கொள் போழ்தினில்
இழிந்தவர் எதிர் செல
மதியைக்
கதிர் செய் வெண் முகில்
குழாம் புடை சூழ்ந்தெனக்
கலந்தார் 6.1.379
2278 கலந்த அன்பர்கள் தொழுது
எழக் கவுணிய தலைவர்
அலர்ந்த செம் கமலக் கரம்
குவித்து உடன் அணைவார்
வலம் சுழிப் பெருமான்

மகிழ் கோயில் வந்து
எய்திப்
பொலம் கொள் நீள் சுடர்க்
கோபுரம் இறைஞ்சி உள் 6.1.380
புகுந்தார்

2279 மருவலார் புரம்
முனிந்தவர் திரு முன்றில்
வலம் கொண்டு
உருகும் அன்புடன் உச்சி
மேல் அஞ்சலியினராய்த்
திருவலம் சுழி உடையவர்
சேவடித் தலத்தில்
பெருகும் ஆதரவு உடன்
பணிந்து எழுந்தனர்
பெரியோர்
6.1.381

2280 ஞான போனகர் நம்பர்
முன் தொழுது எழும்
விருப்பால்
ஆன காதலில் அங்கணவர்
தமை வினவும்

ஊனமில் இசையுடன்
விளங்கிய திருப்பதிகம்
பான் அலார்
மணிகண்டரைப் பாடினார்
பரவி 6.1.382

2281 புலன் கொள் இன் தமிழ்
போற்றினர் புறத்தினில்
அணைந்தே
இலங்கு நீர்ப் பொன்னி
சூழ் திருப்பதியினில்
இருந்து
நலம் கொள் காதலின்
நாதர்தாள் நாள்தொறும்
பரவி
வலம் சுழிப் பெருமான்
தொண்டர் தம் உடன் 6.1.383
மகிழ்ந்தார்

2282 மகிழ்ந்த தன்தலை வாழும்
அந் நாள் இடை வானில்
திகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்

புணர் ஓரை உள் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையில்
நிலவும் ஏழ் கடல் நீர்மை
குன்ற
வெகுண்டு வெம் கதிர்
பரப்பலின் முதிர்ந்தது 6.1.384
வேனில்

2283 தண் புனல் குளிர் கால்
நறும் சந்தனத் தேய்வை
பண்பு நீடிய வாச மென்
மலர் பொதி பனி நீர்
நண்புடைத் துணை நகை
மணி முத்தணி நாளும்
உண்ப மாதுரியச் சுவை
உலகு உளோர் விரும்ப 6.1.385

2284 அறல் மலியும் கான்
ஆற்றின் நீர் நசையால்
அணையுமான்
பெறல் அரிய புனல் என்று
பேத்தேரின் பின் தொடரும்

உறை உணவு கொள்ளும்
புள் தேம்பிஅயல் இரை
தேரும்
பறவை சிறை விரித்து
ஒடுங்கப் பனிப் புறத்து
வதியுமால் 6.1.386

2285 நீண் நிலை மாளிகை
மேலும் நிலா முன்றின்
மருங்கினும்
வாண் நிழல் நல்
சோலையிலும் மலர்
வாவிக் கரை மாடும்
பூண் நிலவு முத்து அணிந்த
பூங்குழலார் முலைத்
தடத்தும்
காணும் மகிழ்ச்சியின்
மலர்ந்து மாந்தர் கலந்து
உறைவாரால் 6.1.387

2286 மயில் ஒடுங்க வண்டு ஆட
மலர்க் கமல முகை விரிய

குயில் ஒடுங்காச்
சோலையின் மென் தளிர்
கோதிக் கூவி எழத்
துயில் ஒடுங்கா உயிர்
அனைத்தும் துயில் பயிலச்
சுடர் வானில்
வெயில் ஒடுங்கா வெம்மை
தரும் வேனில் விரி தரு
நாளில் 6.1.388
2287 சண்பை வரும்
பிள்ளையார் சடா மகுடர்
வலம் சுழியை
எண் பெருகத் தொழுது
ஏத்திப் பழையாறை
எய்துதற்கு
நண்பு உடைய
அடியார்களுடன் போத
நடந்து அருளி
விண் பொரு நீள் மதிள்
ஆறை மேல் தளி சென்று
எய்தினார்

6.1.389

2288 திருவாறை மேல் தளியில்
திகழ்ந்து இருந்த செந்தீயின்
உருவாளன் அடிவணங்கி
உருகிய அன்பொடு
போற்றி
மருவாரும் குழல்
மலையாள் வழிபாடு
செய்ய அருள்
தருவார் தம் திரு சத்தி
முற்றத்தின் புறம் சேர்ந்தார் 6.1.390

2289 திருச் சத்தி முற்றத்தில்
சென்று எய்தித்
திருமலையாள்
அருச்சித்த சேவடிகள்
ஆர்வம் உறப் பணிந்து
ஏத்திக்
கருச் சுற்றில் அடையாமல்
கை தருவார் கழல் பாடி
விருப்பு உற்றுத் திருப்

பட்டீச்சரம் பணிய மேவும்
கால் 6.1.391

2290 வெம்மை தரு வேனில்
இடை வெயில் வெப்பம்
தணிப்பதற்கு
மும்மை நிலைத் தமிழ்
விரகர் முடிமீதே சிவபூதம்
தம்மை அறியாதபடி தண்
தரளப் பந்தர் எடுத்து
எம்மை விடுத்து அருள்
புரிந்தார் பட்டீசர் என்று
இயம்ப 6.1.392

2291 அவ்வுரையும் மணி
முத்தின் பந்தரும் ஆகாயம்
எழச்
செவ்விய மெய்ஞ்ஞானம்
உணர் சிரபுரத்துப்
பிள்ளையார்
இவ் வினைதான் ஈசர் திரு
அருளால் ஆகில் இசைவது

என
மெய் விரவு புளகம் உடன்
மேதினியின் மிசைத் 6.1.393
தாழ்ந்தார்
2292 அது பொழுதே அணி
முத்தின் பந்தரினை அருள்
சிறக்கக்
கதிர் ஒளிய மணிக் காம்பு
பரிசனங்கள் கைக்
கொண்டார்
மதுர மொழி மறைத்
தலைவர் மருங்கு
இமையோர் பொழிவாசப்
புது மலரால் அப்பந்தர் பூம்
பந்தரும் போலும் 6.1.394
2293 தொண்டர் குழாம் ஆர்ப்பு
எடுப்பச் சுருதிகளின்
பெருந்துழனி
எண் திசையும் நிறைந்து
ஓங்க எழுந்து அருளும்

பிள்ளையார்
வெண் தரளப் பந்தர் நிழல்
மீது அணையத்
திருமன்றில்
அண்டர்பிரான் எடுத்த
திருவடி நீழல் என
அமர்ந்தார் 6.1.395

2294 பாரின் மிசை அன்பர்
உடன் வருகின்றார்
பன்னகத்தின்
ஆரம் அணிந்தவர் தந்த
அருள் கருணைத் திறம்
போற்றி
ஈர மனம் களி தழைப்ப
எதிர் கொள்ள முகம்
மலர்ந்து
சேர வரும் தொண்டர்
உடன் திருப்பட்டீச்சரம்
அணைந்தார் 6.1.396

2295 சென்று அணைந்து

திருவாயில் புறத்து
இறைஞ்சி உள்புக்கு
வென்றி விடையவர்
கோயில் வலம் கொண்டு
வெண் கோட்டுப்
பன்றி கிளைத்து அறியாத
பாத தாமரை கண்டு
முன் தொழுது விழுந்து
எழுந்து மொழி மாலை 6.1.397
போற்றி இசைத்தார்
2296 அருள் வெள்ளத் திறம்
பரவி அளப்பரய ஆனந்தப்
பெரு வெள்ளத்து இடை
மூழ்கிப் பேராத
பெருங்காதல்
திரு உள்ளப் பரிவுடனே
செம்பொன் மலை
வல்லியார்
தரு வள்ளத்து அமுது
உண்ட சம்பந்தர் புறத்து
அணைந்தார் 6.1.398

2297 அப்பதியில் அமர்கின்ற
ஆளுடைய பிள்ளையார்
செப்பரும் சீர் திருவாறை
வட தளியில் சென்று
இறைஞ்சி
ஒப்பு அரிய தமிழ் பாடி
உடன் அமரும்
தொண்டரொடு
எப்பொருளுமாய் நின்றார்
இரும் பூளை எய்தினார்
6.1.399

2298 தேவர் பிரான் அமர்ந்த திரு
இரும் பூளை சென்று
எய்தக்
காவண நீள் தோரணங்கள்
நாட்டி உடன் களி சிறப்பப்
பூவண மாலைகள் நாற்றிப்
பூரண பொன் குடம்
நிரைத்து அங்கு
யாவர்களும் போற்றி
இசைப்பத் திருத் தொண்டர்

எதிர் கொண்டார் 6.1.400

2299 வண் தமிழின் மொழி
விரகர் மணிமுத்தின்
சிவிகையினைத்
தொண்டர் குழாத்து எதிர்
இழிந்து அங்கு அவர்
தொழத் தாமும் தொழுதே
அண்டர்பிரான்
கோயிலினை அணைந்து
இறைஞ்சி முன் நின்று
பண்டு அரும் இன் இசைப்
பதிகம் பரம் பொருளைப்
பாடுவார் 6.1.401

2300 நிகர் இலா மேருவரை
அணுவாக நீண்டானை
நுகர்கின்ற தொண்டர்
தமக்கு அமுதாகி
நொய்யானை
தகவு ஒன்ற அடியார்கள்
தமை வினவித் தமிழ்

விரகர்
பகர்கின்ற அருமறையின்
பொருள் விரியப் பாடினார் 6.1.402

2301 பாடும் அரதைப் பெரும்
பாழியே முதலாகச்
சேடர் பயில் திருச்சேறை
திருநாலூர் குட வாயில்
நாடிய சீர் நறையூர் தென்
திருப்புத்தூர் நயந்து
இறைஞ்சி
நீடு தமிழ் தொடை
புனைந்து அந்நெடு நகரில்
இனிது அமர்ந்தார் 6.1.403

2302 அங்கண் இனிது அமரு
நாள் அடல் வெள் ஏனத்து
உருவாய்
செங்கண் நெடுமால்
பணியும் சிவபுரத்துச்
சென்று அடைந்து
கங்கைச் சடை கரந்தவர்

தம் கழல் வணங்கிக்
காதலினால்
பொங்குமிசைத்
திருப்பதிகம் முன் நின்று 6.1.404
போற்றி இசைத்தார்
2303 போற்றி இசைத்துப் புனிதர்
அருள் பெற்றுப் போந்து
எவ் உயிரும்
தோற்றுவித்த அயன்
போற்றும் தோணிபுரத்து
அண்ணனார்
ஏற்றும் இசை ஏற்று உகந்த
இறைவர் தமை ஏத்துதற்கு
நாற்றிசை யோர் பரவும்
திருக் குடமூக்கு
நண்ணினார் 6.1.405
2304 தேமருவு மலர்ச்
சோலைத்திரு
குடமூக்கினில் செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய்

வள்ளலார் வந்து அருளத்
தூமறையின் ஒலி பெருகத்
தூரிய மங்கலம் முழங்க
கோ முறைமை எதிர்
கொண்டு தம்பதி உள் 6.1.406
கொடு புக்கார்
2305 திருஞான சம்பந்தர்
திருக்குட மூக்கினைச் சேர
வருவார் தம் பெருமானை
வண் தமிழின் திருப்பதிகம்
உருகா நின்று உளம் மகிழ்க்
குட மூக்கை உவந்து
இருந்த
பெருமான் எம் இறை
என்று பெருகு இசையால்
பரவினார் 6.1.407
2306 வந்து அணைந்து
திருக்கீழ்க் கோட்டத்து
இருந்த வான் பொருளை
சிந்தை மகிழ்வுற

வணங்கித்
திருத்தொண்டருடன்
செல்வார்
அந்தணர்கள் புடை சூழ்ந்து
போற்றி இசைப்ப
அவரொடும்
கந்த மலர் பொழில் சூழ்ந்த
காரோணம் சென்று 6.1.408
அடைந்தார்

2307 பூ மருவும் கங்கை முதல்
புனிதமாம் பெரும் தீர்த்தம்
மா மகம் தான் ஆடுதற்கு
வந்து வழிபடும் கோயில்
தூ மருவும் மலர்க் கையால்
தொழுது வலம் கொண்டு
அணைந்து
காமர் கெட நுதல்
விழித்தார் கழல் பணிந்து
கண் களித்தார் 6.1.409

2308 கண்ணாரும்

அருமணியைக்
காரோணத்து ஆர் அமுதை
நண்ணாதார் புரம் எரித்த
நான் மறையின்
பொருளானைப்
பண் ஆர்ந்த திருப்பதிகம்
பணிந்து ஏத்திப் பிறபதியும்
எண் ஆர்ந்த சீர் அடியார்
உடன் பணிவுற்று எழுந்து
அருளி 6.1.410

2309. திரு நாகேச் சரத்து
அமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்
குன்றை
கரு நாகத்து உரி புணைந்த
கண் நுதலைச் சென்று
இறைஞ்சி
அருஞானச் செந்தமிழின்
திருப்பதிகம் அருள் செய்து
பெரு ஞான சம்பந்தர்
பெருகு ஆர்வத்தின் புற்றார் 6.1.411

2310 மா நாகம் அர்ச்சித்த மலர்
கமலத் தாள் வணங்கி
நாள் நாளும் பரவுவார்
பிணி தீர்க்கும் நலம்
போற்றி
பால் நாறும் மணி வாயார்
பரமர் திருவிடை மருதில்
பூ நாறும் புனல் பொன்னித்
தடங்கரை போய் 6.1.412
புகுகின்றார்
2311 ஓங்கு திருப்பதிகம்
ஓடேகலன் என்று எடுத்து
அருளித்
தாங்க அரிய பெருமகிழ்ச்சி
தலை சிறக்கும்
தன்மையினால்
ஈங்கு எனை ஆளுடைய
பிரான் இடை மருது ஈதோ
என்று
பாங்கு உடைய இன்
இசையால் பாடி எழுந்து

அருளினார் 6.1.413

2312 அடியவர்கள் எதிர் கொள்ள
எழுந்து அருளி அங்கு
அணைந்து
முடிவில் பரம் பொருள்
ஆனார் முதல் கோயில்
முன் இறைஞ்சிப்
படியில் வலம் கொண்டு
திரு முன்பு எய்திப் பார்
மீது
நெடிது பணிந்து எழுந்து
அன்பு நிறை கண்ணீர்
நிரந்து இழிய
6.1.414

2313 பரவுறு செந்தமிழ்ப் பதிகம்
பாடி அமர்ந்த அப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம்
பல பாடி வெண் பதியோடு
அரவு சடைக்கு
அணிந்தவர் தம் தாள்

போற்றி ஆர்வத்தால்
உரவு திருத் தொண்டருடன் 6.1.415
பணிந்து ஏத்தி உறையும்
நாள்
2314 மருங்கு உள நல் பதிகள்
பல பணிந்து மா நதிக்கரை
போய்க்
குரங்கு ஆடு துறை
அணைந்து குழகனார் குரை
கழல்கள்
பெரும் காதலினால்
பணிந்து பேணிய
இன்னிசை பெருக
அரும் கலை நூல்
திருப்பதிகம் அருள் செய்து 6.1.416
2315 அம் மலர்த் தடம்
பதிபணிந்து அகன்று
போந்து அருகு
கைம்மலர்க் களத்து
இறைவர் தம் கோயில்கள்

வணங்கி
நம் மலத்துயர் தீர்க்க வந்து
அருளிய ஞானச்
செம்மலார் திரு ஆவடு
துறையினைச் சேர்ந்தார் 6.1.417
2316 மூவர்க்கு அறிவரும்
பொருள் ஆகிய மூலத்
தேவர் தம் திரு ஆவடு
துறைத் திருத் தொண்டர்
பூ அலம்பு தண் பொரு
புனல் தடம் பணைப்
புகலிக்
காவலர்க்கு எதிர்
கொள்ளும் ஆதரவு உடன்
கலந்தார் 6.1.418
2317 வந்து அணைவார் தொழா
முனம் மலர் புகழ்ச் சண்பை
அந்தணர்க்கு எலாம்
அருமறைப் பொருள் என
வந்தார்

சந்த நித்திலச் சிவிகை
நின்று இழிந்து எதிர்
தாழ்ந்தே
சிந்தை இன்புற இறைவர் 6.1.419
தம் கோயில் முன் சென்றார்
2318 நீடு கோபுரம் இறைஞ்சி
உள் புகுந்து நீள்
நிலையான்
மாடு சூழ் திரு மாளிகை
வலம் கொண்டு வணங்கி
ஆடும் ஆதியை ஆவடு
துறையுள் ஆர் அமுதை
நாடு காதலில் பணிந்து
எழுந்து அரும் தமிழ்
நவின்றார் 6.1.420
2319 அன்பு நீடிய அருவி கண்
பொழியும் ஆர்வத்தால்
முன்பு போற்றியே புறம்பு
அணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போம் மனத்

திருத்தொண்டர் தம்முடன்
தொழுதே
இன்பம் மேவி
அப்பதியினில் இனிது 6.1.421
அமர்ந்து இருந்தார்
2320 மேவி அங்கு உறை
நாளினில் வேள்வி
செய்வதனுக்கு
ஆவது ஆகிய காலம் வந்து
அணை உற அணைந்து
தாவில் சண்பையர்
தலைவர்க்குத் தாதையார்
தாமும்
போவதற்கு அரும்
பொருள் பெற எதிர் நின்று
புகன்றார் 6.1.422
2321 தந்தையார் மொழி
கேட்டலும் புகலியார்
தலைவர்
முந்தை நாளிலே

மொழிந்தமை நினைந்து
அருள் முன்னி
அந்தமில் பொருள் ஆவன
ஆவடு துறையுள்
எந்தையார் அடித் தலங்கள் 6.1.423
அன்றோ என எழுந்தார்
2322 சென்று தேவர் தம்பிரான்
மகிழ் கோயில் முன்பு
எய்தி
நின்று போற்றுவார் நீள் நிதி
வேண்டினார்க்கு ஈவது
ஒன்றும் மற்றிலேன்
உன்னடி அல்லது ஒன்று
அறியேன்
என்று பேர் அருள்
வினவிய செந்தமிழ்
எடுத்தார் 6.1.424
2323 எடுத்த வண் தமிழ்ப் பதிக
நால் அடியின் மேல் இரு
சீர்

தொடுத்த வைப்பொடு
தொடர்ந்த இன்
இசையினால் துதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலார்
அடி இணை வழுத்தி
அடுத்த சிந்தையால்
ஆதரித்து அஞ்சலி
அளித்தார் 6.1.425

2324 நச்சி இன் தமிழ் பாடிய
ஞான சம்பந்தர்
இச்சையே புரிந்து அருளிய
இறைவர் இன் அருளால்
அச் சிறப்பு அருள் பூதம்
முன் விரைந்த கல் பீடத்து
உச்சி வைத்தது பசும்
பொன் ஆயிரக் கிழி ஒன்று 6.1.426

2325 வைத்த பூதம் அங்கு
அணைந்து முன் நின்று நல்
வாக்கால்
உய்ந்த இக்கிழி பொன்

உலவாக் கிழி உமக்கு
நித்தனார் அருள் செய்தது
என்று உரைக்க நேர்
தொழுதே
அத்தனார் திரு அருள்
நினைந்து தவ மேனி மேல் 6.1.427
பணிந்தார்
2326 பணிந்து எழுந்து கை
தொழுது முன் பனி மலர்ப்
பீடத்து
அணைந்த ஆடகக்
கிழிதலைக் கொண்டு
அருமறைகள்
துணிந்த வான் பொருள்
தரும் பொருள் தூய
வாய்மையினால்
தணிந்த சிந்தை அத்
தாதையார்க்கு அளித்து
உரைசெய்வார்
6.1.428
2327 ஆதி மாமறை விதியினால்

ஆறு சூழ் வேணி
நாதனாரை முன் ஆகவே
புரியும் நல் வேள்வி
தீது நீங்க நீர் செய்யவும்
திருக் கழுமலத்து
வேத வேதியர்
அனைவரும் செய்யவும்
மிகுமால் 6.1.429
2328 என்று கூறி அங்கு
அவர்தமை விடுத்த பின்
அவரும்
நன்றும் இன்புறும்
மனத்தொடும் புகலி மேல்
நண்ண
வென்றி ஞான சம்பந்தரும்
விருப்பொடு வணங்கி
மன்றல் ஆவடு
துறையினில் மகிழ்ந்து
இனிது இருந்தார் 6.1.430
2329 அண்ணலார் திரு

ஆவடுதுறை அமர்ந்தாரை
உள் நிலாவிய காலினால்
பணிந்து உறைந்து
மண் எலாம் உய வந்தவர்
போந்து வார் சடைமேல்
தெள் நிலா அணிவார் 6.1.431
திருக் கோழம்பம் சேர்ந்தார்

2330 கொன்றைவார்
சடைமுடியரைக்
கோழம்பத்து இறைஞ்சி
என்றும் நீடிய இன் இசைப்
பதிகம் முன் இயம்பி
மன்று உளார் மகிழ் வைகல்
மாடக் கோயில் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவளர்
சிரபுரச் செல்வர் 6.1.432

2331 வைகல் நீடு மாடக்
கோயில் மன்னிய
மருந்தைக்
கைகள் அஞ்சலி கொண்டு

தாழ்ந்து எழுந்து கண்
அருவி
செய்ய இன் இசைச்
செந்தமிழ் மாலைகள்
மொழிந்து
நையும் உள்ளத்தர்
ஆய்த்திரு நல்லத்தில் 6.1.433
நண்ணி
2332 நிலவு மாளிகைத் திரு
நல்லம் நீடு மாமணியை
இலகு சேவடி இறைஞ்சி
இன் தமிழ் கொடு துதித்துப்
பலவும் ஈசர் தம் திருப்பதி
பணிந்து செல்பவர் தாம்
அலை புனல் திருவழுந்தூர்
மாடக் கோயில்
அடைந்தார் 6.1.434
2333 மன்னுமாடம் மகிழ்ந்த
வான் பொருளினை
வணங்கிப்

பன்னு பாடலில் பதிக இன்
இசை கொடு பரவிப்
பொன்னி மா நதிக்
கரையினில் மீண்டு போந்து
அணைந்து
சொன்னவாறு அறிவார்
தமைத் துருத்தியில்
தொழுதார் 6.1.435

2334 திரைத் தடம் புனல்
பொன்னி சூழ்
திருத்துருத்தியினில்
வரைத்தலைப் பசும் பொன்
எனும் வண் தமிழ்ப்பதிகம்
உரைத்து மெய் உறப்
பணிந்து போந்து உலவும்
அந்நதியின்
கரைக் கண் மூவலூர்க் கண்
நுதலார் கழல் பணிந்தார் 6.1.436

2335. மூவலூர் உறை
முதல்வரைப் பரவிய

மொழியால்
மேவு காதலில் ஏத்தியே
விருப்பொடும் போந்து
பூ அலம்பு தண் புனல்
பணைப் புகலியார்
தலைவர்
வாவி சூழ் திரு மயிலாடு 6.1.437
துறையினில் வந்தார்
2336 மல்கு தண் தலை மயிலாடு
துறையினில் மருவும்
செல்வ வேதியர்
தொண்டரொடு எதிர்
கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக்
கையரைக் கோயில் புக்கு
இறைஞ்சி
எல்லை இல்லதோர்
இன்பம் முன் பெருகிட
எழுந்தார் 6.1.438
2337 உள்ளம் இன்புற உணர்

உறும் பரிவு கொண்டு
உருகி
வெள்ளம் தாங்கிய
சடையரை விளங்கு சொல்
பதிகத்
தெள்ளும் இன்னிசைத்
திளைப்பொடும் புறத்து
அணைந்து அருளி
வள்ளலார் மற்ற வளம் பதி 6.1.439
மருவுதல் மகிழ்ந்தார்
2338 அத்திருப்பதி அன்று போய்
அணிகிளர் சூலங்
கைத்தலப் படை வீரர் செம்
பொன் பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விள நகர்
விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம் உடன் பணிந்து
இசைப் பதிகம் முன்
பகர்ந்தார் 6.1.440
2339 பாடும் அப்பதி பணிந்து

போய்ப் பறியலூர் மேவும்
தோடு உலாம் மலர்
இதழியும் தும்பையும்
அடம்பும்
காடு கொண்ட செம்
சடைமுடிக் கடவுளர் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் 6.1.441
நிறை மறை வேந்தர்
2340 பரமர் தம் திருப் பறியலூர்
வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின்
வேலையின் கரையினை
மேவி
அரவு அணிந்தவர் பதி பல
அணைந்து முன் வணங்கிச்
சிரபுரத்தவர்
திருத்தொண்டர் எதிர்
கொளச் செல்வார் 6.1.42
2341 அடியவர்கள் களி சிறப்பத்
திருவேட்டக்குடி

பணிந்து அங்கு
அலைவாய்ப் போகிக்
கடி கமழும் மலர் பழனக்
கழிநாடு அகன்
பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடி மதில் சூழ் தரும
புரம் குறுகினார்
குண்டர் சாக்கியர் தம்
கொள்கை
படி அறியப் பழுது
என்றே மொழிந்து
உய்யும்
நெறி காட்டும் பவள
வாயர் 6.1.443

2342 தருமபுரம் பெரும்பாணர்
திருத்தாயர்
பிறப்பு இடம் ஆம்
அதனால் சார
வரும் அவர் தம்
சுற்றத்தார் வந்து எதிர்
கொண்டு

அடி வணங்கி வாழ்த்தக்
கண்டு
பெருமை உடைப்
பெரும்பாணர் அவர்க்கு
உரைப்பார் பிள்ளையார்
அருளிச் செய்த
அருமை உடைப் பதிகம்
தாம் யாழினால்
பயிற்றும் பேறு அருளிச்
செய்தார் 6.1.444

2343 கிளைஞரும் மற்று அது
கேட்டுக் கெழுவு
திரு பதிகத்திற்கு
கிளர்ந்த ஓசை
அளவு பெறக் கருவியில்
நீர் அமைத்து இயற்றும்
அதனாலே அகிலம்
எல்லாம்
வளர இசை நிகழ்வது
என விளம்புதலும்

வளம்
புகலி மன்னர் பாதம்
உளம் நடுங்கிப் பணிந்து
திருநீல கண்டப்
பெரும்பாணர் உணர்த்து 6.1.445
கின்றார்
2344 அலகில் திருப்பதிக இசை
அளவு படா
வகை இவர்கள் அன்றி
ஏயும்
உலகில் உளோரும்
தெரிந்து அங்கு
உண்மையினை
அறிந்து உய்ய
உணர்த்தும் பண்பால்
பலர் புகழும்
திருப்பதிகம் பாடி
அருளப்
பெற்றால் பண்பு நீடி
இலகும் இசை
யாழின்கண்

அடங்காமையான்
காட்டப் பெறுவன்
என்றார் 6.1.446

2345 வேத நெறி வளர்பவரும்
விடையவர் முன்
தொழுது திருப்பதிகத்து
உண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்தும்
கலத்தினிலும்
நிலத்த நூல் புகன்ற பேத
நாத இசை
முயற்சிகளால்
அடங்காத வகை
காட்ட நாட்டுகின்றார்
மாதர் மடப்பிடி பாடி
வணங்கினார்
வானவரும்
வணங்கி ஏத்த 6.1.447

2346 வண் புகலி வேதியனார்
மாதர் மடப்பிடி

எடுத்து வனப்பில் பாடிப்
பண் பயிலும்
திருக்கடைக் காப்பு
சாத்த அணைந்து
பெரும் பாணர் தாம்
நண்புடை யாழ்க்
கருவியினில் முன்பு
போல்
கைக்கொண்டு
நடத்தப்புக்கு
எண் பெருகும் அப்
பதிகத்து இசை நரம்பில்
இட அடங்கிற்று 6.1.448
இல்லை அன்றே
2347 அப்பொழுது திருநீல
கண்ட இசைப்
பெரும்பாணர் அதனை
விட்டு
மெய்ப் பயமும் பரிவும்
உறப் பிள்ளையார் கழல்
இணை வீழ்ந்து நோக்கி

இப்பெரியோர் அருள்
செய்த திருப்பதிகத்து
இசை யாழில் ஏற்பன்
என்னச்
செப்பியது இக்
கருவியை நான்
தொடுதலின்
நன்றோ என்று தெளிந்து
செய்வார் 6.1.449

2348 வீக்கு நரம்பு
உடையாழினால்
விளைந்தது
இது என்று அங்கு
அதனைப் போக்க
ஒக்குதலும் தடுத்து
அருளி ஐயரே உற்ற
இசை அளவினால் நீர்
ஆக்கிய
இக்கருவியினைத்
தாரும் என வாங்கிக்
கொண்டு அவனி செய்த

பாக்கியத்தின் மெய்
வடிவாம் பால் அறா
வாயர்
பணித்து அருளுகின்றார் 6.1.450

2349451. ஐயர் நீர் யாழ்
இதனை முரிக்கும் அதென்
ஆள் உடையாள்
உடனே கூடச்
செய்ய சடையார்
அளித்த திருவருளின்
பெருமை எலாம் தெரிய
நம்பால்
எய்திய இக்
கருவியினில் அளவு
படுமோ
நம் தம் இயல்புக்கு ஏற்ப
வையகத்தோர் அறிவு
உற இக்கருவி
அளவையின்
இயற்றல் வழக்கே

என்றார் 6.1.451

2350 சிந்தையால் அளவு படா
இசைப்
பெருமை செயல்
அளவில் எய்துமோ நீர்
இந்த யாழினைக்
கொண்டே இறைவர்
திருப்
பதிக இசை இதனில்
எய்த
வந்தவாறே பாடி
வாசிப்பீர் எனக்
கொடுப்பப்
புகலி மன்னர்
தந்த யாழினைத்
தொழுது கைக் கொண்டு
பெரும் பாணர் தலை
மேல் கொண்டார் 6.1.452

2351 அணைவுறும் அக்
கிளைஞர் உடன் பெரும்

பாணர் ஆள் உடைய
பிள்ளையார் தம்
துணை மலர்ச் சேவடி
பணிந்து துதித்து
அருளத்
தோணிபுரத்
தோன்றலாரும்
இணையில் பெரும்
சிறப்பு அருளித்
தொண்டருடன்
அப்பதியில் இனிது
மேவிப்
பணை நெடும் கை
மதயானை உரித்தவர்
தம் பதி
பிறவும் பணியச்
செல்வார் 6.1.453

2352 பங்கய பாசடைத் தடம் சூழ்
பழன நட்டு
அகன் பதிகள் பலவும்

நண்ணி
மங்கை ஒரு பாகத்தார்
மகிழ் கோயில் எனைப்
பலவும் வணங்கிப்
போற்றித்
தங்கி இசை யாழ்ப்
பெரும் பாணர் உடன்
மறையோர்
தலைவனார் சென்று
சார்ந்தார்
செங்கை மான் மழு
ஏந்தும் சின விடையார்
அமர்ந்து அருளும் திரு
நள்ளாறு 6.1.454

2353 நள்ளாற்றில் எழுந்து அருள
நம்பர்
திருத்தொண்டர் குழாம்
நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றில் எதிர்
கொண்டு குலவி
உடன் சூழ்ந்து

அணையக் குறுகிக்
கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்
தம் திருவளர்
கோபுரம் இறைஞ்சிச்
செல்வக் கோயில்
உள்ளாற்ற வலம்
கொண்டு திருமுன்பு
தாழ்ந்து எழுந்தார்
உணர்வின் மிக்கார் 6.1.455

2354 உருகிய அன்புறு காதல்
உள் உருகி
நனை ஈரம் பெற்றால்
போல
மருவு திருமேனி எலாம்
முகிழ்த்து எழுந்த
மயிர்ப் புளகம்
வளர்க்கும் நீராய்
அருவி சொரி திரு
நயனத்து ஆனந்த
வெள்ளம் இழிந்து

அலைய நின்று
பொருவில் பதிகம்
போகம் ஆர்த்த பூண்
முலையாள் என்று
எடுத்துப் போற்றி
6.1.456

2355 யாழ்நரம்பில் ஆர இயல்
இசை
கூடப் பாடியே
எண்ணில் கற்பச்
சேணளவு பட ஓங்கும்
திருக் கடைக்
காப்பு சாத்திச் செங்கண்
நாகப்
பூண் அகலத்தவர் பாதம்
போற்றி
இசைத்துப் புறத்து
அணைந்து புவனம்
ஏத்தும்
பாணனார் யாழில் இடப்
பால் அறா

வாயர் அருள் பணித்த
போது 6.1.457

2356 பிள்ளையார் திருத்தாளம்
கொடு
பாடப் பின்பு பெரும்
பாணனார் தாம்
தெள் அமுத இன்
இசையின் தேம்
பொழி தந்திரி யாழை
சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ள இடும்
பொழுதின் கண்
குவலத்தோர் களிகூரக்
குலவு சண்பை
வள்ளலார் திரு உள்ளம்
மகிழ்ந்து
திருத் தொண்டர் உடன்
மருவும் காலை 6.1.458

2357 மன்னு திரு நள்ளாற்று
மருந்தை

வணங்கிப் போந்து வாச
நன்னீர்ப்
பொன்னி வளம் தரு
நாட்டுப் புறம்பு
அணை சூழ்
திருப்பதிகள் பலவும்
போற்றிச்
செந் நெல் வயல்
செங்கமல முகம்
மலரும் திருச் சாத்த
மங்கை மூதூர்
தன்னில் எழுந்து
அருளினார் சைவ சிகா
மணியார் மெய்த் 6.1.459
தவத்தோர் சூழ
2358 நிறை செல்வத் திருச்சாத்த
மங்கையினில் நீல நக்கர்
தாமும் சைவ
மறையவனார் எழுந்து
அருளும் படி கேட்டு
வாழ்ந்து வழி விளக்கி

எங்கும்
துறை மலி தோரணம்
கதலி கமுகு
நிறை குடம் தூப தீபம்
ஆக்கி
முறைமையில் வந்து
எதிர் கொள்ள உடன்
அணைந்து முதல்வனார்
கோயில் சார்ந்தார் 6.1.460

2359 அயவந்தி அமர்ந்து
அருளும் அங்கணர் தம்
கோயில் மருங்கு
அணைந்து வானோர்
உயவந்தித்து எழு
முன்றில் புடை வலம்
கொண்டு
உள்புக்கு ஆறு ஒழுகும்
செக்கர்
மய வந்தி மதிச்
சடையார் முன் தாழ்ந்து

மாதவம்
இவ் வையம் எல்லாம்
செய வந்த அந்தணனார்
செங்கைமேல்
குவித்து எழுந்து 6.1.461
திருமுன் நின்றார்
2360 போற்றி இசைக்கும்
பாடலினால்
பொங்கி எழும் ஆதரவு
பொழிந்து விம்ம
ஏற்றின் மிசை
இருப்பவர் தம் எதிர்
நின்று
துதித்துப் போந்து
எல்லை இல்லா
நீற்று நெறி
மறையவனார் நீல நக்கர்
மனையில் எழுந்து
அருளி அன்பால்
ஆற்றும் விருந்தவர்
அமைப்ப அன்பருடன்

இன்புற்று அங்கு அமுது
செய்தார்
6.1.462

2361 நீடு திரு நீல நக்கர் நெடு
மனையில்
விருந்து அமுது செய்து
நீர்மைப்
பாடும் யாழ்ப் பெரும்
பாணரும் தங்க அங்கு
இரவு பள்ளி மேவி
ஆடும் அவர் அயவந்தி
பணிவதனுக்கு
அன்பருடன் அணைந்து
சென்று
நாடிய நண்புடை நீல
நக்க அடிகளுடன்
நாதர் கழலில் தாழ்ந்து 6.1.463

2362 கோது இலா ஆர் அமுதைக்
கோமளக்
கொம்புடன் கூடக்
கும்பிட்டு ஏத்தி

ஆதி ஆம் மறைப்
பொருளால் அரும்
தமிழின்
திருப்பதிகம் அருளிச்
செய்வார்
நீதியால் நிகழ்கின்ற நீல
நக்கர் தம் பெரும்
சீர் நிகழ வைத்துப்
பூதி சாதனர் பரவும்
புனித இயல் இசைப்
பதிகம் போற்றி செய்தார் 6.1.464

2363 பரவிய காதலில் பணிந்து
பால் அறா
வாயர் புறத்து
அணைந்து பண்பு
விரவிய நண்பு உடை
அடிகள் விருப்பு உறு
காதலில் தங்கி மேவும்
நாளில்
அரவு அணிந்தார் பதி

பிறவும் பணிய எழும்
ஆதரவால் அணைந்து
செல்வார்
உரவு மனக் கருத்து
ஒன்றாம் உள்ளம்
உடையவர்க்கு
விடை உவந்து நல்கி 6.1.465
2364 மற்றவர்தம் பெரும்
கேண்மை மகிழ்ந்து
கொண்டு
மால் அயனுக்கு அரிய
பிரான் மருவு தானம்
பற்பலவும் சென்று
பணிந்து ஏத்திப் பாடிப்
பரமர்
திருத்தொண்டர் குழாம்
பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர் வாழ் கடல்
நாகைக் காரோணத்துக்
கண்
நுதலைக் கைதொழுது

கலந்த ஓசைச்
சொல் தமிழ் மாலைகள்
பாடிச் சில நாள் வைகித்
தொழுது அகன்றார்
தோணி புரத்
தோன்றலாம் தாம்
6.1.466

2365 கழிக் கானல் மருங்கு
அணையும் கடல்
நாகை அது நீங்கிக்
கங்கையாற்றுச்
சுழிக் கானல் வேணியர்
தம் பதிபலவும் பரவிப்
போய்த் தோகைமார் தம்
விழிக் காவி மலர்
பழனக் கீழ் வேளூர்
விமலர்
கழல் வணங்கி ஏத்தி
மொழிக் காதல் தமிழ்
மாலை புனைந்தருளி
அங்கு அகன்றார் மூதூர்

நின்றும் 6.1.467

2366 அருகு அணையும்
திருப்பதிகள் ஆனவெலாம்
அங்கணரைப் பணிந்து
போற்றிப்
பெருகிய ஞானம் பெற்ற
பிள்ளையார் எழுந்து
அருளும் பெருமை
கேட்டுத்
திரு மருவு செங்
காட்டங் குடி நின்றும்
சிறுத்
தொண்டரோடிச் சென்று
அங்கு
குருகு மனம் களி சிறப்ப
எதிர் கொண்டு தம்
பதியுள் கொண்டு
புக்கார் 6.1.468

2367 சிறுத் தொண்டர் உடன்
கூடச் செங்காட்டங்

குடியில் எழுந்து
அருளிச் சீர்த்தி
நிறுத்த எண் திக்கிலும்
நிலவும் தொண்டர்
அவர் நண்பு அமர்ந்து
நீல கண்டம்
பொறுத்து அண்டர்
உயக் கொண்டார்
கணபதீச்
சரத்தின் கண் போகம்
எல்லாம்
வெறுத்து உண்டிப்
பிச்சை நுகர் மெய்த்
தொண்டருடன்
அணைந்தார் வேதகீதர் 6.1.469

2368 அங்கு அணைந்து கோயில்
வலம் கொண்டு
அருளி அரவு
அணிந்தார் அடிக் கீழ்
வீழ்ந்து

செங்கண் அருவிகள்
பொழியத் திருமுன்பு
பணிந்து எழுந்து
செங்கை கூப்பித்
தங்கள் பெரும்
தகையாரைச் சிறுத்
தொண்டர்
தொழ இருந்த தன்மை
போற்றிப்
பொங்கி எழும்
இசைபாடிப் போற்றி
இசைத்து
அங்கு ஒரு பரிசு புறம்பு 6.1.470
போந்தார்

2369 போந்து மா மாத்திரர் தம்
போர் ஏற்றின்
திருமனையில் புகுந்து
சிந்தை
வாய்ந்த மாதவர் அவர்
தாம் மகிழ்ந்து
அருள அமர்ந்து அருளி

மதில்கள் மூன்றும்
காய்ந்த மால் விடையார்
தம் கணபதீச்
சரம் பரவு காதல் கூர
ஏந்து நூல் அணி மார்பர்
இன்புற்று அங்கு
அன்பருடன் இருந்த
நாளில் 6.1.471

2370 திருமருகல் நகரின் கண்
எழுந்து அருளித்
திங்களுடன் செங்கண்
பாம்பு
மருவு நெடும்
சடைமவுலி மாணிக்க
வண்ணார்
கழல் வணங்கிப்
போற்றி
உருகிய அன்புறு காதல்
உள் அலைப்பத்
தெள்ளும் இசையுடனே

கூடப்
பெருகு தமிழ்த் தொடை
சாத்தி அங்கு இருந்தார்
பெரும் புகலிப்
பிள்ளையார்தாம் 6.1.472
2371 அந் நாளில் ஒரு வணிகன்
பதிகன் ஆகி
அணைவான் ஓர்
கன்னியையும் உடன்
கொண்டு
பொன்னார் மேருச்
சிலையார் கோயில் மாடு
புறத்தில் ஒரு மடத்து
இரவு துயிலும் போது
மினார் வெள் எயிற்று
அரவு கவ்வுதலும்
கிளர்ந்த
விட வேகம் கடிது தலை
மீக் கொண்டு ஏறத்
தன் ஆவி நீங்கும்
அவன் தன்மை கண்டு

சாயல்
இளம் கன்னி நிலை
தளர்ந்து சோர்வான் 6.1.473
2372 வாள் அரவு தீண்டவும்
தான் தீண்ட கில்லாள்
மறு மாற்றம் மற்று
ஒருவர் கொடு பார்
இன்றி
ஆளரியேறு
அனையானை அணுக
வீழ்ந்தே அசைந்த
மலர்க்கொடி போல்வாள்
அரற்றும் போது
கோள் உருமும் புள்
அரசும் அனையார்
எல்லாக்
கொள்கையினாலும்
தீர்க்கக் குறையாதாக
நீள் இரவு புலர் காலை
மாலை வாச நெறி
குழலாள்

நெடிது அயர்ந்து
புலம்புகின்றாள் 6.1.474

2373 அன்னையையும்
அத்தனையும் பிரிந்து
நின்னை
அடைவாக உடன்
போந்தேன் அரவால்
வீடி
என்னை உயிர் விட்டு
அகன்றாய் யான் என்
செய்கேன்
இவ்விடுக்கண்
தீர்க்கின்றார் யாரும்
இல்லை
மன்னிய சீர் வணிகர்
குல மணியே யானும்
வாழேன்
என்று என்று அயர்வாள்
மதியினாலே
சென்னி இளம் பிறை
அணிவார் கோயில்

வாயில்
திசை நோக்கித் தொழுது
அழுதாள் செயல் ஒன்று
இல்லாள்
6.1.475

2374 அடியாராம் இமையவர் தம்
கூட்டம் உய்ய
அலை கடல் வாய் நஞ்சு
உண்ட அமுதே
செங்கண்
நெடியானும்
நான்முகனும் காணாக்
கோல நீலவிட
அரவு அணிந்த நிமலா
வெந்து
பொடியான காமன்
உயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்து அளித்த
புண்ணியனே பொங்கர்
வாசக்
கடியாரும் மலர்ச்

சோலை மருங்கு சூழும்
கவின்
மருகற் பெருமானே
காவாய் என்றும் 6.1.476

2375 வந்து அடைந்த சிறு
மறையோன் உயிர்
மேல் சீறி வரும் காலன்
பெருங்கால வலயம்
போலும்
செந்தறு கண் வெள்
எயிற்றுக் கரிய கோலம்
சிதைந்து உருள
உதைத்து அருளும்
செய்யதாளா
இந்த விடக் கொடு
வேகம் நீங்குமாறும்
யான்
இடுக்கண் குழி நின்றும்
ஏறு மாறும்
அந்தி மதிக் குழவி வளர்

செய்ய வேணி அணி
மருகற் பெருமானே
அருளாய் என்றும் 6.1.477
2376 இத் தன்மை சிவன்
அருளே சிந்தித்து ஏங்கும்
இளங்கொடி போல்
நுடங்கும் இடை ஏழை
ஏத்தும்
அத் தன்மை ஓசை
எழுந்து எங்கள் சண்பை
ஆண்டகையார் கும்பிட
வந்து அணைகின்றார்
தம்
மெய்த் தன்மை விளங்கு
திருச் செவியில் சார
மேவுதலும் திரு உள்ளக்
கருணை மேல் மேல்
வைத் தன்னம் என
அயர்வாள் மாடு நீடு மா
தவத்தோர் சூழ எழுந்து
அருளி வந்தார்

6.1.478

2377 சிரபுரத்து மறையவனார்
சென்று நின்று
சிவபெருமான் அருள்
போற்றிச் சிந்தை நைந்து
பரிவுறுவாள் தனை
நோக்கிப் பயப்படேல் நீ
பருவரலும் நும் பரிசும்
பகர்வாய் என்னக்
கரமலர் உச்சியின் மேல்
குவித்துக் கொண்டு
கண் அருவி சொரிந்து
இழியக் காழி வேதப்
புரவலனார் சேவடிக் கீழ்
வீழ்ந்து தாங்கள்
போந்ததுவும்
புகுந்ததுவும் புகலல்
உற்றாள்

6.1.479

2378 வளம் பொழில் சூழ்
வைப்பூர் கோன் தாமன்

எந்தை மருமகன் மற்று
இவன் அவற்கு
மகளிர்நல்ல
இளம் பிடியார் ஓர்
எழுவர் இவரில்
மூத்தாள்
இவனுக்கு என்றே உரை
செய்தே ஏதிலானுக்குக்
குளம் பெருகத் தனம்
பெற்றுக் கொடுத்த
பின்னும் ஓர் ஒருவராக
எனை ஒழிய ஈந்தான்
தளர்ந்து அழியும்
இவனுக்காத் தகவு
செய்து
அங்கு அவரை மறைத்து
இவன் தனையே
சார்ந்துபோந்தேன் 6.1.480

2379 மற்று இவனும் வாள் அரவு
தீண்ட மாண்டான்
மறி கடலில் கலம்

கவிழ்த்தால்
போல்நின்றேன்
சுற்றத்தார் என வந்து
தோன்றி என்பால்
துயரம்
எலாம் நீங்க அருள்
செய்தீர் என்னக்
கற்றவர்கள் தொழுது
ஏத்தும் காழி வேந்தர்
கருணையினால்
காரிகையாள் தனக்கு
நல்கப்
பற்றியவாள் அரவு
விடம் தீரு மாறு
பணைமருகர்
பெருமானைப்
பாடலுற்றார் 6.1.481

2380 சடையானை
எவ்வுயிர்க்கும்
தாயானானை

சங்கரனை சசி கண்ட
மவுலியானை
விடையானை
வேதியனை வெண்
நீற்றானை
விரவாதார் புரம்
மூன்றும் எரியச் செற்ற
படையானைப்
பங்கயத்து
மேவினானும் பாம்பு
அணையில்
துயின்றானும் பரவும்
கோலம்
உடையானை
உடையானே தகுமோ
இந்த
ஒள்ளிழையார் உள்
மெலிவு என்று எடுத்துப்
பாட 6.1.482

2381 பொங்கு விடம் தீர்ந்து
எழுந்து நின்றான்

சூழ்ந்த பொருவில் திருத்
தொண்டர் குழாம்
பொலிய ஆர்ப்ப
அங்கையினை
உச்சியின் மேல்
குவித்துக்
கொண்டு அங்கு அருள்
காழிப் பிள்ளையார்
அடியில்வீழ்ந்த
நங்கை அவள் தணை
நயந்த நம்பியோடு
நானிலத்தில் இன்புற்று
வாழும் வண்ணம்
மங்குல் தவழ் சோலை
மலி புகலி வேந்தர்
மணம் புணரும்
பெருவாழ்வு வகுத்து
விட்டார் 6.1.483

2382 மற்றவர்க்கு விடை
கொடுத்து அங்கு அமரும்
நாளில் மருகல் நகரினில்

வந்து வலியபாசம்
சொற்ற புகழ்ச் சிறுத்
தொண்டர் வேண்ட
மீண்டும்
செங்காட்டங் குடியில்
எழுந்து அருள
வேண்டிப்
பற்றி எழும் காதல் மிக
மேல் மேல் சென்று
பரமனார்
திறத்து உன்னிப் பாங்கர்
எங்கும்
சுற்றும் அருந்தவரோடும்
கோயில் எய்திச் சுடர்
மழு
ஆண்டவர் பாதம்
தொழுவான் புக்கார் 6.1.484

2383 புக்கு இறைஞ்சி எதிர்
நின்று போற்றுகின்றார்
பொங்கு திரை

நதிப்புனலும்
பிறையும்சேர்ந்த
செக்கர் முடிச் சடை
மவுலி வெண்ணீற்றார்
தம்
திருமேனி ஒரு பாகம்
பசுமை ஆக
மைக் குலவு கண்டத்தார்
மருகர் கோயில் மன்னு
நிலை மனம் கொண்டு
வணங்குவார் முன்
கைக் கனலார் கணபதீச்
சரத்தின் மேவும் காட்சி
கொடுத்து அருளுவான்
காட்டக் கண்டார் 6.1.485

2384 மருகல் அமர்ந்து நிறைந்த
கோலம் மல்கு
செங் காட்டங் குடியின்
மன்னிப்
பெருகு கணபதி
ஈச்சரத்தார் பீடு உடைக்

கோலமே ஆகித்
தோன்ற
உருகிய காதலும் மீது
பொங்க உலகர்
முன் கொள்ளும்
உணர்வு நீட
அருவி கண் வார் உறப்
பாடலுற்றார்
அங்கமும் வேதமும்
என்று எடுத்து 6.1.486
2385 கண்டு எதிர் போற்றி
வினவிப் பாடிக்
கணபதி ஈச்சரம்
காதலித்த
அண்டர் பிரானை
வணங்கி வைகும்
அப்பதியில் சில நாள்
போற்றித்
தொண்டருடன் அருள்
பெற்று மற்றத்
தொல்லைத் திருப்பதி

எல்லை நீங்கிப்
புண்டரிகத் தடம் சூழ்
பழனப் பூம்
புகலூர் தொழப்
போதுகின்றார் 6.1.487

2386 சீரின் மலிந்த சிறப்பின்
மேவும் சிறுத்
தொண்டர் நண்பருடன்
செல்ல நல்ல
வேரி நறும் தொங்கல்
மற்றவரும் விடை
அருளப் பெற்று மீண்ட
பின்பு
நீரின் மலிந்த சடையர்
மேவி நிகழும்
பதிகள் பல பணிந்து
பாரின் மலிந்து நிறைந்த
செல்வம் பயில்
புகலூர் நகர்ப் பாங்கு
அணைந்தார் 6.1.488

2387 திருப்புகலூர் திருத்
தொண்டரோடும்
செம்மை முருகனார்
மெய்ம் மகிழ்ந்த
விருப்பொடு சென்று
எதிர் கொள்ள வந்து
வேத முதல்வர் தம்
கோயில் எய்திப்
பொருப்பு உறழ்
கோபுரத்து உட் புகுந்து
பூமலி முன்றில் புடை
வலம் கொண்டு
ஒருப் படு சிந்தையொடு
உள் அணைந்தார்
ஓதாது ஞானம் எலாம்
உணர்ந்தார் 6.1.489

2388 புக்கு எதிர் தாழ்ந்து
விழுந்து எழுந்து
பூம் புகலூர் மன்னு
புண்ணியரை

நெக்கு உருகும் சிந்தை
அன்பு பொங்க
நிறை மலர் கண்ணீர்
அருவி செய்ய
மிக்க தமிழ்த் தொடை
மாலை சாத்தி
மேவிய ஏழ் இசை
பாடிப் போந்து
திக்கு நிறை சீர் முருகர்
முன்பு செல்ல
அவர் மடம் சென்று
புக்கார் 6.1.490

2389 ஆங்கு அவர் போற்றும்
சிறப்பின் மேவி
அப் பதி தன்னில் அமரு
நாளில்
வாங்கு மலைச்
சிலையார் மகிழ்ந்த
வர்த்த
மானீச்சரம் தான்

வணங்கி
ஓங்கிய அன்பின்
முருகனார் தம் உயர்
திருத்தொண்டு
சிறப்பித்து ஓங்கும்
பாங்கு உடை வண்தமிழ்
பாடி நாளும் பரமர்
தம் பாதம் பணிந்து 6.1.491
இருந்தார்
2390 மற்றத் திருப்பதி வைகு
நாளில் வாக்கின்
பெரு விறல் மன்னனார்
தாம்
புற்றிடம் கொண்டாரை
வந்து இறைஞ்சிப்
பொன் மதில் ஆரூர்
புகழ்ந்து போற்றிச்
சிறு இடைப் பொன்
தொடிப் பாங்கர்
தங்கும் திருப்புகலூர்
தொழச் சிந்தை செய்து

கொற்றவனார் அருள்
பெற்ற தொண்டர்
குழாத்துடன் அவ்வூர்
குறுக வந்தார் 6.1.492

2391 நாவுக்கு அரசர் எழுந்து
அருளும்
நல்ல திருவார்த்தை
கேட்ட போதே
சேவில் திகழ்ந்தவர்
மைந்தர் ஆன திருஞான
சம்பந்தர் சிந்தை அன்பு
மேவுற்ற காதல் மிகப்
பெருக விரைந்து எதிர்
கொள்ள மெய் அன்பர்
ஓடும்
பூவில் பொலி பொய்கை
சூழ் புகலூர் புறம்பு
அணை எல்லை கடந்து
போந்தார் 6.1.493

2392 அங்கணர் ஆரூர்

வணங்கிப் போந்த
அரசும் எதிர் வந்து
அணைய வாசப்
பொங்கு புனல்தண்
புகலி வந்த பூசுரர்
சிங்கமும் பொற்பின்
எய்தித்
தங்களின் அன்பின்
முறைமை யாலே
தாழ்ந்து வணங்கித்
தனித் தனியே
மங்கலம் ஆகிய நல்
வரவின் வாய்மை 6.1.494
வினவி மகிழும் போது

2393 மெய்த்திரு ஞான சம்பந்தர்
வாக்கின்
வேந்தரை
விருப்பினாலே
அப்பரை இங்கு
அணையப் பெறும் பேர்
அருள் உடையோம்

அந்தனர் ஆரூர்
எப்பரிசால் தொழுது
உய்ந்தது என்று
வினவிட ஈறில் பெரும்
தவத்தோர்
செப்பிய வண் தமிழ்
மாலையாலே
திருவாதிரை
நிகழ் செல்வம்
சொன்னார்
6.1.495

2394 அரசர் அருளிச் செய்த
வாய்மை
அப்பொழுதே அருள்
ஞானம் உண்ட
சிரபுர வேந்தரும்
சிந்தையின் கண்
தென் திருவாரூர்
வணங்குதற்கு
விரவிய காதலில்
சென்று போற்றி மீண்டும்

வந்து உம்முடன்
மேவுவன் என்று
உரவு கடல் கல்
மிதப்பின் வந்தார்க்கு
உரைத்து
உடன்பாடு கொண்டு
ஒல்லை போந்தார் 6.1.496

2395 சொல் பெரு வேந்தரும்
தோணி மூதூர்
தோன்றல் பின் காதல்
தொடத் தாமும்
பொன் புகலூர் தொழச்
சென்று அணைந்தார்
புகலிப் பிரானும் புரிந்த
சிந்தை
விற்குடி வீரட்டம்
சென்று மேவி
விடையவர்
பாதம் பணிந்து
போற்றிப்

பற்பல ஆயிரம்
தொண்டரோடும்
பாடலன்
நான் மறைப் பாடிப் 6.1.497
போந்தார்
2396 துணர் இணர்ச் சோலையும்
சாலி
வேலித் துறை நீர்ப்
பழனமும் சூழ்
கரும்பின்
மண மலி கானமும்
ஞானமும் உண்டார்
மருங்கு உற நோக்கி
மகிழ்ந்து அருளி
அணைபவர் அள்ளல்
கழனி ஆரூர்
அடைவோம்
என மொழிந்து அன்பு
பொங்கப்
புணர் இசைச் செந்தமிழ்
கொண்டு போற்றிப்

பொன் மதில் ஆரூர்ப்
புறத்து அணைந்தார் 6.1.498

2397 வான் உயர் செங்கதிர்
மண்டலத்து
மருங்கு அணையும்
கொடி மன்னும் ஆரூர்
தான் ஒரு பொன் உலகு
என்னத் தோன்றும்
தயங்கு ஒளி முன் கண்டு
சண்பை வந்த
பால் நிற நீற்றர்
பருக்கையானைப்
பதிகத்
தமிழ் இசைபாடி ஆடித்
தேனொடு
வண்டுமுரலும்
சோலைத்
திருப்பதி மற்று அதன்
எல்லை சேர்ந்தார்
6.1.499

2398 பொங்கிய சிந்தை
விருப்பின் வெள்ளம்
பொழிந்து புவிமேல்
பொலிவது என்ன
எங்கும் குளிர் ஒளி வீசு
முத்தின் இலங்கு
சிவிகை இழிந்தருளிச்
செங்கை நிறை மலர்
கொண்டு தூவித்
திரு இருக் குறள் பாடி
ஏத்தித்
தங்கள் பிரான் அருள்
ஆளும் ஆரூர்
தனைப் பணிவு உற்றார் 6.1.500
தமிழ் விரகர்
2399 படியில் ஞானம் உண்டு
அருளிய பிள்ளையைப்
பணிதற்கு
அடியர் சென்று எதிர்
கொள எழுந்து அருளும்
அஞ்ஞான்று

வடி கொள் சூலத்தர்
மன்னிய பொன்மதில்
ஆரூர்க்
கடி கொள் பேரணிப்
பொலிவையார் முடிவுறக்
காண்பார் 6.1.501

2400 நான மான் மத நளிர்
பெரும் சேற்று இடை நறும்
பொன்
தூ நறுந்துகள் சொரிதலில்
சுடர் ஒளிப் படலை
யான வீதிகள் அடி வலித்து
அவை கரைந்தலைய
வான மாரியில் பொழிந்தது
மலர் மது மாரி 6.1.502

2401 ஆடல் நீடுவ துகில் கொடி
அணி குழல் கொடிகள்
தோடு சூழ்வன
சுரும்பொடு தமனியத்
தசும்பு

காடு கொண்டன கதலி
தோரணம் நிரைக் கமுகு
மாட மாளிகை
மண்டபங்களின் மருங்கு
எல்லாம் 6.1.503
2402 மாலை சூழ் புறம்
கடைகளின் மணி நிரை
விளக்கின்
கோல நீள் சுடர் ஒளியுடன்
கோத்து இடை தூக்கும்
நீல மா மணி நிழல் பொர
நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவன
வேதிகை மலர்ப் பந்தர் 6.1.504
2403 தழை மலர்த்தடம்
சாலைகள் தெற்கள் சதுக்கம்
குழை முகத்தவர் ஆட
அரங்கு இமையவர்
குழாமும்
விழை சிறப்பின வியல்

இடம் யாவையும்
மிடைந்து
மழை முழக்கு என
இயம்பின மங்கல 6.1.505
இயங்கள்

2404 விரவு பேர் அணி வேறு
வேறு இன்னன விளங்கும்
பிரசமென்மலர் சோலை
சூழ் பெரும் திருவாரூர்
அரசு அளிப்பவர்
அருளினால் அடியவர்
குழுவும்
புரிசனங்களும் புறத்து
அணைந்து எதிர்
கொள்ளும் பொழுது
6.1.506

2405 வந்து இறைஞ்சும் மெய்த்
தொண்டர் தம் குழாத்து
எதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராம்
சண்பையர் தலைவர்

அந்தமாய் உலகு ஆதியாம்
பதிகம் அங்கு எடுத்தே
எந்தை தான் எனை என்று
கொள்ளும் கொல் என்று
இசைத்தார் 6.1.507

2406 ஆன அத்திரு பதிகம் முன்
பாடிவந்து அணையும்
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர்
சூழ அந் நகரார்
தூ நறும் சுண்ண மலர்
பொரி தூஉய்த் தொழுது
ஏத்த
வான நாயகர் கோயில்
வாயிலின் மருங்கு
அணைந்தார் 6.1.508

2407 மன்னு தோரண வாயில்
முன் வணங்கி உள்
புகுவார்
தன் உள் எவ்வகைப்
பெருமையும் தாங்கிய

தகைத்தாம்
பன் நெடும் சுடர்ப்
படலையின் பரப்பினைப்
பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்து தேவ
ஆசிரியன் தொழுது
எழுந்தார் 6.1.509

2408. மாடு சூழ் திரு மாளிகை
வலம் கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலில் கோபுரம்
பணிந்து கை குவித்துத்
தேடு மால் அயர்க்கு
அரியராய்ச் செழுமணிப்
புற்றில்
நீடு வாழ் முன்பு நிலமுறப்
பல முறை பணிந்தார் 6.1.510

2409 பணிந்து வீழ்ந்தனர்
பதைத்தனர் பரவிய புளகம்
அணிந்த மேனியோடு
ஆடினர் பாடினர் அறிவில்

துணிந்த மெய்ப் பொருள்
ஆனவர் தமைக் கண்டு
துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின்
விரைந்து எழு
வேட்கையில் தாழ்ந்தார் 6.1.511
2410 செஞ் சொல் வண் தமிழ்த்
திருப்பதிகத்து இசை
எடுத்து
நஞ்சு போனகம் ஆக்கிய
நம்பர் முன் பாடி
மஞ்சு சூழ் திரு மாளிகை
வாயிலின் புறம் போந்து
அஞ்சு எழுத்தின் மெய்
உணர்ந்தவர் திருமடத்து 6.1.512
அணைந்தார்
2411 அங்கு அணைந்து அமர்ந்து
அருளுவார் அரன் நெறி
அமர்ந்த
செங்கண் ஏற்றவர் சேவடி

வணங்கி முன் திளைத்துப்
பொங்கு பேர் ஒளிப் புற்று
இடம் கொண்டவர் புனிதப்
பங்கயப் பதம் தொழுது 6.1.513
காலம் தொறும் பணிந்தார்
2412 புற்றிடம் கொளும்
புனிதரைப் போற்றி இசை
பெருக
பற்றும் அன்பொடு
பணிந்து இசைப் பதிகங்கள்
பாடி
நல்தவத்
திருத்தொண்டர்கள் ஒடு
நலம் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன் இடை
வைகும் அந் நாளில்
6.1.514

2413 மல்லல் நீடிய வலி வலம்
கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான் மறை
முதல்வர் தம் பதி பல

தொழுதே
எல்லை இல்
திருப்பதிகங்களால்
பணிந்து ஏத்தி
அல்லல் தீர்ப்பவர் மீண்டும்
ஆரூர் தொழ அணைந்தார் 6.1.515
2414 ஊறு காதலில் ஒளி வளர்
புற்றிடம் கொண்ட
ஆறு உலாவிய சடை முடி
ஐயரைப் பணிந்து
நீறு வாழ் என நிகழ் திருத்
தொண்டர் களோடும்
ஈறிலாத் திரு ஞான
சம்பந்தர் அங்கு இருந்தார் 6.1.516
2415 அங்கு நன்மையில்
வைகும் அந்நாள் சில
அகல
நங்கள் தம் திரு நாவினுக்கு
அரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப் புகலூர்

தொழ அருளினால்
போவார்
தங்கும் அப்பதிப்
புறம்பணை சார்ந்து அருள் 6.1.517
செய்வார்

2416 புவன ஆரூரினில் புறம்
போந்து
அதனையே நோக்கி
நின்றே
அவம் இலா நெஞ்சமே
அஞ்சல் நீ
உய்யும் ஆறு அறிதி
அன்றே
சிவனது ஆரூர்
தொழாய் நீ மறவாது
என்று செங்கை கூப்பி
பவனமாய்ச்
சோடையாய் எனும்
திருப்பதிகம் முன்
பாடினாரே 6.1.518

2417 காழியார் வாழ வந்து
அருள் செயும்
கவுணியப் பிள்ளையார்
தாம்
ஆழியான் அறிஒணா
அண்ணல்
ஆரூர் பணிந்து அரிது
செல்வார்
பாழி மால் யானையின்
உரி புணைந்தார்
பனையூர் பணிந்து
வாழி மாமறை இசைப்
பதிகமும் பாடி 6.1.519
அப் பதியினில் வைகி

2418 அங்கு நின்று அரிது
எழுந்து அருளுவார் அகில
காரணமும் ஆனார்
தங்கு நல் பதிகளும் பிற
பணிந்து அருளி வண்
தமிழ் புனைந்தே

எங்கும் மெய்த்தவர் குழாம்
எதிர் கொளத் தொழுது
எழுந்து அருளி வந்தார்
பொங்கு தண் பாசடைப்
பங்கயப் புனல் வயல்
புகலூர் சார 6.1.520

2419 நாவினுக்கு அரசரும் நம்பி
சீர் முருகரும் மற்று நாமச்
சேவுகைத்தவர் திருத்
தொண்டர் ஆனவர்கள்
முன் சென்று சீதப்
பூவினில் பொலி புனல்
புகலியார் போதகத்து எதிர்
பணிந்தே
மேவ மற்று அவருடன்
கூடவே விமலர் கோயிலை
அடைந்தார் 6.1.521

2420 தேவர் தம் தலைவனார்
கோயில் புக்கு
அனைவரும் சீர் நிலத்து

உற வணங்கி
பாவரும் தமிழ் இசைப்
பதிகமும் பாடி முன்
பரவுவார் புறம்பு
அணைந்தே
தாவில் சீர் முருகனார்
திருமனைக்கு எய்தி
அத் தனி முதல்
தொண்டர் தாமே
யாவையும் குறை
அறுத்து இட அமர்ந்து
அருளுவார் இனிதின்
அங்கு உறையும் நாளில் 6.1.522
2421 நீல நக்க அடிகளும் நிகழ்
சிறுத்
தொண்டரும் உடன்
அணைந்து எய்தும்
நீர்மைச்
சீலம் மெய்த்தவர்களும்
கூடவே கும்பிடும்
செய்கை நேர் நின்று

வாய்மை
சாலமிக்கு உயர் திருத்
தொண்டின்
உண்மை திறம்
தன்னையே தெளிய
நாடிக்
காலம்
உய்த்தவர்களோடு
அளவளாவிக்
கலந்து அருளினார் காழி
நாடார்
6.1.523

2422 கும்பிடும் கொள்கையில்
குறி கலந்து
இசை எனும் பதிக முன்
ஆன பாடல்
தம் பெரும்
தலைமையால்
நிலைமை சால்
பதிய தன் பெருமை
சால்புற விளம்பி

உம்பரும் பரவுதற்கு
உரிய சொல்
பிள்ளையார் உள்ளம்
மெய்க் காதல் கூர
நம்பர் தம் பதிகள்
ஆயின ஏனைப் பலவும்
முன் நண்ணியே தொழ
நயந்தார் 6.1.524

2423 புள்ளல் அம்பு தண்புனல்
புகலூர்
உறை புனிதனார் அருள்
பெற்றுப்
பிள்ளையார் உடன்
நாவினுக்கு
அரசரும் பிற பதி
தொழச் செல்வார்
வள்ளலார் சிறுத்
தொண்டரும் நீல
நக்கரும் வளம் பதிக்கு
ஏக

உள்ளம் அன்புறும்
முருகர் அங்கு
ஒழியவும் உடன்பட 6.1.525
இசைவித்தார்

2424 கண்ணகன் புகல் ஊரினைத்
தொழுது
போம் பொழுதினில்
கடல் காழி
அண்ணலார் திரு
நாவினுக்கு அரசர் தம்
அருகு விட்டு அகலாதே
வண்ண நித்திலச்
சிவிகையும் பின் வர
வழிகொள உறும் காலை
எண்ணில் சீர்த்திரு
நாவினுக்கு அரசரும்
மற்று அவர்க்கு
இசைக்கின்றார் 6.1.526

2425 நாயனார் உமக்கு அளித்து
அருள்

செய்த இந் நலம் கிளர்
ஒளி முத்தின்
தூய யானத்தின் மிசை
எழுந்து அருளுவீர்
என்றலும் சுடர்த் திங்கள்
மேய வேணியர்
அருளும் இவ்வாறு
எனில்
விரும்பு
தொண்டர்களோடும்
போய தெங்குநீர் அங்கு
யான் பின் வரப்
போவது என் அருள் 6.1.527
செய்தார்
2426 என்று பிள்ளையார்
மொழிந்து அருள் செய்திட
இரும் தவத்து
இறையோரும்
நன்று நீர் அருள்
செய்ததே செய்வன்
என்று

அருள் செய்து நயப்பு
உற்ற
அன்றை நாள் முதல்
உடன் செல்லும் நாள்
எலாம் அவ்
இயல்பினில் செல்வார்
சென்று முன் உறத்
திருவம்பர்
அணைந்தனர்
செய்தவக்
குழாத்தோடும் 6.1.528

2427 சண்பை மன்னரும்
தம்பிரான் அருள்
வழி நிற்பது தலைச்
செல்வார்
பண்பு மேம் படு
பனிக்கதிர் நித்திலச்
சிவிகையில் பணிந்து
ஏறி
வண் பெரும் புகல்

ஊரினைக் கடந்து
போய் வரும்
பரிசனத்தோடும்
திண் பெரும் தவர்
அணைந்தது எங்கு
என்று போய்த்
திருவம்பர் நகர் புக்கார் 6.1.529

2428 அம்பர்மா நகர் அணைந்து
மா
காளத்தில் அண்ணலார்
அமர்கின்ற
செம் பொன் மாமதில்
கோயிலை வலம்
கொண்டு
திருமுன்பு பணிந்து
ஏத்தி
வம்புலாம் மலர் தூவி
முன் பரவியே வண்
தமிழ் இசை மாலை
உம்பர் வாழ நஞ்சு

உண்டவர் தமைப்
பணிந்து உருகும் 6.1.530
அன்பொடு தாழ்ந்தார்
2429 தாழ்ந்து நாவினுக்கு
அரசுடன்
தம்பிரான் கோயில்
முன்புறம் எய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோடு
அப்பதி
அமர்பவர் சுரநதி
முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர்
தமைப் பெரும்
காலங்கள்
விரும்பினால் கும்பிட்டு
வாழ்ந்து இருந்தனர்
காழியர் வாழ
வந்து அருளிய மறை
வேந்தர் 6.1.531
2430 பொருவு இலாத சொல்

புல்கு பொன்
நிறம் முதல்
பதிகங்களால் போற்றித்
திருவின் ஆர்ந்த கோச்
செங்கணான்
அந்நகர் செய்த
கோயிலைச் சேர்ந்து
மருவு வாய்மை வண்
தமிழ் மாலை
அவ்வளவனைச்
சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலில்
பணிந்து முன் பரவினார்
பேணிய உணர்வோடும் 6.1.532
2431 இன்ன வாறு சொல்
மாலைகளால்
துதித்து இறைஞ்சி
அங்கு அமர் நாளில்
கன்னி மா மதில்
திருக்கடவூர் தொழக்
காதல் செய்து

அருளிப்போய்
மன்னு கோயில்கள்
பிறபதி வணங்கியே
வாக்கின் மன்னவ
ரோடும்
அந்நெடும்பதி அணை
உறக் அயலரோடு
அடியவர்
எதிர்கொண்டார்
6.1.533

2432 மற்ற வண் பதி அணைந்து
வீர
அட்டத்து மழவிடையார்
கோயில்
சுற்று மாளிகை வலம்
கொண்டு காலனை
உதைத்து உருட்டிய
செய்ய
பொன் சிலம்பு அணி
தாமரை வணங்கிமுன்
போற்றி உய்ந்து எதிர்

நின்று
பற்று அறுப்பவர் சடை
உடையான்
எனும் பதிக இன் இசை
பாடி 6.1.534

2433 பரவி ஏத்தி அங்கு
அரிதினில்
போந்து பார் பரவு சீர்
அரசோடு
விரவு நண்பு உடை
குங்கிலிய பெருங்
கலயர் தம் மனை
மேவிக்
கரை இல் காதல் மற்று
அவர் அமைத்து
அருளிய விருந்து
இனிது அமர்ந்து
சிரபுரத்தவர் திரு
மயானமும் பணிந்து
இருந்தனர் சிறப்பு எய்தி 6.1.535

2434 சிறப்பு உடைத் திருப்பதி
அதன்
இடைச் சில நாள்
அமர்ந்து அருளோடும்
விறல் பெரும் கரி
உரித்தவர் கோயில்கள்
தொழச் செல்வார்
மறைப் பெரும் திருக்
கலயரும் உடன்பட
வணங்கிய
மகிழ்வோடும்
அறப் பெரும் பயன்
அனைய அத்
தொண்டரோடு
அணைந்தனர்
திருவாக்கூர் 6.1.535

2435 தக்க அந்தணர் மேவும் அப்
பதியினில்
தான் தோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார் சடை

அண்ணலைப்
பணிந்து இசைச்
செந்தமிழ் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள்
பிறவுடன் தொழுது
போய் மீச்சூர் பணிந்து
ஏத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பரவ
நின்று ஆடுவார்
பாம்புரம் நகர் சேர்ந்தார் 6.1.537

2436 பாம்புரத் துறை பரமரைப்
பணிந்து
நல் பதிக இன் இசை
பாடி
வாம்புனல் சடை
முடியினார் மகிழ்
இடம் மற்றும் உள்ளன
போற்றிக்
காம்பினில் திகழ்
கரும்பொடு செம்
நெலின் கழனி

அம்பணை நீங்கித்
தேம் பொழில் திரு வீழி
நன் மிழலையின்
மருங்கு உறச் செல்கிறார் 6.1.538

2437 அப்பொழுதின் ஆண்ட
அரசை எதிர் கொண்ட
மெய்ப் பெருமை
அந்தணர்கள் வெங்குரு
வாழ் வேந்தனார்
பிற்பட வந்து எய்தும்
பெரும் பேறு கேட்டு
உவப்பார்
எப் பரிசினால் வந்து
அணைந்து அங்கு எதிர்
கொண்டார்
6.1.539

2438 நிறை குடம் தூபம் தீபம்
நீட நிரைத்து ஏந்தி
நறை மலர் பொன்
சுண்ணம் நறும் பொரியும்
தூவி

மறை ஒலி போய் வான்
அளப்ப மா முரசம் ஆர்ப்ப
இறைவர் திரு மைந்தர்
தமை எதிர் கொள்
வரவேற்றார் 6.1.540

2439 வந்து திரு வீழி மிழலை
மறை வல்ல
அந்தணர்கள் போற்றி
இசைப்பத் தாமும் மணி
முத்தின்
சந்த மணிச் சிவிகை நின்று
இழிந்து தாழ்ந்து அருளி
உய்ந்த மறையோர் உடன்
அணைந்து அங்கு உள்
புகுவார் 6.1.541

2440 அப்போது அரையார்
விரிகோவண ஆடை
ஒப்பு ஓதரும் பதிகத்து
ஓங்கும் இசைபாடி
மெய்ப் போதப் போது

அமர்ந்தார் தம் கோயில்
மேவினார்
கைப் போது சென்னியின் 6.1.542
மேல் கொண்டு கவுணியர்
2441 நாவின் தனி மன்னர்
தாமும் உடன் நண்ண
மேவிய விண் இழிந்த
கோயில் வலம் கொள்வார்
பூவியலும் உந்தியான்
போற்றப் புவிக் கிழிந்த
தேவியலும் மெய் கண்டு
சிந்தை வியப்பு எய்தினார் 6.1.543
2442 வலம் கொண்டு புக்கு
எதிரே வந்து வர நதியின்
சலம் கொண்ட வேணித்
தனி முதலைத் தாழ்ந்து
நிலம் கொண்ட
மேனியராய் நீடு பெரும்
காதல்
புலம் கொண்ட

சிந்தையினால் பொங்கி
இசை மீப்பொழிந்தார் 6.1.544

2443 போற்றிச் சடையார் புனல்
உடையான் என்று எடுத்து
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்
மாலை சந்த இசை
ஆற்ற மிகப் பாடி ஆனந்த
வெள்ளத்தில்
நீற்றழகர் சேவடிக் கீழ்
நின்று அலைந்து நீடினார் 6.1.545

2444 நீடிய பேரன்பு உருகி
உள்ளலைப்ப நேர் நின்று
பாடி எதிர் ஆடிப் பரவிப்
பணிந்து எழுந்தே
ஆடிய சேவடிகள் ஆர்வம்
உற உட்கொண்டு
மாடுயர் கோயில் புறத்து
அரிது வந்து அணைந்தார்
6.1.546

2445 வந்து அணைந்து வாழ்ந்து

மதில்புறத்து ஓர் மா
மடத்துச்
செம் தமிழ்ச் சொல்
வேந்தரும் செய்தவரும்
சேர்ந்து அருளச்
சந்த மணிக் கோபுரத்துச்
சார்ந்த வடபால் சண்பை
அந்தணர் சூளா மணியார்
அங்கு ஓர் மடத்து
அமர்ந்தார் 6.1.547
2446 அங்கண் அமர்வார்
அரனார் அடி இணைக்
கீழ்த்
தங்கிய காதலினால்
காலங்கள் தப்பாமே
பொங்கு புகழ் வாகீசரும்
கூடப் போற்றி இசைத்தே
எங்கும் இடர் தீர்ப்பார்
இன்புற்று உறைகின்றார் 6.1.548
2447 ஓங்கு புனல் பேணு

பெருந்துறையும் உள்ளிட்ட
பாங்கர் திலதைப்
பதிமுற்றமும் பணிந்து
வீங்கு ஒலி நீர் வீழி
மழலையினில் மீண்டும்
அணைந்து
ஆங்கு இனிது கும்பிட்டு 6.1.549
அமர்ந்து ஒழுகும் நாளில்
2448 சேண் உயர் மாடப் புகலி
உள்ளார்
திரு ஞான சம்பந்தப்
பிள்ளையாரைக்
காணும் விருப்பில்
பெருகும் ஆசை கைம்
மிகு காதல் கரை
இகப்பப்
பூணும் மனத்தொடு
தோணி மேவும்
பொருவிடை யார்
மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை அகன்று

போந்து வீழி
மிழலையில் வந்து
அணைந்தார் 6.1.550

2449 ஊழி முடிவில் உயர்ந்த
வெள்ளத்து
ஓங்கிய காழி உயர்
பதியில்
வாழி மறையவர்
தாங்கள் எல்லாம் வந்து
மருங்கு அணைந்தார்கள்
என்ன
வீழி மிழலையின்
வேதியர்கள் கேட்டு
மெய்
ஞானம் உண்டாரை
முன்னா
ஏழ் இசை சூழ்மறை
எய்த ஓதி எதிர் கொள்
முறைமையில் கொண்டு
புக்கார் 6.1.551

2450 சண்டைத்
திருமறையோர்கள்
எல்லாம்
தம் பிரானாரைப்
பணிந்து போந்து
நண்பில் பெருகிய காதல்
கூர்ந்து
ஞான சம்பந்தர் மடத்தில்
எய்திப்
பண்பில் பெருகும்
கழுமலத்தார்
பிள்ளையார்
பாதம் பணிந்து பூண்டே
எண் பெற்ற
தோணிபுரத்தில்
எம்மோடு
எழுந்து அருளப் பெற
வேண்டும் என்றார் 6.1.552

2451 என்று அவர் விண்ணப்பம்
செய்த போதில்

ஈறு இல் சிவ ஞானப்
பிள்ளை யாரும்
நன்று இது சாலவும்
தோணி மேவும் நாதர்
கழல் இணை நாம்
இறைஞ்ச
இன்று கழித்து மிழலை
மேவும் இறைவர்
அருள் பெற்று போவது
என்றே
அன்று புகலி
அருமறையோர்க்கு
அருள்
செய்து அவர்க்கு முகம்
அளித்தார்
6.1.553

2452 மேற்பட்ட அந்தணர்
சண்பை மேவும்
வேதியர்க்கு ஆய
விருந்து அளிப்ப
பால் பட்ட சிந்தையராய்

மகிழ்ந்து
பரம் பொருள் ஆனார்
தமைப் பரவும்
சீர் பட்ட எல்லை இனிது
செல்லத் திருத்
தோணி மேவிய
செல்வர் தாமே
கார் பட்ட வண்கைக்
கவுணியர்க்கு கனவிடை
முன் நின்று அருள்
செய்கின்றார் 6.1.554

2453 தோணியில் நாம் அங்கு
இருந்த
வண்ணம் தூமறை வீழி
மிழலை தன்னுள்
சேண் உயர்
விண்ணினின்று இழிந்த
இந்தச் சீர் கொள்
விமானத்துக்
காட்டுகின்றோம்
பேணும் படியால் அறிதி

என்று பெயர்ந்து
அருள் செய்யப் பெரும்
தவங்கள்
வேணு புரத்தவர் செய்ய
வந்தார் விரவும்
புளகத் தொடும்
உணர்ந்தார் 6.1.555

2454 அறி உற்ற சிந்தையராய்
எழுந்தே
அதிசயித்து உச்சிமேல்
அங்கை கூப்பி
வெறி உற்ற
கொன்றையினார்
மகிழ்ந்த விண்
இழி கோயிலில் சென்று
புக்கு
மறி உற்ற கையரைத்
தோணி மேல் முன்
வணங்கும்படி அங்குக்
கண்டு வாழ்ந்து

குறியில் பெருகும்
திருப்பதிகம் குலவிய
கொள்கையில்
பாடுகின்றார் 6.1.556

2455 மைம் மரு பூங்குழல் என்று
எடுத்து
மாறில் பெரும்
திருத்தோணி தன் மேல்
கொம்மை
முலையினாள் கூட நீடு
கோலம் குலாவு மிழலை
தன்னுள்
செம்மை தரு விண்
இழிந்த கோயில்
திகழ்ந்தபடி இது என்
கொல் என்று
மெய்ம்மை விளங்கும்
திருப்பதிகம் பாடி
மகிழ்ந்தனர் வேதவாயர்
6.1.557

2456 செஞ்சொல் மலர்ந்த

திருப்பதிகம்
பாடி திருக் கடைக்
காப்புச் சாத்தி
அஞ்சலி கூப்பி விழுந்து
எழுவார்
ஆனந்த வெள்ளம்
அலைப்பப் போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப்
புகலி மேவும் மா
மறையோர் தமை
நோக்கி வாய்மை
நெஞ்சில் நிறைந்த
குறிப்பில் வந்த நீர்மை
திறத்தை அருள்
செய்கின்றார் 6.1.558

2457 பிரம புரத்தில் அமர்ந்த
முக்கண்
பெரிய பிரான்
பெருமாட்டி யோடும்
விரவிய தானங்கள்

எங்கும் சென்று
விரும்பிய
கோலம் பணிந்து
போற்றி
வருவது மேல் கொண்ட
காதல் கண்டு
அங்கு அமர்ந்த வகை
இங்கு அளித்தது என்று
தெரிய உரைத் தருள்
செய்து நீங்கள்
சிரபுர மாநகர் செல்லும் 6.1.559
என்றார்
2458 என்று கவுணியப்
பிள்ளையார் தாம்
இயம்பப் பணிந்தருள்
ஏற்றுக் கொண்டே
ஒன்றிய காதலின்
உள்ளம் அம் கண்
ஒழிய ஒருவாறு அகன்று
போந்து
மன்றுள் நடம் புரிந்தார்

மகிழ்ந்த தானம்
பலவும் வணங்கிச்
சென்று
நின்ற புகழ்த் தோணி
நீடுவாரைப் பணியும்
நியதியராய் உறைந்தார் 6.1.560

2459 சிரபுரத்து அந்தணர் சென்ற
பின்னைத்
திருவீழி மேவிய
செல்வர் பாதம்
பரவுதல் செய்து
பணிந்து நாளும்
பண்பின்
வழாத் திருத் தொண்டர்
சூழ
உரவுத் தமிழ்த் தொடை
மாலை சாத்தி
ஓங்கிய நாவுக்கு
அரசரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்பு
கூர மேவி

இனிது அங்கு உறையும்
நாளில் 6.1.561
2460 மண்ணின் மிசை வான்
பொய்த்து நதிகள்
தப்பி மன் உயிர்கள் கண்
சாம்பி உணவு மாறி
விண்ணவர்க்கும்
சிறப்பில் வரும் பூசை
ஆற்ற மிக்க பெரும் பசி
உலகில் விரவக் கண்டு
பண் அமரும் மொழி
உமையாள் முலையின்
ஞானப் பால் அறா
வாயருடன் அரசும் பார்
மேல்
கண் நுதலான் திருநீற்றுச்
சார் வினோர்க்கும்
கவலை வருமோ என்று
கருத்தில் கொண்டார் 6.1.562
2461 வானாகி நிலனாகி

அனலுமாகி மாருதமாய்
இரு சுடராய் நீரும் ஆகி
ஊனாகி உயிராகி
உணர்வுமாகி உலகங்கள்
அனைத்தும் ஆய்
உலகுக்கு அப்பால்
ஆனாத வடிவாகி
நின்றார் செய்ய அடி
பரவி அன்று இரவு
துயிலும் போது
கான் ஆடு கங்காளர்
மிழலை மூதூர்
காதலித்தார்
கனவில் அணைந்து
அருளிச் செய்வார் 6.1.563
2462 உலகியல்பு நிகழ்ச்சியால்
அணைந்த தீய
உறுபசி நோய் உமை
அடையாது எனினும்
உம்பால்
நிலவு சிவ நெறி

சார்ந்தோர் தம்மை
வாட்டம்
நீங்குதற்கு நித்தம் ஓர்
ஓர் காசு நீடும்
இலகு மணிப் பீடத்துக்
குணக்கும் மேற்கும்
உமக்கு இந்தக் காலம்
தீர்ந்தால்
அலகில் புகழீர் தவிர்வ
தாகும் என்றே அருள்
புரிந்தார் திருவீழி
மிழலை ஐயர் 6.1.564

2463 தம்பிரான் அருள் புரிந்து
கனவின்
நீங்கச் சண்பையர் இள
ஏறு தாமும் உணர்ந்து
நம்பிரான் அருள்
இருந்த வண்ணம்
என்றே
நாவின் இசை

அரசரொடும் கூட
நண்ணி
வம்புலா மலர் இதழி
வீழிநாதர் மணிக்
கோயில் வலம் செய்யப்
புகுந்த வேலி
அம்பிகா பதி அருளால்
பிள்ளையார் தாம்
அபிமுகத்துப் பீடிகை
மேல் காசு கண்டார் 6.1.565
2464 காதலொடும் தொழுது
எடுத்துக் கொண்டு நின்று
கை குவித்துப் பெரு
மகிழ்ச்சி கலந்துபொங்க
நாதர் விரும்பு
அடியார்கள் நாளும்
நாளும் நல்
விருந்தாய் உண்பதற்கு
வருக என்று
தீது இல் பறை
நிகழ்வித்துச் சென்ற

தொண்டர்
திருவமுது கறி
நெய்பால் தயிர் என்று
இன்ன
ஏதம் உறாது இனிது
உண்ண ஊட்டி அங்கண்
இருதிறத்து பெரும்
தவரும் இருந்த நாளில்
6.1.566

2465 நாவினுக்கு வேந்தர் திரு
மடத்தில் தொண்டர்
நாட் கூறு திரு அமுது
செய்யக் கண்டு
சே உகைத்தார் அருள்
பெற்ற பிள்ளையார் தம்
திருமடத்தில் அமுது
ஆக்குவாரை நோக்கித்
தீவினைக்கு நீர் என்றும்
அடைவிலாதீர் திரு
அமுது காலத்தால்
ஆக்கி இங்கு

மேவு மிக்க
அடியவருக்கு அளியா
வண்ணம்
விளைந்தவாறு என்
கொலோ விளம்பும்
என்றார் 6.1.567

2466 திருமறையோர் தலைவர்
தாம் அருளிச்
செய்யத் திருமடத்தில்
அமுது அமைப்போர்
செப்புவார்கள்
ஒரு பரிசும்
அறிந்திலோம் இதனை
உம்மை உடையவர்
பால் பெறும் படிக்காசு
ஒன்றும் கொண்டு
கருதிய எல்லாம்
கொள்ள வேண்டிச்
சென்றால்
காசு தனை வாசி பட
வேண்டும் என்பார்

பெரு முனிவர் வாகீசர்
பெற்ற காசு பேணியே
கொள்வர் இது பிற்பாடு
என்றார் 6.1.568

2467 திரு ஞான சம்பந்தர்
அதனைக் கேட்டுச்
சிந்திப்பார்
சிவபெருமான் நமக்குத்
தந்த
ஒரு காசு வாசிபட
மற்றக் காசு நன்று ஆகி
வாசி படாது ஒழிவான்
அந்தப்
பெரு வாய்மை
திருநாவுக்கரசர்
தொண்டால்
பெறும் காசாம்
ஆதலினால் பெரியோன்
தன்னை
வருநாள்கள் தரும் காசு

வாசி தீரப் பாடுவன்
என்று எண்ணியது
மனதுள் கொண்டார் 6.1.569
2468 மற்றை நாள் தம்பிரான்
கோயில் புக்கு
வாசி தீர்த்து அருளும்
எனப் பதிகம் பாடிப்
பெற்றபடி நல் காசு
கொண்டு மாந்தர்
பெயர்ந்து
போய் ஆவண
வீதியினில் காட்ட
நல் தவத்தீர் இக் காசு
சால நன்று வேண்டுவன
நாம் தருவோம் என்று
நல்க
அற்றை நாள் தொடங்கி
நாள் கூறு தன்னில்
அடியவரை அமுது
செய்வித்து ஆர்வம்
மிக்கார்

2469 அருவிலையில் பெரும்
காசும் அவையே
ஆகி அமுது செய்யத்
தொண்டர் அளவு
இறந்துபொங்கி
வரும் அவர்கள்
எல்லார்க்கும்
வந்தாருக்கும்
மகிழ்ந்து உண்ண இன்
அடிசில் மாளாது ஆகத்
திரு முடி மேல்
திங்களொடு கங்கை
சூடும் சிவ
பெருமான் அருள்
செய்ய சிறப்பின் மிக்க
பெருமை தரு சண்பை
நகர் வேந்தர் நாவுக்கு
அரசர் இவர் பெரும்
சோற்றுப் பிறங்கல்
ஈந்தார்

6.1.571

2470 அவனி மிசை மழை
பொழிய உணவு மல்க்¢
அனைத்து உயிரும்
துயர் நீங்கி
அருளினாலே
புவனம் எலாம் பொலிவு
எய்தும் காலம் எய்த
புரி சடையார் கழல்
பலநாள் போற்றி
வைகிப் 2
தவ முனிவர் சொல்
வேந்தரோடும் கூடத்
தம்பிரான்
அருள் பெற்றுத்
தலத்தின் மீது
சிவன் மகிழும்
தானங்கள் வணங்கப்
போவார்
தென் திருவாஞ்சிய
மூதூர் சென்று சேர்ந்தார்

6.1.572

2471 நீடு திரு வாஞ்சியத்தில்
அமர்ந்த முக்கண்
நீல மிடற்று
அருமணியை
வணங்கிப் போற்றிப்
பாடொலி நீர்த்
தலையாலம்காடு மாடு
பரமர்
பெருவேளூரும்
பணிந்து பாடி
நாடு புகழ்த் தனிச்
சாத்தங் குடியில் நண்ணி
நம்பர் திருக்கர் வீரம்
நயந்து பாடித்
தேடு மறைக்கு அரியார்
தம் விளமர் போற்றித்
திருவாரூர் தொழ
நினைந்து சென்று
புக்கார் 6.1.573

2472 நம்பர் மகிழ் திருவாரூர்
வணங்கிப் போந்து
நலம் கொள் திருக்
காறாயில் நண்ணி
ஏத்திப்
பைம் புனல் மென்
பணைத்தேவூர்
அணைந்து போற்றிப்
பரமர் திருநெல்லிக்காப்
பணிந்து பாடி
உம்பர் பிரான்
கைச்சினமும் பரவித்
தெங்கூர் ஓங்கு
புகழ்த் திருக்
கொள்ளிக்காடும்
போற்றி
செம் பொன் மதில்
கோட்டூரும் வணங்கி
ஏத்தித்
திரு மலி வெண் துறை
தொழுவான் சென்று

சேர்ந்தார் 6.1.574

2473 மற்றவ்வூர் தொழுது ஏத்தி
மகிழ்ந்து பாடி மால்
அயனுக்கு அரிய பிரான்
மருவும் தானம்
பற் பலவும் சென்று
பணிந்து ஏத்திப் பாடிப்
பரவும்
திருத்தொண்டர் குழாம்
பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர் வாழ் தண்தலை
நீள் நெறி உள்ளிட்ட
கனக மதில் திருக்
களரும் கருதார் வேள்வி
செற்றவர் சேர் பதி
பிறவும் சென்று
போற்றித்
திருமறைக் காட்டு அதன்
மருங்கு சேர்ந்தார்
அன்றே 6.1.575

2474 கார மண் வெஞ்சுரம்
அருளால் கடந்தார் தாமும்
கடல் காழி கவுணியர்
தம் தலைவர் தாமும்
சேர எழுந்து அருளிய
அப் பேறு கேட்டுத்
திறை
மறைக் காட்டு
அகன்பதியோர்
சிறப்பில் பொங்கி
ஊர் அடைய
அலங்கரித்து விழவு
கொள்ள உயர்
கமுகு கதலி நிறை குடம்
தீபங்கள்
வார் முரசம் மங்கள்
நாள் தங்கள் மல்க எதிர்
கொள்ள அடியாருடன்
மகிழ்ந்து வந்தார்
6.1.576

2475 முன் அணைந்த

திருநாவுக்கு அரசர் தம்மை
முறைமையால் எதிர்
கொண்டு களிப்பின்
மூழ்கிப்
பின் அணைய எழுந்து
அருளும் பிள்ளையார்
தம் பெருகிய பொன்
காளத்தின் ஓசை
கேட்டுச்
சென்னி மிசை கரம்
குவித்து முன்பு சென்று
சேண் நிலத்து
வணங்குதலும் திருந்து
சண்பை
மன்னவரும்
மணிமுத்தின் சிவிகை
நின்று
வந்து இழிந்து வணங்கி
மகிழ்ந்து உடன்
போந்தார்

6.1.577

2476 சொல் அரசர் உடன் கூடப்
பிள்ளையாரும்
தூமணி நீர் மறைக்
காட்டுத் தொல்லை
மூதூர்
மல்கு திரு மறுகின் கண்
புகுந்த போது
மாதவர்கள்
மறையவர்கள் மற்றும்
உள்ளோர்
எல்லை இல்லா வகை
அர என்று எடுத்த ஓசை
இரு விசும்பும் திசை
எட்டும் நிறைந்து
பொங்கி
ஒல் ஒலி நீர் வேலை
ஒலி அடக்கி விண்மேல்
உம்பர் நாட்டு
அப்புறத்தும் உற்றது
அன்றே 6.1.578

2477 அடியவரும் பதியவரும்
மருங்கு போற்ற
அணி மறுகின் உடன்
எய்தி அருகு சூழ்ந்த
கொடி நுடங்கு செழும்
திரு மாளிகையின்
முன்னர்க் கோபுரத்தைத்
தாழ்ந்து
இறைஞ்சிக்குறுகிப் புக்கு
முடிவில் இமையவர்
முனிவர் நெருங்கும்
தெய்வ முன்றில் வலம்
கொண்டு நேர் சென்று
முன்னாள்
படியின் மறை
அருச்சித்துக் காப்பு
செய்த
பைம் பொன் மணித்
திருவாயில் பாங்கு
வந்தார் 6.1.579
2478 அரு மறைகள் திருக்

காப்புச் செய்து
வைத்த அக்கதவம்
திறந்திட அம் மறைகள்
ஓதும்
பெருகிய அன்பு உடை
அடியார் அணைந்து
நீக்கப் பெருமையினால்
அன்று முதலாகப்
பின்னை
ஒரு புடை ஓர் வாயில்
அமைத்து ஒழுகும்
தன்மை உள்ளபடி
கேட்டு அருளி உயர்ந்த
சண்பைத்
திருமறையோர் தலைவர்
வியப்பு எய்தி
நின்று திருநாவுக்கு
அரசருக்குச்
செப்புகின்றார் 6.1.580

2479 அப்பரே வேத வனத்து

ஐயர் தம்மை
அபிமுகத்துத்
திருவாயில் திறந்து
புக்கே
எப்பரிசும் நாம்
இறைஞ்ச வேண்டும்
நீரே
இவ்வாயில் திருக்காப்பு
நீங்கு மாறு
மெய்ப் பொருள் வண்
தமிழ் பாடி அருளும்
என்ன விளங்கு மொழி
வேந்தர் அது
மேற்கொண்டு என்னை
இப்பரிசு நீர் அருளிச்
செய்தீர் ஆகில் இது
செய்வேன் எனப் பதிகம்
எடுத்துப் பாட 6.1.581
2480 பாடிய அப் பதிகப் பாட்டு
ஆன பத்தும்
பாடல் நிரம்பிய

பின்னும் பைம் பொன்
வாயில்
சேடு உயர் பொன் கதவு
திருக் காப்பு நீங்காச்
செய்கையினால் வாகீசர்
சிந்தை நொந்து
நீடு திருக் கடைக்
காப்பில் அரிது வேண்டி
நின்று எடுக்கத்
திருக்காப்பு நீக்கம்
காட்ட
ஆடிய சேவடியார் தம்
அடியார் விண்ணோர்
ஆர்ப்பு எழுந்த
அகிலாண்டம்
அனைத்தும் மூழ்க 6.1.582

2481 மற்றது கண்ட போதே
வாக்கின் மன்னவரை
நோக்கிப்
பொற்புறு புகலி மன்னர்

போற்றிட அவரும் போற்றி
அற்பது நிலையினார்கள்
அணி திரு மறைக்காடு
ஆளும்
கொற்றவர் கோயில்
வாயில் நேர்வழி குறுகிப் 6.1.583
புக்கார்
2482 கோயில் உட்புகுவார் உச்சி
குவித்த செங்கைகளோடும்
தாயினும் இனிய தங்கள்
தம்பிரானாரைக் கண்டார்
பாயும் நீர் அருவி கண்கள்
தூங்கிடப் படியின் மீது
மேயின மெய்யர் ஆகி
விதிர்புற்று விரைவின்
வீழ்ந்தார் 6.1.584
2483 அன்பினுக்கு அளவு
காணார் ஆனந்த வெள்ளம்
மூழ்கி
என்பு நெக்கு உருக நோக்கி

இறைஞ்சி நேர் விழுந்து
நம்பர்
முன்பு நிற்பதுவும் ஆற்றார்
மொழி தடுமாற ஏத்தி
மின்புரை சடையார்
தம்மைப் பதிகங்கள் 6.1.585
விளம்பிப் போந்தார்
2484 புறம்பு வந்து அணைந்த
போது புகலி காவலரை
நோக்கி
நிறம் கிளர் மணிக் கபாடம்
நீக்கமும் அடைப்பும்
நிற்கத்
திறிந்தவாறு
அடைக்கப்பாடி அருளும்
நீர் என்றார் தீய
மறம் புரி அமணர் செய்த
வஞ்சனை கடக்க வல்லார் 6.1.586
2485 அன்று அரசு அருளிச்
செய்ய அருமறைப்

பிள்ளையாரும்
வென்றி வெள் விடையார்
தம்மை விருப்பினால்
சதுரம் என்னும்
இன் தமிழ்ப் பதிகப் பாடல்
இசைத்திட இரண்டு பாலும்
நின்ற அக் கதவு காப்பு
நிரம்பிட அடைத்தது
அன்றே 6.1.587

2486 அடைத்திடக் கண்டு
சண்பை ஆண்டகை யாரும்
அஞ்சொல்
தொடைத் தமிழாளி யாரும்
தொழுது எழத் தொண்டர்
ஆர்த்தார்
புடைப்பு ஒழிந்து இழிந்தது
எங்கும் பூ மழை புகலி
வேந்தர்
நடைத் தமிழ்ப் பதிக
மாலை நிரம்பிட நவின்று
போற்றி 6.1.588

2487 அத்திரு வாயில் தன்னில்
அற்றை நாள் தொடங்கி
நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல
மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்து எதிர் வழக்கம்
செய்த வரம்பு இலாப்
பெருமையோரை
கைத்தலம் குவித்துத்
தாழ்ந்து வாழ்ந்தது கடல்
சூழ் வையம்
6.1.589

2488 அருமறை ஆன எல்லாம்
அகல் இரு விசும்பில்
ஆர்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப்
பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி
ஓங்க
இரு பெரும் தகையோர்
தாமும் எதிர் எதிர்
இறைஞ்சிப் போந்து

திரு மடங்களின் முன்
புக்கார் செழும்பதி விழவு
கொள்ள
6.1.590

2489 வேதங்கள் எண்ணில்
கோடி மிடைந்து செய்
பணியை மிக்க
ஏதங்கள் நம்பால் நீப்பார்
இருவரும் செய்து
வைத்தார்
நாதம் கொள் வடிவாய்
நின்ற நதி பொதி சடையார்
செய்ய
பாதங்கள் போற்றும்
மேலோர் பெருமையார்
பகரும் நீரார் 6.1.591

2490 திருமறை நம்பர் தாம்
முன்பு அருள் செய்த
அதனைச் செப்பும்
ஒருமையில் நின்ற
தொண்டர் தம்பிரானார்

பால் ஒக்க
வரும் அருள் செய்கை
தாமே வகுத்திட வல்லோர்
என்றால்
பெரு மறையுடன் மெய்த்
தொண்டர்க்கு இடையீடு
பெரிதாம் அன்றே 6.1.592

2491 இவ்வகை திருமறைக்
காட்டு இறையவர்
அருளை உன்னி
மெய் வகை தெரிந்த
வாக்கின் வேந்தர் தாம்
துயிலும் போதில்
மை வளர் கண்டர் சைவ
வேடத்தால் வந்து வாய்மூர்
அவ்விடை இருத்தும்
அங்கோ வா என்று அங்கு
அருளிப் போக
6.1.593

2492. கண்ட அப்போதே கைகள்

குவித்து உடன் கடிது
செல்வார்
மண்டிய காதலோடு
மருவுவார் போன்றும்
காணார்
எண்திசை நோக்குவாருக்கு
எய்துவார் போல எய்தா
அண்டர் தம்பிரானார் தம்
பின் போயினார் ஆர்வத் 6.1.594
தோடும்
2493 அங்கு அவர் ஏகச் சண்டை
ஆண்டகையாரும் அப்பர்
எங்கு உற்றது என்று கேட்ப
எய்தினார் திருவாய்மூரில்
பொங்கிய காதலால் என்று
உரைத்திடப் போன
தன்மை
சங்கை உற்று என்கொல்
என்று தாமும் அங்கு
அணையப் போந்தார் 6.1.595

2494 அந்நிலை அணைந்த
போதில் அம்பிகை உடனே
கூட
மன்னிய ஆடல் காட்டத்
தளர் இளவள ரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி
வாய்மூர் அரசொடும்
சென்று புக்கு அங்கு
இன் இயல்பு உற முன் கூடி
இருவரும் போற்றி
செய்தார் 6.1.596

2495 நீடு சீர்த் திருவாய் மூரில்
நிலவிய சிவனார் தம்மைப்
பாடு சொல் பதிகம்
தன்னால் பரவி அப்
பதியில் வைகிக்
கூடு மெய் அன்பு பொங்க
இருவரும் கூடி மீண்டு
தேடு மா மறைகள் கண்டார்
திரு மறைக்காடு சேர்ந்தார் 6.1.597

2496 சண்பை நாடு உடைய
பிள்ளை தமிழ் மொழித்
தலைவரோடு
மண் பயில் சீர்த்திச் செல்வ
மா மறைக் காட்டு வைகிக்
கண் பயில் நெற்றியார் தம்
கழல் இணை பணிந்து
போற்றிப்
பண் பயில் பதிகம் பாடிப்
பரவி அங்கு இருந்தார்
அன்றே 6.1.598

2497 இவ் வகை இவர்கள்
அங்கண் இருந்தனர் ஆக
இப்பால்
செய் வகை இடையே
தப்பும் தென்னவன் பாண்டி
நாட்டு
மெய் வகை நெறியில்
நில்லா வினை அமண்
சமயம் மிக்குக்

கை வகை முறைமைத்
தன்மை கழிய முன்
கலங்கும் காலை 6.1.599

2498 தென்னவன் தானும் முன்
செய் தீவினைப்
பயத்தினாலே
அந் நெறிச் சார்வு தன்னை
அறம் என நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை
வைதிக வழக்கம் ஆகும்
நன் நெறி திரிந்து மாறி
நவை நெறி நடந்தது
அன்றே 6.1.600

2499 பூழியர் தமிழ் நாட்டு உள்ள
பொருவில் சீர்ப் பதிகள்
எல்லாம்
பாழியும் அருகர் மேவும்
பள்ளிகள் பலவும் ஆகிச்
சூழ் இருள் குழுக்கள் போலத்
தொடை மயில்

பீலி யோடு
மூழி நீர் கையில் பற்றி
அமணரே ஆகி மொய்ப்ப 6.1.601
2500 பறிமயிர்த் தலையும் பாயும்
பீலியும் தடுக்கும் மேனிச்
செறியும் உக் குடையும்
ஆகித் திரிபவர் எங்கும்
ஆகி
அறியும் அச் சமய நூலின்
அளவினில் அடங்கிச்
சைவ
நெறியினில் சித்தம்
செல்லா நிலைமையில்
நிகழும் காலை 6.1.602
2501 வரிச் சிலைத் தென்னவன்
தான் உய்வதற்கு வளவர்
கோமான்
திரு உயிர்த்து அருளும்
செல்வப் பாண்டிமா
தேவியாரும்

குறை கழல்
அமைச்சனாராங் குலச்
சிறையாரும் என்னும்
இருவர் தம் பாங்கும்
அன்றிச் சைவம் அங்கு
எய்தாதாக 6.1.603

2502 ஆங்கு அவர் தாங்கள் அம்
கண் அரும் பெறல் தமிழ்
நாடு உற்ற
தீங்கினுக்கு அளவு
தேற்றாச் சிந்தையில் பரிவு
கொண்டே
ஓங்கிய சைவ வாய்மை
ஒழுக்கத்தில் நின்ற தன்மை
பூங்கழல் செழியன் முன்பு
புலப்படா வகை கொண்டு
உய்த்தார் 6.1.604

2503 இந் நெறி ஒழுகு கின்றார்
ஏழ் உலகு உய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர்

வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார்
திரு மறைக்காடு சேர்ந்த
நல்நிலை கன்னி நாட்டு
நல்வினைப் பயத்தால் 6.1.605
கேட்டார்
2504 கேட்ட அப்பொழுதே
சிந்தை கிளர்ந்து எழு
மகிழ்ச்சி பொங்க
நாள் பொழுது அலர்ந்த
செந்தாமரை நகை முகத்தர்
ஆகி
வாள் படை அமைச்சனார்
உம் மங்கையர்க்கு
அரசியாரும்
சேட் படு புலத்தார் ஏனும்
சென்று அடி பணிந்தார்
ஒத்தார் 6.1.606
2505 காதலால் மிக்கோர் தாங்கள்
கை தொழும் கருத்தினாலே

போது அவிழ் சோலை
வேலிப் புகலி காவலனார்
செய்ய
பாதங்கள் பணிமின் என்று
பரிசன மாக்கள் தன்மை
மா தவம் சுருதி செய்த மா
மறைக் காட்டில் விட்டார் 6.1.607
2506 ஆங்கு அவர் விட முன்
போந்த அறிவு
உடைமாந்தர் அம் கண்
நீங்கி வண்தமிழ் நாட்டு
எல்லை பின் பட நெறியின்
ஏகி
ஞாங்கர் நீர் நாடும் காடும்
நதிகளும் கடந்து வந்து
தேன் கமழ் கை தை
நெய்தல் திருமறைக் காடு
சேர்ந்தார் 6.1.608
2507 திருமறைக்காடு நண்ணிச்
சிரபுர நகரில் வந்த

அருமறைப் பிள்ளையார்
தாம் அமர்ந்து இனிது
அருளும் செல்வ
பெருமடத்து அணைய
வந்து பெருகிய விருப்பில்
தாங்கள்
வரு முறைத் தன்மை
எல்லாம் வாயில் 6.1.609
காவலர்க்குச் சொன்னார்
2508 மற்றவர் சென்று புக்கு
வளவர் கோன் மகளார்
தென்னர்
கொற்றவன் தேவி யாரும்
குலச்சிறையாரும் ஏவப்
பொற்கழல் பணிய
வந்தோம் எனச் சிலர்
புறத்து வந்து
சொற்றனர் என்று போற்றித்
தொழுது விண்ணப்பம்
செய்தார் 6.1.610

2509 புகலி காவலர் தாம்
கேட்டுப் பொருவிலா
அருள் முன் கூர
அகம் மலர்ந்து அவர்கள்
தம்மை அழையும் என்று
அருளிச் செய்ய
நகை முகச் செவ்வி நோக்கி
நல்தவ மாந்தர் கூவத்
தகவு உடை மாந்தர் புக்குத்
தலையினால் வணங்கி
நின்றார் 6.1.611

2510 நின்றவர் தம்மை நோக்கி
நிகரில் சீர்ச் சண்பை
மன்னர்
மன்றல் அங்குழலியாராம்
மானியார் தமக்கும் மானக்
குன்று என நின்ற
மெய்ம்மை குலச் சிறையார்
தமக்கும்
நன்று தான் வினவக் கூறி

நல் பதம் போற்றுவார்கள் 6.1.611

2511 கன்னி நாடு அமணர்
தம்பால் கட்டு அழிந்து
இழிந்து தங்கள்
மன்னனும் அவர்கள்
மாயத்து அழுந்த மா
தேவியாரும்
கொன்னவில் அயில் வேல்
வென்றிச் குலச்
சிறையாரும் கூடி
இந்நிலை புகலி வேந்தர்க்கு
இயம்பும் என்று இறைஞ்சி
விட்டார்
6.1.613

2512 என்று அவர்கள்
விண்ணப்பம் செய்த
பின்னர்
ஏறு உயர்த்த
சிவபெருமான்
தொண்டர்எல்லாம்
நன்று நமை ஆள்

உடைய நாதன் பாதம்
நண்ணாத எண்ணில்
அமண் குண்டர் தம்மை
வென்று அருளி
வேதநூல் நெறியே
ஆக்கி
வெண்ணீறு
வேந்தனையும்
இடுவித்து அங்கு
நின்ற செயல்
சிவனடியார் செயலே
ஆக
நினைந்து அருள
வேண்டும் என நின்று
போற்ற 6.1.614
2513 மற்று அவர்கட்கு அருள்
புரிந்து
பிள்ளையாரும் வாகீச
முனிவருடன் கூடச்
சென்று
பெற்றம் உயர்த்தவர்

பாதம் பணிந்து போந்து
பெரிய திருக்
கோபுரத்துள் இருந்து
தென் நாடு
உற்ற செயல் பாண்டிமா
தேவியாரும் உரிமை
அமைச்சரும் உரைத்து
விட்ட வார்த்தை
சொற்ற தனி
மன்னவருக்குப் புகலி
மன்னர்
சொல்லி எழுந்து
அருளுதற்குத்
துணிந்தபோது 6.1.615

2514 அரசர் அருளிச் செய்கிறார்
பிள்ளாய் அந்த
அமண் கையர்
வஞ்சனைக்கு ஓர் அவதி
இல்லை
உரை செய்வது உளது

உறு கோள் தானும் தீய
எழுந்து அருள
உடன்படுவது
ஒண்ணாது என்ன
பரசுவது நம் பெருமான்
கழல்கள் என்றால்
பழுது அணையாது
எனப் பகர்ந்து பரமர்
செய்ய
விரை செய் மலர்த்தாள்
போற்றி புகலி வேந்தர்
வேய் உறு தோளியை 6.1.616
எடுத்து விளம்பினாரே
2515 சிரபுரத்துப் பிள்ளையார்
அருளிச் செய்த
திருப்பதிகம் கேட்டு
அதன் பின் திருந்து
நாவுக்கு
அரசும் அதற்கு
உடன்பாடு செய்து
தாமும் அவர்

முன்னே எழுந்து அருள
அமைந்த போது
புரம் எரித்தார்
திருமகனார் அப்பர்
இந்தப் புனல்
நாட்டில் எழுந்து அருளி
இருப்பீர் என்று
கரகமலம் குவித்து
இறைஞ்சித் தவிர்ப்ப
வாக்கின்
காவலரும் தொழுது
அரிதாம் கருத்தில்
நேர்ந்தார் 6.1.617

2516 வேதம் வளர்க்கவும்
சைவம் விளக்குதற்கும்
வேதவனத்து
அருமணியை மீண்டும்
புக்குப்
பாதம் உறப் பணிந்து
எழுந்து பாடிப் போற்றிப்

பரசி அருள் பெற்று
விடை கொண்டு
போந்து
மா தவத்து வாகீசர்
மாறாத வண்ணம்
வணங்கி
அருள் செய்து விடை
கொடுத்து மன்னும்
காதலினால் அருமை
உறக் கலந்து நீங்கிக்
கதிர்ச் சிவிகை மருங்கு
அணைந்தார் காழி நாதர் 6.1.618

2517 திருநாவுக் கரசரும் அங்கு
இருந்தார்
இப்பால் திருஞான
சம்பந்தர் செழுநீர்
முத்தின்
பெருநாமச் சிவிகையின்
மீது ஏறி பெற்றம்
உயர்த்தவர்

தாள் சென்னியின் மேல்
பேணும் உள்ளத்து
ஒரு நாமத்து அஞ்சு
எழுத்தும் ஓதி
வெண்ணீற்று
ஒளி விளங்கும்
திருமேனி தொழுதார்
நெஞ்சில்
வருநாமத்து அன்பு
உருகும் கடலாம் என்ன
மாதவர்
ஆர்ப்பு ஒலி வையம்
நிறைந்தது அன்றே 6.1.619

2518 பொங்கி எழும் திருத்தொண்டர்
போற்று எடுப்பார் நால்
திசையும்
மங்கல தூரியம் தழங்க
மறை முழங்க
மழை முழங்கும்
சங்க படகம் பேரி தாரை

காளம் தாளம்
எங்கும் எழுந்து எதிர்
இயம்ப இரு
விசும்பு கொடி தூர்ப்ப 6.1.620
2519 மலர் மாரி பொழிந்து
இழிய மங்கல வாழ்த்து
இனிது இசைப்ப
அலர் வாசப் புனல்
குடங்கள் அணி விளக்குத்
தூபம் உடன்
நிலை நீடு தோரணங்கள்
நிரைத்து அடியார் எதிர்
கொள்ளக்
கலை மாலை மதிச்
சடையார் இடம் பலவும்
கை தொழுவார் 6.1.621
2520 தெண் திரை சூழ் கடல்
கானல் திரு அகத்தியன்
பள்ளி
அண்டர் பிரான் கழல்

வணங்கி அருந்தமிழ் மா
மறை பாடிக்
கொண்டல் பயில் மணல்
கோடு சூழ் கோடிக் குழகர்
தமைத்
தொண்டருடன் தொழுது
அணைந்தார் தோணிபுரத் 6.1.622
தோன்றலார்

2521 கண் ஆர்ந்த திரு நுதலார்
மகிழ்ந்த கடிக்குளம்
இறைஞ்சி
எண் ஆர்ந்த திரு இடும்பா
வனம் ஏத்தி எழுந்து
அருளி
மண் ஆர்ந்த பதி பிறவும்
மகிழ் தரும் அன்பால்
வணங்கிப்
பண் ஆர்ந்த தமிழ் பாடிப்
பரவியே செல்கின்றார்
6.1.623

2522 திரு உசாத் தானத்துத்

தேவர் பிரான் கழல்
பணிந்து
மருவிய செந்தமிழ்ப்
பதிகமால் போற்றும் படி
பாடி
இரு வினையும் பற்று
அறுப்பார் எண் இறந்த
தொண்டருடன்
பெருகு விருப்பினர் ஆகிப்
பிற பதியும் பணிந்து
அருள்வார் 6.1.624

2523 கருங்கழி வேலைப்
பாலைக் கழி நெய்தல்
கடந்து அருளித்
திருந்திய சீர் புனல் நாட்டுத்
தென் மேல் பால் திசை
நோக்கி
மருங்கு மிடை தடஞ் சாலி
மாடு செறி குலத்தெங்கு
நெருங்கி வளர் கமுகு
உடுத்த நிறை மருத வழிச்

சென்றார்
6.1.625

2524 சங்கங்கள் வயல் எங்கும்
சாலி கழைக் கரும்பு
எங்கும்
கொங்கு எங்கும் நிறை
கமலக் குளிர் வாசத் தடம்
எங்கும்
அங்கு அங்கே உழவர்
குழாம் ஆர்க்கின்ற ஒலி
எங்கும்
எங்கும் எங்கும் மலர்ப்
படுகர் இவை கழிய
எழுந்து அருளி 6.1.626

2525 தடம் எங்கும் புனல்
குடையும் தையலார்
தொய்யில் நிறம்
இடம் எங்கும் அந்தணர்கள்
ஓதும் இடையாக நிலை
மடம் எங்கும் தொண்டர்
குழாம் மனை எங்கும்

புனைவதுவை
நடம் எங்கும் ஒலி ஓவா
நல் பதிகள் அவை கடந்து 6.1.627
2526 நீர் நாடு கடந்து அருளி
நெடும் புறவில்
குறும்புதல்கள்
கார் நாடு முகை முல்லைக்
கடி நாறு நிலம் கடந்து
போர் நாடும் சிலை மறவர்
புன் புலவை பிடை
போக்கிச்
சீர் நாடும் தென் பாண்டி
நல் நாடு சென்று
அணைவார் 6.1.628
2527 மன்றல் மலர் பிறங்கல்
மருங்கு எறிந்து வரும்
நதிகள் பல
சென்று அணைந்து கடந்து
ஏறித் திரி மருப்பின் கலை
புணர்மான்

கன்று தெறித்தன
உகைக்கும் கான அதர்
கடந்து அணைந்தார்
கொன்றை நறும் சடை
முடியார் மகிழ்ந்த
திருக்கொடும் குன்றம் 6.1.629
2528 கொடும் குன்றத்து இனிது
அமர்ந்த கொழும்பவளச்
செழுங் குன்றை
அடும் குன்றம் உரித்தானை
வணங்கி அரும் தமிழ் பாடி
நெடும் குன்றும் படர்
காணும் நிறை நாடும்
கடந்து மதி
தொடும் குன்ற மதில்
மதுரைத் தொன் நகர் வந்து
அணைகின்றார் 6.1.630
2529 இந்நிலை இவர் வந்து
எய்த எண் பெரும் குன்றம்
மேவும்

அந்நிலை அமணர் தங்கள்
கழிவு முன் சாற்றல் உற்றுப்
பல்முறை வெருக்
கொண்டு உள்ளம்
பதைப்பத்தீக்
கனாக்களோடும்
துன் நிமித்தங்கள் அங்கு
நிகழ்ந்தன சொல்லல் 6.1.631
உற்றாம்

2530 பள்ளிகள் மேலும் மாடு
பயில் அமண் பாழி மேலும்
ஒள்ளிதழ் அசோகின்
மேலும் உணவு செய்
கவளம் கையில்
கொள்ளூ மண்டபங்கள்
மேலும் கூகையோடு
ஆந்தை தீய
புள் இனம் ஆன தம்மில்
பூசல் இட்டு அழிவு சாற்றும்
6.1.632

2531 பீலியும் தடுக்கும் பாயும்

பிடித்தகை வழுவி வீழக்
கால்களும் தடுமாறும்
ஆடிக் கண்களும் இடமே
ஆடி
மேல் வரும் அழிவுக்கு
ஆக வேறு காரணமும்
காணார்
மால் உழந்து அறிவு
கெட்டு மயங்கினர்
அமணர் எல்லாம் 6.1.633

2532 கந்தியர் தம்மில் தாமே
கனன்று எழு கலாங்கள்
கொள்ள
வந்தவாறு அமணர் தம்மில்
மாறு கொண்டு ஊறு
செய்ய
முந்தைய உரையில்
கொண்ட பொறை முதல்
வைப்பும் விட்டுச்
சிந்தையில் செற்றம்

முன்னாத் தீக் குணம் தலை நின்றார்கள் 6.1.634

2533 இப்படி அமணர் வைகும்
எப் பெயர்ப் பதியும்
எய்தும்
ஒப்பில் உற்பாதம் எல்லாம்
ஒருவரின் ஒருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்கனாவும்
வேறு வேறு ஆகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து
உளோரும் தென்னவன்
மதுரை சேர்ந்தார் 6.1.635

2534 அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார்
புறம் நின்று அணைவார்
கூடி
மன்னவன் தனக்கும் கூறி
மருண்ட உள்ளத்தர் ஆகித்
துன்னிய அழுக்கு
மெய்யில் தூசு இலார்
பலரும் ஈண்டி

இன்னன கனவு கண்டோம்
என எடுத்து இயம்பல்
உற்றார் 6.1.636
2535 சீர் மலி அசோகு தன் கீழ்
இருந்த நம் தேவர் மேலே
வேரொடு சாய்ந்து வீழக்
கண்டனம் அதன் பின் ஆக
ஏர் கொள் முக்குடையும்
தாமும் எழுந்து கை
நாற்றிப் போக
ஊர் உளோர் ஓடிக் காணக்
கண்டனம் என்று
உரைப்பார் 6.1.637
2536 குண்டிகை தகர்த்துப் பாயும்
பீறியோர் குரத்தி ஓடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றும்
கழுதை மேல் படர்வார்
தம்பின்
ஒண்தொடி இயக்கி யாரும்
உளை இட்டுப் புலம்பி

ஓடக்
கண்டனம் என்று
சொன்னார் கையறு கவலை 6.1.638
உற்றார்
2537 கான் இடை நட்டம் ஆடும்
கண் நுதல் தொண்டர்
எல்லாம்
மீனவன் மதுரை தன்னில்
விரவிடக் கண்டோம்
என்பார்
கோன் அவன் தானும்
வெய்ய கொடும் தழல்
முழுகக் கண்டோம்
ஆனபின் எழவும்
கண்டோம் அதிசயம்
இதுவாம் என்பார் 6.1.639
2538 மழவிடை இளம் கன்று
ஒன்று வந்து நம் கழகம்
தன்னை
உழறிடச் சிதறி ஓடி

ஒருவரும் தடுக்க அஞ்சி
விழ ஒரு புகலும் இன்றி
மேதினி தன்னை விட்டு
நிழல் இலா மரங்கள் ஏறி
நின்றிடக் கண்டோம் 6.1.640
என்பர்
2539 ஆவது என் பாவிகாள் இக்
கனாத்திறம் அடிகள்
மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை
விளைப்பது திடமே என்று
நோவுறு மனத்தர் ஆகி
நுகர் பெரும் பதமும்
கொள்ளார்
யாவது செயல் என்று
எண்ணி இடர் உழன்று
அமுங்கினார்கள் 6.1.641
2540 அவ்வகை அவர்கள்
எல்லாம்
அந்நிலைமையர்கள் ஆகச்

சைவ நன் மரபில் வந்த தட
மயில் மட மென் சாயல்
பை வளர் அரவேர்
அல்குல் பாண்டி மா
தேவியார்க்கும்
மெய் வகை
அமைச்சனார்க்கும்
விளங்கும் நன் நிமித்தம்
மேன் மேல் 6.1.642

2541 அளவு இலா மகிழ்ச்சி
காட்டும் அரும் பெரும்
நிமித்தம் எய்த
உள மகிழ் உணரும் காலை
உலகெலாம் உய்ய வந்த
வளர் ஒளி ஞானம்
உண்டார் வந்து அணைந்து
அருளும் வார்த்தை
கிளர் உறும் ஒகை கூறி
வந்தவர் மொழியக்
கேட்டார் 6.1.643

2542 அம்மொழி
விளம்பினோர்க்கு
வேண்டுவ அடைய நல்கி
மெய்ம்மையில் விளங்கு
காதல் விருப்புறு வெள்ளம்
ஓங்கி
தம்மையும் அறியா
வண்ணம் கை மிக்குத்
தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர
மேவிய சிறப்பின் மிக்கார் 6.1.644

2543 மங்கையர்க் கரசியார் பால்
வந்து அடி வணங்கி நின்ற
கொங்கு அலர் தெரியல்
ஆராம் குலச்சிறை யாரை
நோக்கி
நங்கள் தம்பிரானாராய
ஞான போனகர் முன்பு
எய்தி
இங்கு எழுந்து அருள

உய்ந்தோம் என எர்
கொள்ளும் என்றார் 6.1.645
2544 மன்றலங் குழலினாரை
வணங்கப் போந்த
அமைச்சனாரும்
வென்றிவேல் அரசனுக்கும்
உறுதியே என விரைந்து
பொன் திகழ் மாட வீதி
மதுரையின் புறத்துப் போகி
இன் தமிழ் மறை தந்தாரை
எதிர்கொள எய்தும் காலை 6.1.646
2545 அம்புய மலராள்
போல்வார் ஆலவாய்
அமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டும் என்று
கொற்றவன் தனக்கும் கூறி
தம் பரிசனங்கள் சூழத்
தனித் தடையோடும்
சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமும்

நல் வரவேற்று நின்றார் 6.1.647
2546 திரு நிலவு மணி முத்தின்
சிவிகையின் மேல்
சேவித்து
வரு நிலவு தரு மதி போல்
வளர் ஒளி வெண் குடை
நிழற்றப்
பெருகு ஒளிய திரு நீற்றுத்
தொண்டர் குழாம்
பெருகிவர
அருள் பெருக வரும்
ஞானத்து அமுது உண்டார்
அணைகின்றார்
6.1.648

2547 துந்துபிகள் முதலாய
தூரியங்கள் கிளராமே
அந்தணராம் மாதவர்கள்
ஆயிரம் மா மறை எடுப்ப
வந்து எழும் மங்கல நாத
மாதிரம் உட்பட முழங்கச்
செந்தமிழ் மாருதம் எதிர்

கொண்டு எம்மருங்கும்
சேவிப்ப 6.1.649
2548 பண்ணிய வஞ்சனைத்
தவத்தால் பஞ்சவன் நாட்டு
இடைப் பரந்த
எண்ணில் அமண் எனும்
பாவ இருஞ்சேனை இரிந்து
ஓட
மண் உலகமே அன்றி
வான் உலகம் செய்த
பெரும்
புண்ணியத்தின் படை
எழுச்சி போல் எய்தும்
பொலிவு எய்த 6.1.650
2549 துன்னும் முழு
உடற்றுகளால் சூழும்
உணர்வின் இற்றுகளால்
அன்னெறியில் செறிந்து
அடைந்த அமண் மாசு
கழுவுதற்கு

மன்னி ஒளிர்
வெண்மையினால்
தூய்மையினால் வழுதியர்
தம்
கன்னி நாட்டு இடைக்
கங்கை அணைந்தது எனும் 6.1.651
கவின் காட்ட
2550 பானல் வயல் தமிழ் நாடு
பழி நாடும்படி பரந்த
மானம் இலா அமண்
என்னும் வல் இருள் போய்
மாய்வதனுக்கு
ஆன பெருகு ஒளி
பரப்பால் அண்டம் எலாம்
கொண்டதொரு
ஞான மணி விளக்கு
எழுந்து வருவது என நலம்
படைப்ப 6.1.62
2551 புரசை வயக் கட களிற்றுப்
பூழியர் வண் தமிழ்

நாட்டுத்
தரை செய் தவப் பயன்
விளங்கச் சைவ நெறி
தழைத்து ஓங்க
உரை செய்து இருப்போர்
பலவும் ஊது மணிச்
சின்னம் எலாம்
பர சமயக் கோளரி வந்தான் 6.1.653
என்று பணிமாற
2552 இப்பரிசு அணையும்
சண்பையர் பெருமான்
எழுந்து அருளும்
பொழுது இசைக்கும்
ஒப்பில் நித்திலப் பொன்
தனிப் பெரும் காளம்
உலகு உய்ய ஒலித்து
எழும் ஓசை
செப்பரும் பெருமைக்
குலச் சிறையார் தம்
செவி நிறை அமுது
எனத் தேக்க

அப்பொழுது அறிந்து
தலத்தின் மேல்
பணிந்தே
அளப்பு அரும்
களிப்பினர் ஆனார் 6.1.654

2553 அஞ்சலி குவித்த
கரங்களும் தலைமேல்
அணைந்திடக் கடிது
சென்று அணைவார்
நஞ்சு அணி கண்டர் தம்
திருமகனார் உடன்
வரும் நல்தவக் கடலை
நெஞ்சினில் நிறைந்த
ஆர்வம் முன் செல்லக்
கண்டு நீள் நிலத்து
இடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான்
மந்திரித் தலைவர்
பாங்கு
உற அணைந்து முன்
பணிந்தார் 6.1.655

2554 நிலமிசை பணிந்த குலச்
சிறையாரை
நீடிய பெரும் தவத்
தொண்டர்
பலரும் முன் அணைந்து
வணங்கி மற்று
அவர்தாம்
படியின் நின்று
எழாவகை கண்டு
மலர் மிசைப் புத்தேள்
வழிபடும் புகலி
வைதிகச் சேகரர் பாதம்
குலவி அங்கு
அணைந்தார்
தென்னவன்
அமைச்சர்
குலச்சிறையார் எனக்
கூற
6.1.656

2555 சிரபுரச் செல்வர் அவர்
உரை கேட்டுத்

திருமுகத் தாமரை
மலர்ந்து
விரவு ஒளி முத்தின்
சிவிகை நின்று இழிந்து
விரைந்து சென்றவர்
தமை அணைந்து
கரகமலங்கள் பற்றியே
எடுப்பக் கை தொழுது
அவரும் முன் நிற்ப
வரமிகு தவத்தால்
அவரையே நோக்கி
வள்ளலார் மதுர வாக்கு
அளிப்பார் 6.1.657

2556 செம்பியர் பெருமான் குல
மகளார்க்கும்
திருந்திய சிந்தையீர்
உமக்கும்
நம் பெருமான் தன் திரு
அருள் பெருகும்
நன்மை தான் வாலிதே

என்ன
வம்பு அலர் அலங்கல்
மந்திரி யாரும் மண்
மிசைதாழ்ந்து அடி
வணங்கித்
தம் பெரும் தவத்தின்
பயன் அனையார்க்குத்
தன்மை ஆம் நிலை 6.1.658
உரைக்கின்றார்

2557 சென்ற காலத்தின் பழுது
இலாத் திறமும்
இனி எதிர் காலத்தின்
சிறப்பும்
இன்று எழுந்து அருளப்
பெற்ற பேறு இதனால்
எற்றைக்கும் திரு அருள்
உடையோம்
நன்றியில் நெறியில்
அழுந்திய நாடும்
நற்றமிழ்
வேந்தனும் உய்ந்து

வென்றி கொள் திரு
நீற்று ஒளியினால்
விளங்கும்
மேன்மையும்
படைத்தனம் என்பார்
6.1.659

2558 இங்கு எழுந்து அருளும்
பெருமை கேட்டு
அருளி எய்துதற்கு
அரிய பேறு எய்தி
மங்கையர்க் கரசியாரும்
நம்முடைய வாழ்வு
எழுந்து அருளியது
என்றே
அங்கு நீர் சென்று
அடிபணிவீர் என்று
அருள்
செய்தார் எனத்
தொழுதார்வம்
பொங்கிய களிப்பால்
மீளவும் பணிந்து

போற்றினார் புரவலன்
அமைச்சர் 6.1.660
2559 ஆங்ஙனம் போற்றி அடி
பணிந்து அவர் மேல்
அளவுஇலா அருள் புரி
கருணை
தாங்கிய மொழியால்
தகுவன விளம்பி தலை
அளித்து அருளும்
அப்பொழுதில்
ஓங்கு எயில் புகழ் சூழ்
மதுரைத் தோன்றுதலும்
உயர் தவ தொண்டரை
நோக்கி
ஈங்கு நம் பெருமான்
திரு ஆலவாய் மற்று
எம்மருங்கினது என
வினவ 6.1.661
2560 அன்பராய் அவர் முன்
பணிந்த சீர் அடியார்

அண்ணலார் அடி
இணை வணங்கி
முன்பு நின்று எடுத்த
கைகளால் காட்டி முருகு
அலர் சோலைகள்
சூழ்ந்து
மின் பொலி விசும்பை
அளக்கும் நீள் கொடி
வியன் நெடும் கோபுரம்
தோன்றும்
என்பு அணி அணிவார்
இனிது அமர்ந்து
அருளும் திருவாலவாய்
இது என்றார் 6.1.662

2561 தொண்டர்தாம் போற்றிக்
காட்டிடக் கண்டு
துணைமலர்க் கரம்
குவித்து அருளி
மண்டு பேரன்பால்
மண்மிசைப் பணிந்து
மங்கையர்க்கரசி என்று

எடுத்தே
எண் திசையும் பரவும்
ஆலவாய் ஆவது
இதுவே என்று இருவர்
தம் பணியும்
கொண்டமை சிறப்பித்து
அருளி நல்
பதிகம் பாடினார்
குவலயம் போற்ற 6.1.663

2562 பாடிய பதிகம் பரவியே
வந்து பண்பு
உடை அடியவரோடும்
தேடுமால் அயனுக்கு
அரியவர் மகிழ்ந்த
¢ரு ஆலவாய் மருங்கு
அணைந்து
நீடுயர் செல்வக்
கோபுரம் இறைஞ்சி
நிறை பெரு விருப்புடன்
புக்கு

மாடு சூழ் வலம்
கொண்டு உடையவர்
கோயில்
மந்திரியாருடன் 6.1.664
புகுந்தார்

2563 ஆளும் அங்கணர்
ஆலவாய் அமர்ந்து இனிது
இருந்த
கான கண்டரைக் கண்களின்
பயன் பெறக் கண்டு
நீள வந்து எழும்
அன்பினால் பணிந்து எழ
நிறையார்
மீளவும் பல முறை நிலம்
உற விழுந்து எழுவார் 6.1.665

2564 அங்கம் எட்டினும்
ஐந்தினும் அளவு இன்றி
வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்ம்
மயிர் புளகமும் பொழியும்

செம் கண் நீர் தரும்
அருவியும் திகழ் திரு
மேனி
எங்கும் ஆகி நின்று
ஏத்தினார் புகலியர் 6.1.666
இறைவர்
2565 நீல மா மிடற்று
ஆலவாயான் என நிலவும்
மூலம் ஆகிய திரு
இருக்குக் குறள் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்
தொண்டர் தம் ஒடும்
திளைத்தார்
சாலும் மேன்மையில்
தலைச்சங்கப் புலவனார்
தம்முன் 6.1.667
2566 சேர்த்தும் இன் இசைப்
பதிகமும் திருக்கடைக்
காப்புச்
சாத்தி நல் இசை தண் தமிழ்

சொல் மலர் மாலை
பேர்த்தும் இன்புறப் பாடி
வெண் பிறை அணி
சென்னி
மூர்த்தியார் கழல் பரவியே
திருமுன்றில் அணைய 6.1.668

257 பிள்ளையார் எழுந்து
அருளி முன் புகுதும் அப்
பொழுது
வெள்ள நீர் பொதி
வேணியார் தம்மைத்
தொழும் விருப்பால்
உள் அணைந்திட எதிர்
செலாது ஒரு மருங்கு
ஒங்கும்
தெள்ளு நீர் விழித்
தெரிவையார் சென்று
முன்பு எய்த
6.1.669

2568 மருங்கின் மந்திரியார்
பிள்ளையார் கழல்

வணங்கிக்
கரும் குழல் கற்றை மேல்
குவிகைத்து அருளி
உடையார்
பருங்கை யானை வாழ்
வளவர் கோன் பாவையார்
என்னப்
பெரும் களிப்புடன்
விரைந்து எதிர்
பிள்ளையார் அணைந்தார் 6.1.670
2569 தென்னவன் பெருந்
தேவியார் சிவக் கன்றின்
செய்ய
பொன்னடிக் கமலங்களில்
பொருந்த முன் விழுந்தார்
மன்னு சண்பையர்
வள்ளலார் மகிழ் சிறந்து
அளிக்கும்
இன்னருட் பெரும் சிறப்
பொடும் திருக்கையால்
எடுத்தார்

6.1.671

2570 ஞான போனகர் எதிர்
தொழுது எழுந்த நல்தவத்து
மானியார் மனக் கருத்து
முற்றியது என மதித்தே
பானலங் கண்கள் நீர்
மல்கப் பவளவாய் குழறி
யானும் என் பதியும் செய்த
தவம் என் கொல் என்றார் 6.1.672

2571 யாழின் மென் மொழியார்
மொழிந்து எதிர் கழல்
வணங்கக்
காழி வாழ வந்து அருளிய
கவுணியர் பிரானும்
சூழும் ஆகிய பர சமயத்து
இடைத் தொண்டு
வாழும் நீர் மையீர் உமைக்
காண வந்தனம் என்றார் 6.1.673

2572 இன்னவாறு அருள்
செய்திடத் தொழுது அடி

வீழ்ந்தார்
மன்னும் மந்திரியார் வரும்
திறம் எலாம் மொழிய
அன்ன மென் நடையார்
தமக்கு அருள் செய்து
போக்கித்
துன்னு மெய்த் தொண்டர்
சூழ வந்து அருளும் அப் 6.1.674
பொழுது
2573 செல்வம் மல்கிய திரு ஆல
வாயினில் பணி செய்து
அல்கு தொண்டர்கள்
பிள்ளையார் மருங்கு
அணைந்து இறைஞ்சி
மல்குகார்அமண் இருள்
கெட ஈங்கு வந்து அருள
எல்லையில் தவம்
செய்தனம் என எடுத்து
இசைத்தார்
6.1.675
2574 அத் திருத் தொண்டர்

தங்களுக்கு அருள் முகம் அளித்து
மெய்த்த காதலின் அவரொடும் புறத்தினில் மேவிச்
சித்தம் இன்புறும் அமைச்சனார் திரு மடம் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத்தொடும் இனிது அமர்ந்தார் 6.1.676

2575 பரவு காதலில் பாண்டிமா தேவியார் அருளால்
விரவு நண்பொடு குலச் சிறையார் விருந்து அளிப்பக்
சிரபுரத்து வந்து அருளிய செல்வர் அங்கு இருந்தார்
இரவி மேல் கடல் அணைந்தனன் எல்லி வந்து அணைய

6.1.677

2576 வழுதி மாநகர் அதன்
இடை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீர் அடியாருடன்
பகல் வரக் கண்ட
கழுது போல் வரும் கார்
அமண் குண்டர்கள் கலங்கி
இழுது மை இருளுக்கு
இருள் என ஈண்டினர் ஒரு
பால் 6.1.678

2577 அங்கண் மேவிய
சமணர்கள் பிள்ளையார்
அமர்ந்த
துங்க மா மடம் தன்னிடைத்
தொண்டர் தம் குழாங்கள்
எங்கும் ஓதிய
திருப்பதிகத்து இசை எடுத்த
பொங்கு பேர் ஒலி
செவிப்புலம் புக்கிடப்
பொறாராய் 6.1.679

2578 மற்றிவ் வான் பழி
மன்னவன் மாறனை எய்திச்
சொற்றும் என்று தம்
சூழ்ச்சியும் ஒரு படி
துணிவார்
கொற்றவன் கடைக்
காவலர் முன் சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவர்க்கு
எங்களை விளம்புவீர்
என்றார் 6.1.680

2579 வாயில் காவலர் மன்னவன்
தனை எதிர் வணங்கி
ஆய மாகி வந்து அடிகள்
மார் அணைந்தனர் என்ன
ஏயினான் அணைவா ரென
அவரும் சென்று
இசைத்தார்
பாயினால் உடல் மூடுவார்
பதைப்புடன் புக்கார் 6.1.681
2580 புக்க போது அவர் அழிவுறு

மனத்து இடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை
வேந்தனும் கண்டு எதிர்
வினவி
ஒக்க நீர் திரண்டு
அணைவதற்கு உற்றது என்
என்னத்
தக்கது அல்ல தீங்கு
அடுத்தது சாற்றுதற்கு
என்றார் 6.1.682
2581 ஆவதேல் நுமக்கு
அடுத்தது கூறுவீர் என்று
காவலன் பரிந்து
உரைத்தலும் கார் அமண்
கையர்
மாவலாய் உன் தன்
மதுரையில் சைவ வேதியர்
தாம்
மேவலால் இன்று
கண்டுமுட்டியாம் என்று
விளம்ப 6.1.683

2582 என்று கூறலும் கேட்டு
முட்டி யானும் என்று
இயம்பி
நன்று நல் அறம் புரிந்தவா
நான் என்று நகுவான்
கன்றும் உள்ளத்தன் ஆகி
அக் கண் நுதல் அடியார்
இன்று இம் மாநகர்
அணைந்தது என் அவர்கள்
யார் என்றான் 6.1.684
2583 மாலை வெண் குடை
வளவர் சோணாட்டு
வண்புகலிச்
சூல பாணிபால் ஞானம்
பெற்றான் என்று சுருதிப்
பாலன் அன்பர் தம்
குழாத்தொடும் பனி
முத்தின் சிவிகை
மேல் அணைந்தனன்
எங்களை வாதினில்

வெல்ல 6.1.685
2584 என்று கூறுவார் இத்திறம்
முன்பு தாம் அறிந்தது
ஒன்றும் அங்கு ஒழியா
வகை உரைத்தலும்
தென்னன்
மன்றலம் பொழில்
சண்பையார் வள்ளலார்
நாமம்
சென்று தன் செவி
நிறைத்தலும் செயிர்த்து
முன் கொல்வான் 6.1.686
2585 மற்ற மா மறை மைந்தன்
இம் மருங்கு
அணைந்தானேல்
உற்ற செய் தொழில் யாது
செய்கோம் என உரைப்ப
செற்றம் மீக் கொண்ட
சிந்தையும் செய்கையும்
உடையோர்

கொற்ற மன்னவன்
மொழிக்கு எதிர் குறித்து 6.1.687
உரை செய்வார்

2586 வந்த அந்தணன் தன்னை
நாம் வலிது செய்து
போக்கும்
சிந்தை அன்றி அச் சிறு
மறையோன் உறை
மடத்தில்
வெம் தழல் பட விஞ்சை
மந்திரத் தொழில்
விளைத்தால்
இந்த நன்னகர் இடத்திரான்
ஏகும் என்று இசைத்தார்
6.1.688

2587 ஆவது ஒன்று இதுவே
ஆகில் அதனையே
விரைந்து செய்யப்
போவது என்று அவரைப்
போக்கிப் பொய்
பொருளாகக் கொண்டான்

யாவதும் உரை ஆடாதே
எண்ணத்தில்
கவலையோடும்
பூவணை அமளி புக்கான்
பொங்கு எழில் தேவி
சேர்ந்தாள் 6.1.689

2588 மன்னவன் உரைப்பது
இன்றி இருக்க மா
தேவியார்தாம்
என் உயிருக்கு உயிராய்
உள்ள இறைவா நீ உற்றது
என்னோ
முன் உள மகிழ்ச்சி இன்றி
முகம் புலர்ந்து இருந்தாய்
இன்று
பன்னிய உள்ளத்து எய்தும்
பருவரல் அருள் செய் 6.1.690
என்றார்

2589 தேவியார் தம்மை நோக்கித்
தென்னவன் கூறுகின்றான்

காவி நீள் கண்ணினாய்
கேள் காவிரி நாட்டில்
மன்னும்
தாவில் சீர்க் கழுமலத்தான்
சங்கரன் அருள் பெற்று
இங்கு
மேவினான் அடிகள் மாரை 6.1.691
வாதினில் வெல்ல என்றான்
2590 வெண் பொடி பூசும்
தொண்டர் விரவினார்
அவரை எல்லாம்
கண்டு முட்டு அடிகள்
மார்கள் கேட்டு
முட்டியானும் காதல்
வண்டுணத் துதைந்த
கோதை மானியே இங்கு
வந்த
பண்பு மற்று இதுவேயாகும்
பரிசு வேறு இல்லை
என்றான் 6.1.692

2591 மன்னவன் உரைப்பக்
கேட்டு மங்கையர்க்கு
அரசியார் தாம்
நின்னிலை இதுவே யாகில்
நீடிய தெய்வத் தன்மை
அன்னவர் வாது செய்தால்
வென்றவர் பக்கம் சேர்ந்து
துன்னுவது உறுதியாகும் 6.1.693
சுழிவுறேல் மன்ன என்றார்
2592 சிந்தையில் களிப்பு மிக்குத்
திருக் கழு மலத்தார்
வேந்தன்
வந்தவாறு எம்மை ஆள
என வரு மகிழ்ச்சி யோடும்
கொந்தலர் குழலார் போதக்
குலச் சிறையார் அங்கு
எய்த
இந்த நன் மாற்றம் எல்லாம்
அவர்க்கு உரைத்து இருந்த
பின்னர் 6.1.694

2593 கொற்றவன்
அமைச்சனாரும் கைதலை
குவித்து நின்று
பெற்றனம் பிள்ளையார்
இங்கு அணைந்திடப்
பெறும் பேறு என்பார்
இற்றை நாள் ஈசன் அன்பர்
தம்மை நாம் இறைஞ்சப்
பெற்றோம்
மற்று இனிச் சமணர்
செய்யும் வஞ்சனை
அறியோம் என்றார் 6.1.695
2594 மானியார் தாமும் அஞ்சி
வஞ்சகப் புலையர் தாங்கள்
ஈனமே புரிய வல்லார்
செய்வது என் நாம் என்று
எண்ணி
ஞான சம்பந்தர் தம்பால்
நன்மை அல்லாது செய்யும்
ஊனம் வந்து அடையில்
யாமும் உயிர் துறந்து

ஒழிவது என்றார் 6.1.696
2595 இவர் நிலை இதுவே ஆக
இலங்குவேல் தென்னவன்
ஆன
அவன் நிலை அதுவாம்
அந்நாள் அருகர் தம் நிலை
யாது என்னில்
தவம் மறைந்து அல்ல
செய்வார் தங்கள்
மந்திரத்தால் செந்தீ
சிவ நெறி வளர்க்க வந்தார்
திரு மடம் சேரச் செய்தார் 6.1.697
2596 ஆதி மந்திரம் அஞ்சு
எழுத்து ஓதுவார் நோக்கும்
மாதிரத்தினும் மற்றை
மந்திர விதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்தில் தாம்
புனைந்த சாதனைகள்
சாதியா வகை கண்ட
அமண் குண்டர்கள்

தளர்ந்தார் 6.1.698

2597 தளர்ந்து மற்று அவர் தாம்
செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த அச்சம் முன்
கெழுமிய கீழ்மையோர்
கூடி
விளங்கு நீள் முடி வேந்தன்
ஈது அறியின் நம் மேன்மை
உளம் கொள்ளான் நமர்
விருத்தியும் ஒழிக்கும்
என்று உணர்வார்

6.1.699

2598 மந்திரச் செயல் வாய்த்து
இல மற்று இனிச் செய்யும்
புந்தியாவது இங்கு இது
எனப் பொதி தழல் கொடு
புக்கு
அந்தண் மாதவர் திரு மடப்
புறத்து அயல் இருள் போல்
வந்து தம் தொழில்
புரிந்தனர் வஞ்சனை

This webpage was last updated on 4 May 2005